

ประชาชาติ

ฉบับพิเศษ วันเสาร์

ปีที่ ๓

ฉบับที่ ๘๗๓

วันเสาร์ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

ฉบับละ ๕ สตางค์

ปล่อยครูไทยที่ต้องหาเงินเป็นคอมมิวนิสต์

ถือโอกาสชมพระนคร
จะกลับราววันที่ ๒๗

นายเตียง ศิริขันธ์ นายผู้แทน
ผู้ตรวจการ นายบัน แก้วมาตย์ ครู
โรงเรียนชายประจำมณฑลอุดร ซึ่ง
ต้องการของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองว่า ดม
คบกันเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ การ
จับกุมได้กระหม่อมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม

รถสรรพสามิตไล่กวาดถนนไปตามเชิงเขา
พวงมาลัยหลุดเลยแล่นพุ่งลงไปสู่กันห้วย

คมศก และในที่สุดผู้ต้องหา ทั้ง
สามได้ถูกล้งมาพิจารณาการเนรเทศ
ตามพระราชบัญญัติป้องกันรักษารัฐ
ธรรมนูญดังปรากฏตามข่าวของเรา
ที่ได้ นำเสนอ แล้ว นั้น บัดนี้
[มีต่อหน้า ๒]

เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ รถยนต์
ของกองสรรพสามิตจังหวัด ถ้าปาง
ได้ออกไปทำการตรวจค้นดังเช่นเคย
โดยมีนายประสพ นายตรวจ เป็น
ผู้ขับ ครั้นถึงเวลาที่ รถยนต์บรร
[มีต่อหน้า ๒]

ผู้ร้ายฆ่าคนแต่ต้นปี
ตำรวจตามจับได้ครบ

เมื่อวันที่ ๒๑ เดือนนี้ พ.ต.อ.พระ
พินิจชนคดี ผู้บังคับการตำรวจนคร
บาลเหนือ พ.ต.ท.หลวงอารักษ์ประ
ชากร ผู้กำกับการตำรวจนครบาล
สาย ๒ และ พ.ต.อ. ชนพิชัยมนตรี สาร
[มีต่อหน้า ๒]

แม่แฉะจะแผดกล้า
มีกิจย่อมชวนชวาย

เหากาย
ท่าเสรี

บ่อ่อนพักแจวพาย
ชาติจะรุ่งขึ้นร้อย

สัถน้อย
ก็ด้วยชนเพียร

ปล่อยครูไทย

[ต่อจากหน้า ๑]

การพิจารณาได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ได้ความว่า นายเตียง ศิริขันธ์ นายสุทัศน์ สุวรรณทัต นายบัน แก้วมาศ เป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่มีมลทินแต่ประการใด จึงวินิจฉัยให้ปล่อยตัวพ้นข้อหา ไปตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๘.

คนที่สาม ซึ่งกล่าวหา ดังกล่าวแล้ว ได้ถูกนำตัวมาขึ้นพระนครตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม วันที่แรกถูกฝากขัง อยู่ ณ สถานีตำรวจกลาง หลัง กระทรวงมหาดไทย รุ่งขึ้นก็ถูกส่งไปคุมขังไว้ ณ โรงเรียนพลตำรวจทุกวัน ตลอดมาจนกระทั่งถึงวันปล่อย.

ก่อนที่จะปล่อย พ.ต.อ. หลวงอดุลยเดชจรัส รองอธิบดีกรมตำรวจได้เรียกตัวคนที่สามไปไต่ถามข้อความบางประการ และแสดงอัยยาศัยไมตรีเป็นอย่างดี ต่อจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจ สดับตัก ก็พาตัวคนที่สามไป มอบยัง กระทรวงธรรมการแล้วตามดังกิด.

นายเตียง นายสุทัศน์ นายบัน ตั้งใจว่าไหน ๆ ก็ได้มาเยี่ยมพระนคร อันโอฬารด้วยเหตุอันน่าพึงประสงค์ของแล้ว ก็จะได้เที่ยวเตร่เจรจเตร่ชมทัศนียภาพพอสมควร และจะกลับคืนหลังยังจังหวัดอุดร ในราววันที่ ๒๕ เดือน สิงหาคม ๓ คนปรากฏว่ามีภรรยาอยู่ทางภาคอีสานทั้งหมด คือ นายเตียงอยู่จังหวัดสกลนคร นายสุทัศน์ กับนายบันอยู่ นครพนม เป็นคนอยู่ในวัยหนุ่มทั้งสิ้น

การจับกุมคนที่สามซึ่งเจ้าหน้าที่ทางจังหวัดอุดร กระทำไป ปรากฏว่าได้ให้นายร้อยตำรวจโท คนหนึ่งจ่านายสิบตำรวจ ๒ คนพร้อมด้วยพลร่วม ๒๐ เข้าล้อมอย่างแน่นหนา แล้วด้วยเคราะห์ร้ายทั้งสามก็ถูกนำตัวเข้าเรือนจำและถูกขังภายในห้องอันแสนจะเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน.

คดียิงหลวงพิบูลฯ

[ต่อจากหน้า ๑]

เลิกทำงานครึ่งวัน ต่อจากนั้นจึงขึ้นรถรางมาสนามหลวง มาสนามหลวงได้แวะซื้อของที่เวียงนาครเกษม ซื้อของได้แล้วจึงขึ้นรถต่อมาสนามหลวง.

ตอบโจทก์ มาแต่อยู่ฝั่งธนบุรี พยานรอบคุดบอดด์ สำหรับฟุตบอลนัดนี้พยานไม่ได้ คิดว่าจะมาแต่รู้ว่าเป็นการแข่งขันชิงเครื่องบิน คิดอยากจะได้ก่อนเมื่อออกจากบริษัทอีสต์เอเซียติก เข้าไปที่ ๆ ขายตัวไม่มีคนขาย จึงเข้าไปที่ร้านขายอาหาร ซึ่งอยู่ในบริเวณสนามหลวง ทางด้านพิพิธภัณฑ์ ก่อนเข้าไปซื้อตัวได้แวะดูนกโกศซึ่งวางขายอยู่ริมสนาม ระหว่างอยู่ในร้านยังไม่รู้ว่าหลวงพิบูลฯ ถูกยิง และไม่ได้เหยื่อหลวงพิบูลฯ

หน้าย่น ผิวขี้หน้า
หน้าเกรียมดำ
ทำให้หมดราศีสาว

ลอง

เมดิคัล

สบูยา สะหมัดหอม

ลักก้อมข.

ผิวจะกลับขาว -

- จอแปลกตา

หือว่าหน้าย่นทั่วไป

บริษัท บอเนียร์ จำกัด

จับผู้ร้ายบ้านไค้แล้วรถสรรพสามิตไล่ฝน

[ต่อจากหน้า ๑]

วัตร ตำรวจ ตำราญราชวัตร พร้อมด้วยนายร้อย นายสิบ พลตำรวจได้ไปทำการตรวจค้นและจับตัวนายแก้วที่บ้านตำบลลาดยาวเวลาเมื่อ ๑๙ น. และเวลา ๒๐ น. ได้ไปจับนายไทย ที่บ้านหลังตลาดคลองประปา เวลา ๒๑ น. ไปจับนายพร ที่บ้านคลองพญาเวียง ตำบลลาดยาว ทั้ง ๓ รายอยู่ในเขตอำเภอบางซื่อ พระนคร ในฐานสงสัยว่าจะเป็นคนร้าย สัมคบกัน ชำนาญหลบตาดูทางทั้ง ๓ ตำบลลาดยาว เพื่อหวังทรัพย์สินสมบัติของ ผู้ตายเป็นเงิน ๕๐ บาทเศษ และแหวนทองคำ ๑ วง ตั้งแต่เมื่อเดือนพฤษภาคม ศกนี้ นำไปได้ ส่วน และ แยกฝาก ขัง ไว้ ณ สถานีต่าง ๆ เพื่อดำเนินคดีต่อไป.

[ต่อจากหน้า ๑]

ทุกฝืนวิ่งผ่านมา นายประสพ ได้ติดเครื่องออกไล่กวาดรถยนต์คันนั้นอย่างจวนเจี โดยมิ ตำรวจ และ นายตรวจประมาณ ๑๐ คนโดยตำรวจบนรถ รถยนต์ทั้งสองไล่และหนีกันมาตามทางอันคดเคี้ยวและไกล ตามเชิงเขา รถยนต์ของกองสรรพสามิตได้เกิดอุบัติเหตุขึ้น โดยไม่มีใครได้นักขึ้น โดยพวงมาลัยที่นายประสพเป็นผู้ถือหลุดออกเสียเฉยๆ นายประสพ ประสพเหตุเช่นนั้นตกตั้งไม่สามารถจะบังคับรถ ได้อย่างไรต่อไป รถยนต์ของกองสรรพสามิตได้พุ่งลงไปสู่กันห้วย อย่างน่าหวาดเสียว ตัวรถยนต์และหลังคาเหล็กเหลวไม่มีชิ้นใด แต่เคราะห์ดี หน้า หน้า ตำรวจและ นายตรวจฝนไม่ได้รับบาดเจ็บมากมาย ถึงแก่ภัยพิบัติแต่คนเดียว โดยเหตุที่ตัวถึงรถยนต์ ครอบตัวตำรวจและนายตรวจไว้เสีย นอกจากนายประสพ ผู้ขับเดียว เท่านั้น ที่ได้รับบาดเจ็บที่แขนเล็กน้อยเท่านั้น.

ตอบหลวงพรมฯ ถึง พยานว่าฟุตบอลชิงเครื่องบิน วัตรหน้า ๑ วัน นี้จะไปเมื่อ ๑๕ น. โดยเดินทางโรงเรียนอัสสัมชัญ และนายถัมพุดชวินว่า บ้าง ๆ โรงเรียนนี้ไม่มีรายได้เยอะ พยานจึงนึกได้ว่าวันนั้นฟุตบอลระหว่างอัสสัมชัญกับไปรษณีย์ ขึ้นรถรางมาลง เอส.เอ.บี. ๑๕ น.กว่า ในระหว่างที่ขอมิดหน้าล้มถึงฟุตบอลชิงชนะเลิศ ชื่อแล้วจึงนึกขึ้นได้ อีก มาถึงสนามหลวงแวะดูโกศเสียประมาณ ๑๐ นาที จากนั้นก็กลับจากสนามฟุตบอลประมาณ ๑ ชั่วโมง ที่ตอบโจทก์ว่าฟุตบอลนัดนั้น ความจริงรอบเพียงพอประมาณ การฟุตบอลจำเป็นต้องเข้าสนามก่อน ลง มือ เล่นตั้งแต่ ๒-๓ นาทีก็ได้.

อังกฤษบ่อนก้นคลองสุเอซโดยแข็งแนร

ตั้งเรือรบและทหารไประวังเหตุ อังกฤษและฝรั่งเศสยืนแน่นตามความจำนงเดิม แต่ยังไม่คานะ การอย่างไรจนกว่าจะถึงกันยา

ข่าวจาก แอ็ดดิสอะบาบาว่า การระดมพลครั้งใหญ่ ของ อมิดซีเนีย จะได้ตกลงกันในที่ประชุมใหญ่ของเสนาบดี, หัวหน้าชนเหล่าต่าง ๆ, และที่ปรึกษาาราชการของรัฐบาล ทั้งนี้เป็นข่าวที่โฆษกรรณทั่วกรุงใน ตอนกลางคืนวันพุธ (ที่ ๒๑) ถึงแม้ว่าเขายังยังไม่ได้รับ การยืนยัน อย่างแน่นอน ในวงราชการของอมิดซีเนียก็ได้ ทั้งความหวังที่ว่ากรณีพิพาทจะตกลงกันได้ โดยสงบนั้นเสียแล้ว การเตรียมการ เพื่อป้องกัน ประเทศคงดำเนินต่อไป รัฐบาลได้ส่งทหารไปตั้งชายแดนตอนติดต่อกับโซมาลีแลนด์ของอิตาลีอีก ๒ ทพ.

ข่าวจาก ปารีส ว่า กรรม การพิจารณาคดีพิพาทที่อิตาลีจะเดินทางไปเผชิญ กับพยาน ณ กรุงเบอน ความต้องการของอิตาลีในวัน พฤหัสบดี (ที่ ๒๒) ส่วน นายโปติส ออญาคูตตุการจะคงอยู่ใน ปารีส เหนียวใจแต่จะมีความเห็นแตกต่างเกิดขึ้น.

ข่าวจากปารีสว่า การประชุม

คณะรัฐมนตรี อังกฤษ เมื่อวันพฤหัสบดีนั้น เป็นสิ่งอยู่ในความเอาใจใส่ คอยฟังผลอยู่ด้วยความกระวนกระวายใจ มาตามตามยัสบรรณาธิการแผนก ต่างประเทศ ของ หนังสือพิมพ์เอเอฟพีว่า "ถึงแม้จะทราบกันอยู่ว่าคณะรัฐมนตรีอังกฤษจะยืนแน่นในหลักการของ สันนิบาตประชาชาติ และยอม จะเสนอให้มีการ "แชงกัน" ในกรณีที่เกิดการรุกรานรุนแรงก็ตาม เหตุการณ์คราวนี้เท่ากับเป็นการประลองยุทธ เพื่อระงับการคุกคาม ของ ฝ่าย ค้านให้สงบ เท่านั้น อันที่จริงไม่มีรัฐมนตรีคนใด ยอมรับว่า การแชงกันจะเป็นไปได้ โดยจะไม่ทำให้เกิดสงครามเกิดขึ้นทันทีทันใด แม้แต่การปิดคลองสุเอซ ก็ยอมจะถือการรุกรานให้เกิดขึ้นอยู่แล้ว" หนังสือพิมพ์เอเอฟพีว่า การประชุมคณะรัฐมนตรีอังกฤษคราวนี้เป็นเหตุการณ์ สำคัญใน ประวัติ ศาสตร์เรื่องหนึ่ง และกล่าวว่าเป็นที่น่าสังเกตว่ายุโรปจะระงับความยุ่งยาก ใน

คลองสุเอซเป็นประตูสำคัญที่จะเข้าสู่ทะเลแดง
คลองนี้อยู่ในความควบคุมของอังกฤษ

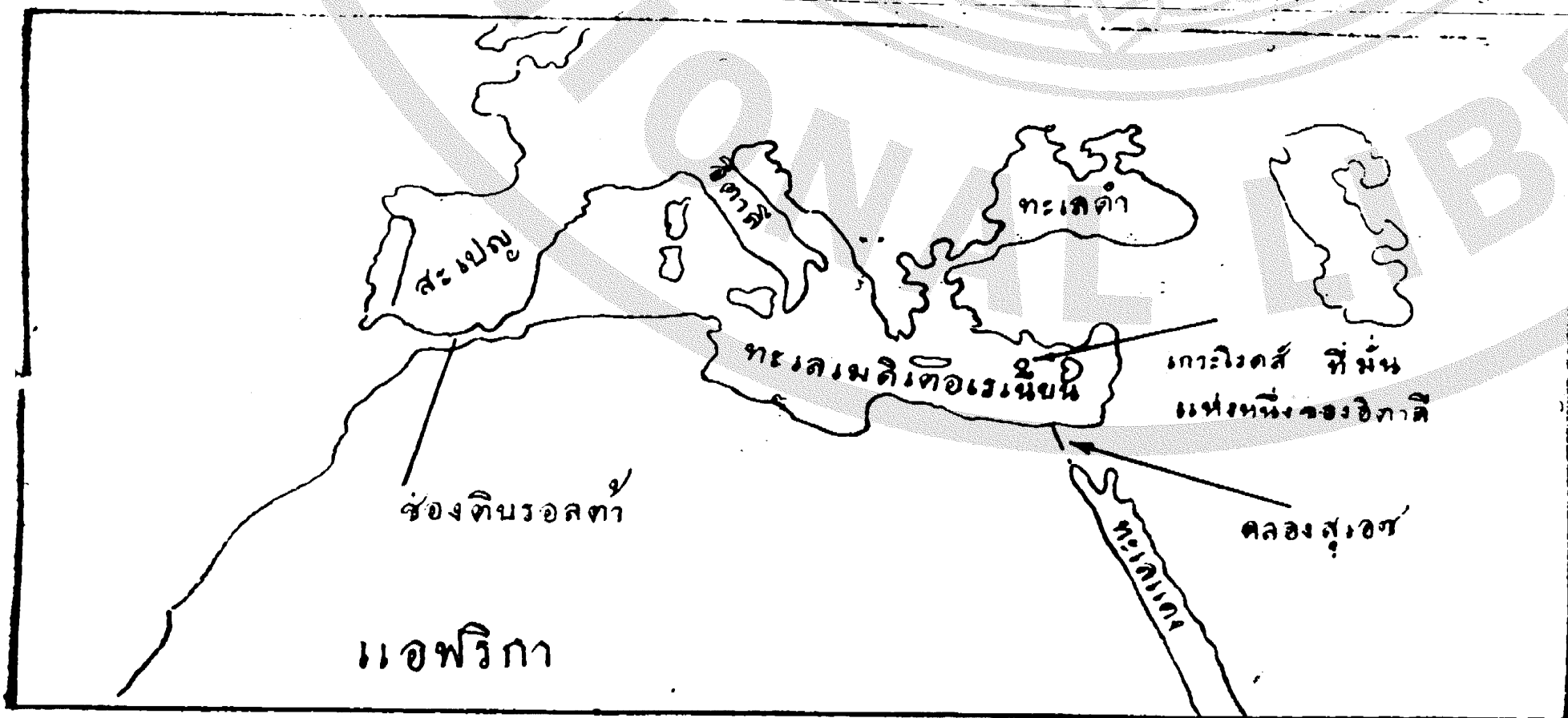
อมิดซีเนียโดยไม่ต้องให้เกิดการกระทบกระทั่งกัน อย่างรุนแรงได้หรือไม่ เอเอฟเคอบาร์สัน อิตาเลียประกาศอยู่แล้วว่าการปิด คลองสุเอซ คือการสงครามโดยตรง เอเอฟเซเชียวกล่าวว่าเป็นที่หวังกันว่าอังกฤษจะดำเนินถึง ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่มีต่อยุโรป และยอมจะ ดำรงความเป็น กลางไว้อย่างมั่นคงเช่นเดียวกับอเมริกา.

ข่าวจากแอ็ดดิสอะบาบาว่า นายมุซั ฟัดโค่นักต่อสู้ดิ้นรนที่ถือแฉมได้ถูกนำตัวไป โรงพยาบาล ที่นั่นเมื่อวันพุธเวลาค่ำ มีแผลถูกยิง ที่ขา นายฟัดโค่นได้พยายามเดินทางไประบตำแหน่งของเขา ๒ ครั้งแล้ว ครั้งแรกไปไม่ได้เพราะ น้ำ ใน แม่ น้ำในดื่ท่วม

มาก การเดินทางครั้งที่สองของฟัดโค่นเริ่มออกเดินทางจากสถานทูตอิตาลีในแอ็ดดิสอะบาบาเมื่อวันอังคาร (ที่ ๒๐) พร้อมกับกองคาราวานและคนใช้ชาวอิตาลีคนหนึ่ง คนใช้ของฟัดโค่นนี้ให้การว่านายของเขาจึงตัวเอง อย่างไรก็ตาม, ทางแอ็ดดิสอะบาบาวิตกกัณมากกว่าอิตาลีจะถือเอาเรื่องนี้เป็นเหตุสำคัญในทางการเมืองด้วย ฟัดโค่นเป็นบุตรชายของอัครราชทูต อังกฤษประจำแอ็ดดิสอะบาบา.

ข่าวจากกรุง โรมว่าทาง กรุงโรมได้ทราบจากกองเรือรบประจำ น่านน้ำทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของอังกฤษจะไปประจำอยู่ที่ สถานี เรือรบใน น่านน้ำอียิปต์ระหว่าง เดือน กันยายน และ ตุลาคม เรือรบเหล่านี้จะไม่ทอดสมออยู่ที่ทะเลอียิปต์หรือปอร์ตซาอิดเช่นเคย แต่จะแบ่งกันทอดสมออยู่ที่คลองสุเอซครึ่งหนึ่งและ ที่เมืองอัสไมล์ครึ่งหนึ่ง ข่าว ค่อมมา ว่าทหาร อังกฤษ ใน อียิปต์ ได้รับ คำสั่งให้ไประวังรักษาการณ์ที่ปอร์ตซาอิด และ คลอง สุเอซแล้ว.

ข่าวจากแอ็ดดิสอะบาบาว่า พระเจ้าอริราชอมิดซีเนีย ได้ ทรง ร้อง ขอให้ฝรั่งเศสหรือชาติใดชาติหนึ่งที่เป็นกลางช่วยจัดการพิทักษ์รักษา ทางรถไฟสายแอ็ดดิสอะบาบาถึงดัจับัตเพราะอมิดซีเนียจะถอนทหารที่รักษาการณ์ [มีต่อหน้า ๓๖]

แผนที่แสดงที่ตั้งของอิตาลีและบริเวณทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ซึ่งจะเป็นสมรภูมิแห่งการยุทธทางทะเลอย่างสำคัญในกาลอนาคต

ก.ร.ก. ๒๔๗๔ ๑๐,๓๖๔ เมตรกคน

[มีต่อหน้า.๓๖]

คดียืมหลวงพิบูลวานันท์ สืบพะยานอีกสามปาก

การพิจารณาคดี ยืม หลวงพิบูล
สงครามเมื่อวันวานนี้ ฝ่ายจำเลย
ที่ ๓ ได้นำนาย ประไพ โกศัยดิลก เข้า
เบิกความเป็นพยาน.

ตอบหลวงพรหมปัญญ. พยาน
เข้าบ้าน จำเลยที่ ๓ ที่ ตรอก วัดสาม
พระยาอยู่ อยู่นานราว ๘ ปีแล้ว เคย
อยู่ในบริเวณบ้านจำเลยที่ ๓ มีบ้านอยู่
๖ หลัง ห้องแถว ริมถนนต่างหาก
แต่ในจำนวน ๖ หลังนั้นเป็นที่ อยู่ของ
จำเลยที่ ๓ เพียงหลังหนึ่ง คือหลังใหญ่
ระหว่างเดือนธันวาคม ปีกลาย จำเลย
ไปๆมาๆ เมื่อมาๆ พักติดกับหลัง
ที่พยานเข้าอยู่ เรือนหลังใหญ่ มี
คนเช่า นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ก็เคยเช่าเรือนหลังน้อย นายทอง
อินทร์อยู่ราวเดือนเศษย้ายไป แล้ว
จำเลยที่ ๓ มาอยู่ เมื่อปลายปี ก่อน
ก่อนเกิดเหตุพยานไม่เคยเห็นหน้านาย
พิบูลจำเลยที่ ๔ เลย.

โจทก์ ไม่ถาม.

จำเลยที่ ๒ นำนายแดง กำเนิด
งามเข้าเบิกความเป็นพยานต่อไป.

ตอบหลวงพรหมปัญญ. จำ
เลยที่ ๒ เคยเรียนหนังสือจากกับพยาน
บ้านอยู่ห่างกันประมาณ ๒๐ วา เมื่อ
ปีกลายนั้นตอบวชน ๓ คำ เดือนธันวาคม
ก่อน ก่อนวชนวันสอง วัน พยานให้จำ
เลยที่ ๒ รวม กับ คนอื่น อีก ๒-๓ คน
ซ่อมแซมบันได สะพาน น้ำ ที่ชำรุด
พยานเห็นจำเลยที่ ๒ ทำตามคำสั่ง ดัง
มีอยู่แต่เวลา ๘ น. เด็กเมื่อไรไม่
รู้ เพราะพยานไม่อยู่ กลับไป
ตอนเย็นราว ๕ โมงเห็นเขาเลิกกันแล้ว
ในระหว่างเวลาตอบวชน จำเลยที่ ๒
ไปอ่านหนังสือคัมภีร์ ในเวลา กลางคืน
และเคยเขาคัมภีร์ ไม่ถามคำ แปล คือ
พยาน ตามธรรมเนียมชาวอิสลาม
ต้องตอบวชนทุกคน ในระหว่าง ถือ
วชนห้ามทำสิ่งที่ไม่ดี.

[มีต่อหน้า ๖]

อหิวาต์ในเมืองเรา ระบาดอยู่ ๒-๓ เมือง

ในสัปดาห์ที่ สิ้น สุดลง วันที่ ๑๗
เดือนนี้ปรากฏตามรายงาน ของ กรม
สาธารณสุข ว่า ได้ มี อหิวาต์ โรค
เกิดขึ้นคือ จังหวัดสมุทรสาคร อำ
เภอเมืองม้วย ๓ ตาย ๒ จังหวัดราช
บุรี อำเภอเมืองม้วย ๒ ตาย ๒ อำ
เภอปากท่อม้วย ๒๒ ตาย ๑๕ อำเภอ
ดำเนินสะดวกม้วย ๔ ตาย ๒ จังหวัด
สมุทรสงคราม อำเภออัมพวา ม้วย
๑๓ ตาย ๘ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอ
เขาย้อยม้วย ๑๐ ตาย ๔ รวม ๕๔ ราย
ตาย ๓๔ ราย.

ในเขตอำเภอขึ้นในพระนคร และ
ธนบุรีไม่มีโรคติดต่อกัน คราว อย่าง
ใดเกิดขึ้น.

โรคติดต่อกันนี้มี บิด จังหวัดเชียง
ราย อำเภอเชียงแสนม้วย ๒๒ ตาย ๑
จังหวัดเลย อำเภอภูผาม้วย ๒๐
ตาย ๖ จังหวัดชุมพร อำเภอสวีม้วย
๓ ตาย ๑ จังหวัดร้อยเอ็ดอำเภอหนอง
แวงม้วย ๔๘ ตาย ๘ ไซ้จับต้น จัง
หวัดเชียงรายอำเภอเชียงแสนม้วย ๓๔
ไม่มีตาย ไซ้หวัดใหญ่ จังหวัด
นครราชสีมา อำเภอบัวใหญ่ ม้วย
๒๓ ตาย ๔.

หนึ่งในระหว่าง ที่ได้ มีโรค ติด
อันตรายเกิดขึ้นผิดปกติในบางจังหวัด
ของประเทศสยามนี้ เราน่าจะได้
ทราบ ถึงใน บาง จังหวัด ของ อินเดีย
และจีน ซึ่งตามปกติก็มีโรคติดต่อกัน
อันตราย ไม่ขาด เพื่อเป็น เกร็ด
เปรียบเทียบกับ ของเรายัง หย่อน
กว่ากันอย่างไรด้วย

ในสัปดาห์ที่ สิ้น สุดลงวันที่ ๓๐ เดือน
นี้จังหวัดบอมเบย์ มีผู้ ม้วยเป็นไซ้
ทรพิษ ๑๒ ราย ไม่มีตาย ถัดถัดมา มี
ผู้ม้วย ด้วย อหิวาต์โรค ๕๓ ราย ไม่
ตาย ไซ้ทรพิษ ๑๔ ราย ไม่มีตาย การาร
จี ไซ้ทรพิษ ๒ ราย ไม่มีตาย มีตรา
อหิวาต์โรค ๒๓ ราย ไม่ตาย ไซ้
ทรพิษ ๓ ราย ไม่มีตาย เนกาปัทมิ
ไซ้ทรพิษ ๑ ราย ไม่มีตาย เชียงไฮ้ ไซ้

ฟ้าผ่าไหม้เกรียม แต่ทว่าไม่ตาย

คณะกรรมการจังหวัดนครปฐม
แจ้งมายังสำนัก งานโฆษณา การ ว่า
เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนนี้เวลาประมาณ ๑๖
นาฬิกาเศษ ฝนกำลังตกประปราย
และฟ้าคะนอง ลมพัดแรง ได้ ตกถูก นาง
หรั่ง ศรีกระ ซึ่งกำลังดำนาอยู่
กลางทุ่ง ตำบลบางภาษี หมู่ที่ ๒
อำเภอบางปลา จังหวัดนครปฐม
นางหรั่งศรีกระได้ล้มลง สิ้นสติอยู่
นานประมาณ ๒๐ นาที จึงถูกพัน
ชนได้ ปรากฏว่าตามร่าง ภายไหม้
เกรียม โลหิตไหล ออกทาง ปาก
หูดังพะงะไรไม่ได้ มีอาการ ร้อน
ภายในและผิวหนังเป็นกำลัง น่ากลัว
ว่าจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต แต่เวลา
หนึ่งพบจากได้ ทางการได้ช่วยพยา
บาลรักษาอยู่เป็นอย่างดี.

ยักที่ดินถวายเป็นสังฆี

คณะกรรมการจังหวัดลพบุรีแจ้ง
มาว่า นายปลื้ม มั่นวงศ์ บ้านตำบล
โคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี จัง
หวัดลพบุรี มีจิตศรัทธาขากกรรม
สิทธิ์ที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งอยู่ในตำบล
เดียวกัน เนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๒ งาน ๕๒ ตารางวา
ราคา ๒,๓๖๐ บาท ถวายให้
เป็นที่ธรณีสถิงของวัดโคกกระเทียม ตำบล
โคกกระเทียม เจ้าหน้าที่ได้รับ
โอนมาเป็นสมบัติ ของวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว.

กับคณะกรรมการจังหวัดชัยนาท
แจ้งมาว่า นางอ่อง เอี่ยมมณี บ้าน
ตำบลหนองขุ่น อำเภอวัดสิงห์ จัง
หวัดชัยนาท มีจิตศรัทธาขากกรรม
สิทธิ์ที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งอยู่ในตำบล
นั้น เนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๓ งาน ๒๒ ตารางวา
ราคา ๓๐๐ บาท ถวายเป็นที่ธรณีสถิง
ของวัดหนองแก ซึ่งอยู่ในตำบลเดียวกัน
กัน [เจ้าหน้าที่ได้รับ โอนมาเป็น
สมบัติของวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว.

ทรพิษ ๑ ราย ไม่มีตาย นอกจากนั้นใน
จีนและอินเดีย ไม่ปรากฏว่ามีโรคติด
ต่อกันอันตรายเกิดขึ้นเลย.

ภาพยนตร์ที่ถูกชะโมย ลงไปอยู่กับ คลองผดุง

พัฒนาภาพยนตร์ที่ปรากฏว่าหาย
ไปจากโรงในบริเวณสถานีหัวลำโพง
ซึ่งเป็นเหตุให้กรมรถไฟ ประ กาศให้
รางวัลแก่นักล่าคนร้ายรายนี้เป็นจำ
นวนเงิน ๒๐๐ บาท นั้น มีคนผู้
ภาพยนตร์ที่หายไปนั้นได้กลับคืน มา
แล้ว โดยนักล่าคนร้ายรายนี้ซึ่ง
พบจมอยู่ที่ กับ คลอง ผดุง ตอน ข้าง
ออฟฟิศต้นคำ ๘ ม้วน เมื่อวันที่ ๑๗
เดือนนี้ ได้นำไปคืนแก่เจ้าหน้าที่กรม
รถไฟ จึงจัดให้คืนไปมในทันทีได้
นั้นคงได้อีก ๑๔ ม้วน กรมรถไฟ
ได้เรียกผู้จัดการภาพยนตร์ของ สอง
บริษัทที่ปรากฏ ว่าเป็น เจ้าของ พัฒนา
มาคว่ำบาตรได้ แต่ผู้ผลิตทั้ง ม ชน
มาได้ ๓ ไซ้ ไม่ได้ นำเข้าเสีย หาย
ทุกม้วน การได้ คืนพัฒนาจึงไม่เกิด
ประโยชน์แก่เจ้าของอย่างไร.

ขุมยี่งคนบนฝั่งคลอง นับได้ยี่ง ๑๐๐ กว่าแฉด

เมื่อวันที่ ๒๐ เดือนนี้ เวลา ๑๖ น.
มีคนร้ายที่คนไม่ปรากฏ ได้ ไซ้
บนลอบยิง นายจิ๋ว ทรัพย์สว่าง อายุ
๓๕ ปี ๓๓ ปี ที่บ้านตำบลบ้านท่าข้าม
จอม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทร
สาคร กระสุนปืนที่คนร้าย ไซ้ ยิง
นายจิ๋วเป็นกระสุนปรายจึงแก่กระจ่าย
ถูกตามที่ตั้งอยู่ข้างที่ ที่ ขอมือซ้าย
๔๔ แฉด หนึ่งข้าง ๔๔ แฉดอาการสาหัส
คนร้ายยังแล้วหลบหนีไปยังไม่จับ ไม่ได้
สาเหตุยังไม่ ได้ ความชัด ว่าเกิด จาก
กรณีใด นายจิ๋ว ถูกยิงขณะนั้นมา
ในเรือพายกับ นาง เหม ภรรยา กลับ
จาก ซอ ปลา เค็ม ที่ ตำบล บ้าน ปราง
เกือบจะถึงบ้านอยู่ คนร้ายซึ่งข่ม
ขู่ บนดั่งติดกยิงเขาดังกล่าวแล้ว
ข้างต้น ญาติได้ พานายจิ๋วส่ง โรง
พยาบาลกลาง และแจ้งให้เจ้า หน้า
ที่ทำการสืบสวนหาตัวคนร้ายต่อไป.

ประชาชาติสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

สามัคคีสมาคมประชุม สามัญประจำปี ที่ ๓๐

สามัคคีสมาคม ในประเทศ อังกฤษในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นสมาคมคนไทยในประเทศอังกฤษ ได้มีการประชุมสามัญ ประจำปีที่ ๓๐ ณ เมืองฮาร์เพนเดน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคมถึงวันที่ ๘ สิงหาคม รวม ๑๐ วัน การประชุมได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย บรรดาสมาชิกซึ่งไปเข้าประชุมได้รับความร่าเริงบันเทิงใจทั่วกัน นอกจากได้ปรึกษาหารือกิจการต่าง ๆ เกี่ยวกับสมาคมแล้ว สมาชิกยังได้ร่วมกันจัดให้มีการบันเทิง การเล่นดนตรี และการกีฬาต่าง ๆ ตลอดทั้ง ๑๐ วัน เป็นที่สนุกสนานกันมาก.

ในการประชุมครั้งนี้ ที่ประชุมได้ลงมติให้จัดพิมพ์รายงานการประชุมเป็นภาษาไทย ให้ชื่อว่า "ข่าวการประชุมสามัคคีสมาคมในประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๘" ออกจำหน่ายเพื่อเก็บเงินบำรุงสมาคม และเพื่อให้สมาชิกเก่าของสมาคม และผู้อื่นที่อยู่ในเมืองไทย ได้ทราบความเป็นไปในระหว่างการประชุมประจำปี ว่าสมาชิกได้ปรึกษาหารืออะไรกันบ้าง สนุกสนานกันอย่างไรบ้าง.

นอกจากรายงานการประชุมของคณะกรรมการอำนวยการ และรายงานการประชุมสามัญ ประจำปี ซึ่งจะได้จัดส่งพิมพ์แล้ว คณะกรรมการอำนวยการแต่ละคน จะได้แสดงกิจการในหน้าที่ได้จัดทำไปในการประชุมโดยละเอียดด้วย.

ต่อไปนี้เป็นคอรายนาม คณะกรรมการอำนวยการ ของ สามัคคีสมาคม ประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๘-๗๙.

ดร. คณัน วัชรโรบล (นายก), นายบุญช่วย ทองใบ (เลขาธิการ), นาย ชัย ชัย คังคณสิงห์ (เหรัญญิก), นายประพัทธ์ กุวานนท์ (ปฎิคม), นายพร ศรีจามร (ธนทนาการ), นายสมสุข โปษยา

คดียืมหลวงพิบูลฯ [ต่อจากหน้า ๕]

ตอบโจทก์ การกระทำชั่วตามคำสั่งห้ามตลอดไม่ว่าเวลาถือบวชหรือไม่ถือ แต่ใครจะไปทำชั่วบ้าง พยานไม่ทราบ

ต้นคำให้การ รอง พยาน ปากนี้ แล้วจำเลยที่ ๒ นำนายเกตุ สุระเกตุ เข้าเบิกความเป็นพยานต่อไป.

ตอบหลวงพรหมมัญญา ทนายจำเลย พยานเป็นน้อง ร.ต.ต. ดิม สุระเกตุ พยานเป็นแรกถือบวชเมื่อปีกลายพยานถือบวชซึ่งในตอนกลางคืนจะต้องอ่านหนังสือเกี่ยวกับคำสั่งห้ามทำแต่ เมื่อปีกลายถือบวชเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ก่อนถือบวช พยาน

นนท์ (กัฬกรรมกร), นายโสคติ โชติกเสถียร (บันทึกกรรมการ), พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร (บรรณาธิการสามัคคีสาร), รุณพิพัทธ์วิรัชการ (บรรณารักษ์).

ได้ช่วยทำศพพยานที่หน้าบ้านกับจำเลยที่ ๒ ลงมือทำศพพยานราว ๑๐ นาฬิกาประมาณบ่าย ๒ โมงเล็กน้อย จากนั้นพยานและจำเลยที่ ๒ ก็ได้ออกไปพักผ่อนตามบ้านแล้ว ราวบ่าย ๓ นาฬิกาจำเลยที่ ๒ จึงได้กลับบ้าน วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พยานได้ ไปดูศพพยานที่สนามหลวงกับร.ต.ต.ดิมพิรัชย์ วันนั้นเป็นวันแข่งขัน ระหว่าง อดีตสมัยกับไปรษณีย์ พยานไปถึง ๕ โมงเย็น เข้าไม่ได้เพราะตัว ไม่มี ขาย เมื่อเช้าไม่ได้พยานและจำเลยที่ ๒ ไปหาอาหารรับประทานทาง ถนนท่าพระ - จันทน์ ในวันนั้นนอกจากมีศพพยานแล้วยังมีว่า พยานกินยาแก้ปวด และตัวว่าไปพาด ยืมแล้วได้ ยืมเสียงคนโงะกันว่าเกิดยิงกัน ใครยิงใครพยานไม่ทราบ พยานจึงได้ชวนพี่ชายคือจำเลยที่ ๒ เดินไปประมาณ ๒-๓ ก้าว ได้ ยืมคนหมู่หนึ่ง พุดกันว่า คน ที่ ยืม เป็น คน บ้าน นอก พยานอยากรู้และอยากเห็นหน้าคนยิง

ได้เดินต่อไป แต่ไม่ทัน คนร้ายถูกตำรวจนำตัวไปเสียแล้ว ออกจากสนาม หลวง พยาน กับ จำเลยที่ ๒ ได้รีบไปจนถึงศาลาเฉลิมกรุง และเข้าดูภาพหน้าโรง ในระหว่างที่อยู่ ในสนามหลวง พยานกับ ร.ต.ต.ดิม จำเลยที่ ๒ ไม่ได้แยกห่าง จากกันเลย จากประตู สนามฟุตบอลกับ บ้านย่า สดักที่พยานและจำเลยที่ ๒ นั่งกิน ห้างกันราว ๓ เส้น ตอนเช้าวันเกิดเหตุ เวลา ๑๐ น. ขณะที่จำเลยที่ ๒ ไปอยู่ที่บ้านของพยานนั้น มีบุรุษไปรษณีย์ ไปถามหา จำเลยที่ ๒ และ ส่ง หนังสือให้ โจความ ในจดหมายพยานไม่ทราบ จำเลยที่ ๒ อ่านจดหมายแล้วถามพยานว่าว่างไหม ถ้าหากว่างไปบริษัทเอเซียติกกันหน่อย พยานรับปาก แล้วจำเลยที่ ๒ พาพยานไป การไปครั้งนี้เนื่องจากจะถามค่าระวางเรือแท็กซี่ที่จะส่งไปส่งขบวน ที่จำเลยที่ ๒ ขวน พยานไป เพราะจำเลยที่ ๒ ไปไม่ถูก พยานเคย ไปรับของที่นั่นไปถึง บริษัท อีสต์ เอเซียติก จึง ทราบว่า วันนั้น เป็นวันเสาร์ บริษัท [มีต่อหน้า ๗]

ขอรับรองว่าถ้าท่านใช้ ไบรด์ ครีမ် แล้วเส้นผม ของท่าน จะอยู่ทรงคงที่ และดำเป็นเงามันอยู่เสมอ

BRYLCREEM
The Perfect Hair Dressing

“ไบรด์ครีမ်” จะบำรุงรากผมช่วยให้ผมตกได้ มีชายทั่วไปเวลาจะซื้อโปรดระวังของทำเทียม

ร.ร. สตรีวิสุทธิคาม

ตั้งอยู่ ณ วิสุทธิคาม ถนนตำรวจรัช

เลขที่ ๘๕๖ พระนคร

นอกจากสอนแผนการช่าง

และการเรือนแล้ว

ได้เปิดแผนการสอนรับจ้างอีก

รับทำการช่างทุกชนิด มีการเย็บปักโดยปราณีต ดอกไม้สด เช่น พวงมาลาต่างๆ ตารางศพ ดอกไม้แขวน ดอกไม้แห้ง เช่น ดอกไม้ช่อสดดอก สำหรับแจกันงานหรือปักชวด ทำได้เหมือนของจริงเกือบหมดชาติแท้ และรับจัดกับข้าวเลี้ยง ของว่าง เครื่องน้ำชาต่างๆ คิดราคาพอสมควร และตามความประสงค์ ของผู้สั่งทุกประการ.

วิจิตร

เจ้าตำรวจามชาวญี่ปุ่น ที่ถูกเลือกไปเป็นชายาเจ้าอุบิลันนี้
คนหนึ่งเป็นธิดาของท่านวิเศษานต์ คนหนึ่งเป็นลูกทมิฬ

เจ้าชายอารยะ

เมื่อไม่กี่วันมานี้ หนังสือพิมพ์
ฉบับนี้ได้้นำเรื่องเจ้าชายคาร์ลเยอราน
ซึ่งเป็นราชินัดดาของพระเจ้าคริสต
อิมส์เซเนียในปรัสเซีย และว่าพระ
องค์ปรารถนาจะได้ชายาเป็นหญิงสาว
ชาวญี่ปุ่นนั้น ผู้ถือข่าวหนังสือ
พิมพ์ 'อเมริกันอีควิตี' ประจำกรุงโค
เกียวกุได้ส่งข่าวมายังหนังสือพิมพ์
ฉบับนี้ดังต่อไปนี้.

ปริญธารถระธาเรท ได้ทรงตั้ง
เจ้าอาวาสของพระองค์ โดยทางไปรษ-
ณีย์ จากเขตคิดอะมามาถึงประเทศ
ญี่ปุ่น ซึ่งหากจะคิดระยะทางด้วย
ปรากฏว่าไม่ไกล กว่าครึ่ง โลกเลย
พระองค์มีพระปรารภณอันแรงกล้า
ที่จะได้เจ้าอาวาสชาวญี่ปุ่นร่างน้อย และ
งดงาม.

นางสาวมินิโก ไชยาจิ
ได้รับเลือกเป็นที่ ๔

เจ้าตำรวจเจ้าอารยะ คง กล่าว
แล้ว มีนามว่ามะระโกขายเพิ่งจะ
ย่างเข้า ปีที่ ๒๓ เขาเป็นริคยาอดตุ้ด
ฉลาดเฉลียวของทำนวิศ เคาณฑ์สีโร
ยก็ถูกโรค ก่อว่ากันว่าเป็นนาง
พระกานัถรับราชการอยู่ในราชสำนัก
ญี่ปุ่น ยิ่งกว่านั้นนางสาวมะระโก
ยังได้แสดงอย่างมีดี เผย อีก ด้วย ว่า
มีความพึงพอใจที่จะรับตำแหน่ง เจ้า
ตำรวจอารยะ ทั้งๆที่ไม่เคยสนิท
สนมคุ้นเคยกันมาก่อน นอกจากนี้
พระราชาธิบดีทรงอารยะที่ทรงประ
ทานไป เท่านั้น.

เจ้าชายอารย.จะได้เสด็จประพาส
ประเทศญี่ปุ่น ทราบฤๅไน ไม่ผิด
คราวหน้า ทรงเพื่อรับเจ้า ๑
ร่างน้อยของ พระองค์โบ สมรต ร่วม
ดูพร้อมทุกข์ด้วยกันในวังใหม่ทีสร้าง
เตรียมไว้ ณ กรุงเย็ดคิดตะนาบา ภาย
หลังพิชิตอุปภิเศก สมรต ซึ่ง จะได้ จัก
ให้มีขึ้นในวาระก่อนฤๅกัน แต่

นางสาวไฉฉีโก ตามเบ
ได้รับเลือกเป็นที่ ๓

ความปรารถนาของเจ้าอาภรรยาคงไม่
เป็นไปดังใจเธอได้ก็ เพราะ
เกิดแก่กับคุณเลี้ยงมาด ของ ราช-
สำนักนั้น ซึ่งอาจไม่ยินยอม
เห็นชอบด้วย เพราะมีอุปสรรค
หรือความจำเป็นในประการอื่นๆอีก.

เมื่อปีเศษๆ ที่ต้องมาเดิฉัน ชาว
ราชสำนักของอนิธิไชยได้ถูกส่งไป
ประเทศญี่ปุ่น เพื่อเดิฉันหาตัวเจ้า

นางสาวชโค กามาตา ชิดาสา
และทายาทของมหาเศรษฐี
ญี่ปุ่น ได้รับเลือกเป็นต้น

ซึ่งเนี้ยคือไปออกปรากฏว่ามีแค่แค่หญิง
อายุไม่รวมพอที่จะมีตัวได้ ความ
พยายามเพื่อ จารายธวาระ จึงคำ เนิน
คือหน้าคือไปออกอย่างเบ็ดเสร็จ ทาง
ราชการ ของอนบิตซึ่งเนี้ยประกาศว่าอนบิต
ซึ่งเนี้ยคือการหญิงญี่ปุ่น รบงามและ
มีตระกูลสูง เพื่อไปทำการอภิเษก
อันจริงเป็นชายของเจ้าชายธวาระ เมื่อ
เกิดการประกาศ ลีรัก โกรธ และ เบ็ด
เสร็จเช่นนั้นแล้ว บรรดาหญิงญี่ปุ่น
ทั้งหลายก็ใคร่ที่จะรับคำหมั้นเจ้าสาว
กันมาก เพราะการได้ รับ เกียรติ
เป็นเจ้าหญิงแห่งราช อาณาจักร เดิ
โอเมียนั้น มีสิ่งที่จะพึงหยั่งได้
ง่าย ๆ.

เมื่อเรื่องราวปะติดปะต่อกันและ
เป็นไปในทางที่เจ้าอาภะระโงโรธรม
เมตตางามราชผู้มีนามนอแล้วพระ
องค์หลวงเริ่มประจักษ์ชัดในใจว่า

นางสาวมาชาโก กุโรดา ชิดา
ท่านวิลเลียมคัสโตรโยชิ กุโรดา ได้
รับเลือกเป็น หญิงงาม คนที่

สำหรับ เจ้าชายอรรช
ความรู้จักในเบื้องต้นของพระ
ซึ่งมีชื่อเพียงผู้หนึ่ง ทอชกพรือ
ไว้ได้โดยพลันให้ โสเชษฐาพร
การคิดก่อวางผู้หนึ่ง กับองค์ผู้
ทางไปรษณีย์ เป็นการคิดก่อกัน
นานถึงเดือนหนึ่ง เป็นที่
เจ้าอรรชได้เสวยราชสมบัติ ในการ
จดหมายว่า พระเจ้าองค์หนึ่ง
นัย.

๑. ข้าราชการ, ข้าราชการ
 เจ้าอาวาสได้ ถูกข่มขืน มีผู้ พยายาม
 ข่มขืนนายแพทย์แพทย์เอง พระ
 พระองค์ทรงเขียนเป็นภาษาอักษรมีสั้น
 ข้างบนประเทศญี่ปุ่น ไม่มีผู้ใดสามารถ
 อ่านรู้เรื่อง จึงถูกเก็บไว้เป็นความ
 ลับอย่างมิดชิด ดังที่นายอวสาน
 โยทง ได้เขียนและพรรณนาใน
 นิตยสารอันหนึ่งจาก... โยทง
 เจ้าอาวาสจึงมานะ... ในการ...
 ให้เร่งรีบดำเนินการเดิกรุ่นเก่า
 เพื่อส่งไปฉบับสุดท้ายโดยรีบด่วน

คณะกรรมการเลือกเจ้าหน้าที่
กำลังควบคุมอยู่ในขณะนี้ มีผู้
บริหารราชการเป็นผู้ได้เลือก
พิจารณาเห็นว่าคนในท้องถิ่น
ที่ควรสนใจเป็นพิเศษใน
ท้องถิ่นนี้ ซึ่งต้องนำมา
จัดตั้ง

(4702)

การดำรงชีพมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับการแข่งขัน นี้กันและกันเพราะการแข่งกันคือกิเลสของชีวิต

ถ้าหากว่าชีวิตคือเกมดั่งนาม ก็พออันใหญ่ที่สุด ก็คือโลก เราเอง เราเกิดมาเพื่อ กระทำ ความดี หรือ อาจจะทำ ความชั่วก็ได้ ทั้ง สอง อย่าง และย่อมมีการแข่ง กัน เอง ใน หมู่ มนุษย์ ถ้าการแข่งขันของหมู่ มนุษย์ เปรียบไปโดยการขบขรรคมโลกก็เจริญ แต่ ถ้า การ แข่ง กัน เปรียบ ไป โดย การ ขบขรรคมโลกก็เสื่อม และฉันขอ ว่า เปนมนุษย์แล้วจะเว้นการ แข่ง กัน กัน เลยหาได้ ไม่ มิฉะนั้นจะมีอะไร เจริญหรือเสื่อม ชีวิตในประชาคม บังคับให้มนุษย์ต้องแข่งขันกันไม่ เว้น ว่างเลย.

สิ่งที่ทำให้ มนุษย์ วิเศษ ยิ่ง กว่า สรรพสัตว์ใดในโลก ก็เพราะมนุษย์ มีหัวใจอันสูง รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้ จักความผิดชอบชั่วดี ไม่เบียดเบียน ชิงกันและกัน ดำรงจะบังคับและ ปกครองตนได้ด้วย มโนธรรม นี่แหละเป็นความพิเศษแตกต่างกว่าสัตว์ ทั่วทุกชนิด ทั้งมนุษย์จึงจัดว่าเป็น สัตว์อันประเสริฐของโลก และที่ ประเสริฐได้เช่นนั้นก็เพราะ มี การ แข่ง กันกันอย่างที่เรียกว่าชีวิตคือเกมดั่ง.

ถ้าเราใช้ความ ดังเกิด พิศุทธิ์ให้คิด เราจะเห็นได้ว่าเราอยู่ในโลก ซึ่งจะต้องกระ ทำการ แข่ง กัน นับแต่วันเราเกิดจนกระทั่งเราตาย เรา ควรจะว่า เราเป็นนักกีฬาของโลก เราจะต้องเล่นกีฬาต่าง ๆ ของ ชีวิต ร่างกายและจิตใจเป็นเครื่องมือของ นักกีฬาทุกชนิด ทุกประเภท ทุก ชาติ ทุกตระกูล ทุกวรรณะ ทุกชน ไม่เลือกบุคคลผู้ใด มีกีฬาหลาย อย่างที่เราจะเลือกเล่นได้ คือการ งานที่เราถนัดและพอใจนั่นเอง บาง คราวเราก็เจออุปสรรค บางคราว ก็ปลอดโปร่งดี บางที่ทำให้เราท้อ บางที่ทำให้เรามีมานะ แต่เราก็

ต้องเล่นไปจนกว่าชีวิต จะหา ไม่ นี้ คืออนันตกีฬาที่แท้จริง.

คิดไปถึงเมื่อเราเด็กๆอยู่ในวัย เด็ก เราไม่รู้จักการแข่งขัน แต่มี ผู้สอนให้เรา รู้จักการแข่งขัน ผู้ นั้น คือ บิดามารดา ครูอาจารย์ ญาติ มิตรและพี่เลี้ยงเรา เป็นต้นเราถูก สอนให้ประพฤติแต่สิ่งที่ดีงาม ให้ ดี กว่าใครๆ ในวัยเด็กอย่างเรา ทั้ง วิชาและ ความประพฤติ แม้ ที่สุด เราพูดหรือเดินไม่ได้ ก็มีคนอื่น ดึงสอนให้เราทำได้ เร็วและ ดี กว่า ใครๆ ทั้งหมด ถ้าเรากระทำ ได้ เร็วเช่นความประสงค์ของผู้ใหญ่ เรา ก็ได้รับความนิยม ความนิยมอันนี้ เป็นเหตุของการแข่งขันให้หรือไม่ นี้แหละคือชนิดเดียวแห่งการแข่งขันที่เราได้ ถูกล้อมรอบมาตั้งแต่ปฐมวัย จะเป็น เหตุให้ความเจริญ แก่ชนิดเดียวของเรา เมื่อเราเติบโตต่อมา อุปนิสัยแห่ง การแข่งขัน ซึ่งเรา ได้รับนี้ เราได้ รับมรดกตกทอด จากบิดามารดาเป็น ลำดับ ถ้าเราได้รับการอบรมในการ แข่งขันผิดทาง ผลร้ายย่อมเกิดขึ้น แก่เรา ในที่สุดเราอาจ ได้รับโชค ร้ายตลอดชีวิตก็เป็นได้ หากว่าไม่ พบทางแก้ไขที่เหมาะสมในต่อมา.

เราได้ทราบ แล้วว่า มนุษย์เรา ย่อมพอใจในการแข่งขันตั้งแต่เด็กมา นั้น เพราะเหตุว่า เราถูกปลูกฝังนิสัย ขึ้น ไม่เพียงแต่ บิดามารดา และญาติ พี่น้อง หากเราไปโรงเรียน เรา ย่อมจะได้ นิสัย แห่ง การ แข่ง กัน เขยิบ ฐานะ ขึ้น ทุกที สัมผัสทุกที แดง ของ ความ ประพฤติ อุปนิสัย สติปัญญา และผลแห่ง การลอบ ช้อม ประจำเดือน หรือ ลอบ โฉนนี้ ก็ เปน เครื่อง หมาย แดง ให้เราเห็นว่า ผู้ที่อบรมให้ การแข่งขันแก่เรา นั้นมี ความสามารถเพียงใด ถ้าใครไม่

พยายามแข่งขันปล่อยคนตามมโนสำ เว ความนิยมมาด คนก็จะ ไม่เกิด ขึ้น นี่ก็เปนครั้นแห่งการแข่งขันแห่ง ชีวิตของการเรียนสมัยปฐมวัย.

วัยของโรงเรียนผ่านพ้นไป แล้ว เราประกอบอาชีพ เราจะทำ งานประเภทใดก็ตาม เราก็ ประสพ แต่การแข่งขันเรื่อยไป ความเป็น ผู้ชนะนั้นเพียง ปฏิบัติ การ งานดี ในหน้าที่ รวมทั้ง ความ ประพฤติ อัน ซื่อสัตย์สุจริตถ้ามีกับผู้อื่นได้มาก ผู้ นั้น ย่อมได้บำเหน็จตามสมควร ผู้ที่ท้อ ต่อกการแข่งขัน ผู้ที่ย่อมไม่ได้บำ เเหน็จอย่างใด นอกจากความเสื่อม.

การ งาน เปนกีฬา ของเราที่ จัด ประเภทไว้ ให้ แก่ บุคคล อันควร แก่ นิสัยและความพอใจ จิตใจ และ ร่างกายเป็นเครื่องอุปกรณอันสำคัญ ให้เรา เปน นักกีฬาที่ดี หรือ เลว ได้ เรามีการงานหลายอย่าง ที่เรา พอใจ, ชอบใจ, เต็มใจและในที่สุดต้องจำใจ กระทำการงานที่เราจะ ต้องใช้สมอง, ความคิด, ความรู้ เปนกำลังเป็นความ สามารถเป็นคุณสมบัติหนึ่ง ซึ่งทำให้ เลือกลงงานเช่นนี้เป็นงานแข่ง กัน ที่ เรา ได้รับอบรมและสั่งสอน มาจน เปน

ความพอใจของความเคยชินของเรา ส่วนการงานที่ใช้กำลังกาย ก็เป็นคุณสมบัติ หนึ่ง เหมือนกัน ซึ่ง แดง ความ สามารถกว่างานชนิดนี้ เปน การแข่ง กันที่เราอาจจะทำได้ ไม่ด้อยกว่าใครๆ นั้นเองที่พูดมา แล้ว ย่อม เห็นได้ว่าไม่มี อะไรที่จะอยู่ แต่ ดำรงโดย ปราศจาก การแข่งขัน.

เราจะเห็นได้ชัดแล้วว่าไม่ใช่ว่าจะ เปนงานอะไรก็ตามเราจะหลีกเลี่ยงได้ จากการแข่งขันมิ ได้เพียง แต่ ที่กล่าว มาแล้วถ้าหาก ว่า เปน เรื่อง ของ การ [มีต่อหน้า ๑๐]

ภาษิตต่างคำ

คนตายเท่านั้น ที่จะไม่กลับคืน มาสู่เราอีก

แมวที่ถูกน้ำร้อนลวก ย่อมกลัว กระทั่งน้ำเย็น

จง ช่วย ตัวเอง แล้ว สวรรค์ จะช่วยท่าน

เมื่อบุตรสาวของเราได้ แต่งงาน ไปแล้ว นั้นแหละเราจะเห็นว่าคนที่ สัมควรเป็นบุตรเขยของเรานั้น มีอยู่ มากมาย.

ผู้รักถึงวันหยกประจำของมัน เหมือนกัน.

สุนัขลาคกว่าผู้หญิง เพราะ มันไม่เท่านายของมัน.

ผู้หญิงหัวเราะเมื่อเจ้าหล่อนมี โอกาส และร้องไห้เมื่อเจ้าหล่อน ปราศจาก.

เมื่อผู้ทำแก่ตัวดวง มันกลายเป็นนักพรต.

ในเมืองคนตาบอด คนตาเดียว เปนพระเจ้าแผ่นดิน.

โจรเดียวใจที่ มัน จะต้องถูก ประหารชีวิต มิใช่เดียวใจที่มันประพฤติ คนเป็นโจรมิได้

พระเจ้าอนุ เคราะห์ คน มั่ง มี เพราะคนยากจนสามารถขอทานได้ง่าย ท้องได้.

น้ำตาของหญิงงามคือน้ำตาของ ลูกเงิน

‘บางกอก’

จดหมายจาก ลมรณ

จดหมายของ พลทหารราบเยอรมันอาสาสมัครคนหนึ่งเขียนถึงมารดาของเขาในเบอร์ลิน เขาไม่ได้เขียนในสนามรบหรือในห้องใต้ดินอย่างบางคน เขาเขียนอยู่บนเตียงในโรงพยาบาลซึ่งเดิมเป็นปราสาทปราการเมื่อสงครามเกิดขึ้น ปราสาทปราการนี้จึงกลายเป็นโรงพยาบาลทหารไป เขาเขียนเมื่อเขาขาดขา ซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญไปข้างหนึ่ง เป็นครั้งที่ ๓ แล้วที่เขาเขียนถึงมารดาของเขา แต่ครั้งนี้เป็นครั้งที่สุดและสุดท้ายจดหมายนี้ไม่ได้ส่งไปถึงมารดาของเขาเลย เพราะเขาตายเสียก่อนเพราะทนพิษบาดแผลที่ถูกตัดไม่ได้ เป็นครั้งสุดท้ายที่ สุดที่เขาฝันถึงหญิงที่เขารัก - - - - -

ละคร

ในโรงพยาบาลชั่วคราว
วันที่ ๑๘ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๖
แม่ที่รัก
ครั้งที่ ๓ แล้วที่ฉันเขียนมาถึงแม่ แต่เมื่อ ๒ ครั้งแรก ฉัน ห้วน และสั้น เต็มที่ เพราะจะเขียนจะพูดไปให้มากกว่านั้นไม่ได้ เวลาไม่มีให้ฉัน เลย คราวนี้เวลาที่ฉันเขียนนั้น นานหลายวัน เขียนในขณะที่กำลังนอนอยู่ในโรงพยาบาล บนเตียงที่มีผ้าปูที่นอน ค่อนข้างขาว สะอาด ไปสักหน่อยสำหรับฉัน ซึ่งเคยแต่เลือกตัวกิ้งก่าไปกับดินโคลน ในสนามรบ เขียนในขณะที่กำลังสัมผัสกับความกดดันที่ยิ่งใหญ่ ครบถ้วนบริบูรณ์ เขียนในขณะที่อยู่ด้วยส่วนหนึ่งของฉัน ขาดคว้น ไปเสียแล้ว เขียนในขณะที่ขาของฉันทันทีไปแค่เข้า เสียข้างหนึ่ง และเขียนในขณะที่ฉันเกิดใหม่มาอีกครั้ง.

แม่-แม่ บัดนี้ฉันกลายเป็นคนไม่สมบูรณ์ ทพพลภาพไปเสียแล้ว ทุกๆคนเขาเกิดมา มีขาครบ ๒ ข้าง เขายืน เขาเดิน เขาวิ่งได้อย่างสบายใจตามแต่เขาจะปรารถนา ส่วนฉันสิ จะยืน จะเดิน จะวิ่ง ไหนจะสะดวกตายเหมือนกับ มีขาธรรมชาติได้เล่า ฉันจะต้องมองดูเขาเหล่านั้น ฉันจะต้องอิจฉาริษยาเขา เพราะฉันขาดไปในสิ่งที่เขามี เมื่อใครได้เห็นฉัน แน่หนอนที่เดียว เขาจะต้องประหลาดใจว่า อ้ายคนขาดคว้น จริงๆนะ-แม่ เกิดมาทั้งทีดูเหมือนจะกลายเป็นคนไร้ค่าไปเสียแล้ว ฉันบอกไม่ถูกหรอก-แม่ ว่าความรู้สึกมันเป็นอย่างไร หัวใจมันเต้นเหมือนถูกบีบ คั้น ลมหายใจอ่อนระว่ย อยากจะร้องไห้ แต่หน้าตาไม่มีเสียงแล้ว พูดไม่ได้คำพูดว่าพร่ามของอะไรไม่เห็น หูอื้อ มึนตึ๋นอึดพิกล แล้วสั่นกัก ร่นอยู่แต่ในอก.

เป็นคนไร้ค่าไปเสียแล้ว ฉันบอกไม่ถูกหรอก-แม่ ว่าความรู้สึกมันเป็นอย่างไร หัวใจมันเต้นเหมือนถูกบีบ คั้น ลมหายใจอ่อนระว่ย อยากจะร้องไห้ แต่หน้าตาไม่มีเสียงแล้ว พูดไม่ได้คำพูดว่าพร่ามของอะไรไม่เห็น หูอื้อ มึนตึ๋นอึดพิกล แล้วสั่นกัก ร่นอยู่แต่ในอก.
ขณะที่ปากกำลังไปบนกระดาน เป็นตัวอักษรให้แม่อ่าน ฉันรู้สึกปวดขาที่ถูกตัด ขนมาข้าง เด็กน้อย แต่คงไม่เป็นไร เพราะนางพยาบาลมาทำแผลให้เมื่อสักครู่ และฉันยังได้ขอ หมึก และ ปากกา เขาชี้แจงมาถึงแม่ ฉันเคยพูดกับนางพยาบาลว่า บางทีแผลของฉันจะไม่หาย ฉันอาจจะตายในเร็ววัน นางพยาบาลปลอบโยนฉันมากมาย บอกว่าจะเอาใจใส่ดูแลฉัน ให้เป็นพิเศษมากกว่าคนอื่น แล้วก็นั่งร้องเพลงให้ฉันฟัง ไม่เคยซ้ำเพลงเลย ทุกๆเพลงมันเกินหัวใจ ฉัน สด ประ มาณ นึกว่าที่ไม่เคยให้รักให้ลอกออกมาบ๊วย ชุ่มและหวาน ฉันก็ยังไม่เห็นได้เตรียมไม้ยันไว้ ให้ฉันหัดเดิน คู้หนึ่ง มันวางอยู่ข้างเตียงหลายวันแล้ว เพราะแผลฉันยังไม่หายดี หากจะออกไปเดินโดยใช้ไม้ยัน อาจจะทำอีกเส้นไปถึงแผลนั้นก็ได้ เหตุที่ทำให้ฉันต้องเสียขาฉัน มีดังนี้ อ่านต่อไปเถอะ-แม่.

เป็นวันเคราะห์ร้ายของฉันแท้ๆ ที่เดียว พอได้รับคำสั่งให้ทำการรุกไปยังแนวข้าศึก ก็โดน ขนบนชอบ

แต่พลาด กลับหล่นลงมาอีก รู้สึกว่าเท้าแพลงไปเล็กน้อยแต่เวลานั้น ความปวดเล็กน้อยเดินไปหมด ใครๆ เขาก็ไปหมดแล้ว ฉันจะมามัวชักช้าในอบตึกนอนน้อยเสียอยู่อย่างไรได้ ไม่กล้าที่ฉัน กิ่งเข้าไป ประจำ หน้าตึกเดิม บนใหญ่ขนาด ทำลาย บ้อม ที่ดิน อาตวาทอยู่ไม่ขาดระยะ บนกต ที่โอเลียงแหลมเล็กแต่โหดเหี้ยม บนเล็กที่เหมือนเสียงควาตซ์ล้ำลึกและทึบก้อง ทั้ง ๓ เสียงประดังรับกันดังสนั่นหวั่นไหวจน เหมือน กับ ไม่ได้ยินอะไรเลย เหมือนกับความรู้สึกได้แผ่ปกคลุมไปทั่วบริเวณยุทธภูมิ นี้เรากำลังทำอะไรอยู่ เรายืนอยู่ กับที่หรือกำลังวิ่งไป ถูกอะไรกำลังวิ่งไป วิ่งไปเพื่อเป็นเบาะรองความแม่นยำของบนกตและบนเล็กฝ่ายโน้น พวกเราคง จะยืน กันเฉยๆ อยู่กับที่กระมัง จึงได้ตายกันมากมายเช่นนี้ แม่แต่กำลังวิ่งให้ไปเหมาไม่ตรงทาง บนกตก็ยิงออกใส่หอกเรา เราลงไปในนอนตายอยู่ได้ เราเห็นอยู่ เราหอบ เรากระหาย เรายังคงวิ่งไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นเราหันหน้าก็ที่ต้องกระทำ คือวิ่งไปถึงแนวหน้าข้าศึก หากตายก็ตายไป ปล่อยให้พวก ที่ เหลือ อยู่ เราวิ่ง ค่อยๆ ความเดือด ของสนามรบ ของบนใหญ่น้อย ที่ระดม กัน กราด มายังเรา บ้องกันด้านทานแนวของเราไว้ เขาหวังที่ของเขาเราหวังที่ของเขา แต่กระนั้นก็ยังพยายามที่จะแย่งชิง

เนื้อที่ที่หวงแหนกันนัก เจ้าบนใหญ่ก็ยิงกระสุนมาไปเที่ยว-แม่ เมื่อกระสุนบนกตล่ายไปทางขวา พวกกลางและพวกซ้ายก็รีบรุดหน้าขึ้นไป ส่วนพวกทางซ้ายก็หยุดนอนราบ บางคนเหมือนนอนราบลงแล้ว ไม่ปรากฏว่าถูกชนวิ่งได้อีก เสียงควา เบาๆ ของผู้ที่ถูกกระสุนแต่ยังไม่ตาย เสียงสับดาบของคนที่กำลังวิ่งไป เสียงฝีเท้าที่เหยียบย่างไปบนพื้นดินบ้างบนทรายศพของคนที่ตายแล้วบ้าง ยังไม่ทันถึงครึ่งทางเลย-แม่ เราวิ่งมาเป็นนานแล้ว ขณะที่กำลังก้าวไป และขณะที่ทางตัวลงนอนราบไปกับพื้น เรากำลังคิด-คิดไป ถึงอะไรต่ออะไร ถึง ความเป็นอยู่ ของมนุษย์--พุดโซ! มนุษย์เราทุกวันนี้นั่งดำรงชีวิตอยู่ด้วยความ หลอกลวงกันชัดๆ เทียบหา ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่ความหลอกลวง แต่เราก็อยู่กันได้ เพราะความเคยชิน ต่อ ความหลอกลวงนั้น พ่อค้าจะขายสินค้าเลวๆ สักอย่างหนึ่ง ก็ปลิ้น ปลัด้อนโกหกพกลมกับคนซื้อ ว่าเป็น ของดีราคาถูก แต่ความจริงราคาโก่งถึง ๒ เท่าตัว คนซื้อก็พยายามที่จะดูราคาซื้อกลงมาเท่าราคาที่เห็น สัมควรโดยพูดจา หว่านล้อมให้คนขายตายใจ แล้ว ในที่สุดก็ตง เขยกันด้วย ความ หลอกลวง ตามเคยแม่ แต่ดึก ราม บ้านเรือน ใหญ่ โตก็หลอกลวงเรา เมื่อสร้างชนใหม่ๆ ก็ดื้อนแข็งแรงแม่นคงดี เราก็นึกไปว่าฉันคงจะถาวร ไปชั่วเวลายาวนาน ของชีวิต เปลาห์หาไม่ได้ ไม่นานนัก มันก็จะร่วงราน เป็นรอย แล้วถึง ความ

[มีต่อหน้า ๑๒]

จดหมายจากส่นามรบ

[ต่อจากหน้า ๑๑]

พินาศในไม่ช้า แล้วก็ทรุดต่ำลงไป
ทีละน้อย เมื่อเวลาที่เรายังไม่ถึง
ในความ หลอกลวง ของมัน มันแหละ
มันก็จะพัง ทะลาย ลงมาที่เรานี้ ได้วัน
หนึ่ง ทั้งโลกทั้งโลก หลอกลวง
กันทั้งนั้น ยิ่งกว่านั้น เราเองตัว
ของเราเอง ตั้งซาร่างกายของเรา
ที่กำลง ทรุดโทรม ลงไป โดยไม่มีวัน
คนแข็งแรงได้อีกนั้น เราไม่ค่อย
เอาใจใส่สัก เราพยายามลืมมันเสีย
ด้วยซ้ำไป เราไม่ค่อยแก่ทั้ง ๆ ที่เรา
แก่มาแล้ว เราลืมตัวเหมือน
ด่าดี มีหน้าที่เหวี่ยงเป็นร้อยร้อยไม่
นารัก เราลืมารรักษา มัน เรา
หลอกลวงตัวเองว่าไม่แก่ ใครจะรู้ได้
เล่า เมื่อเราอ่อนแอไปดังนี้ พรุ่ง
นี้เราอาจจะไม่ตื่น ชีวิตของเราของโลก
แต่เราก็ยังชอบ ให้ คำนึง สัญญา กัน
สมบัติมาดกันพร้าเพื่อฟังเพื่อ สัญ
ญาณกันในปี ๓๐ ปีข้างหน้า ทั้ง ๆ ที่
ไม่รู้ว่ วันใดในระหว่าง เวลานั้น
เราอาจจะตายเสียก่อน และเราก็ยัง
หวังว่าจะอยู่ ไปถึงเวลานั้น เวลาที่
สัญญา และจะอยู่ต่อไปอีกนานกว่า
นั้น ---

เรากำลังจะไป คราวหนึ่งไม่
พ้น ๕ ก้าว ก็ต้องล้มลงนอนราบ
เรียบไปกับพื้น แล้วความคิดก็โหม
บินต่อไปอีก -- ประเทศ และชาติของ
เราขณะที่เรากำลังมาตายเพื่อสิ่งศักดิ์
สิทธิ์ทั้ง ๒ นั้น ทุก ๆ คนจะต้องทำ
งาน เพื่อ ประเทศ ชาติ ของเขา อย่าง
เต็มที่ เพื่อขณะที่เมื่อจะตาย ทุก
คนอาจจะกล่าวขวัญคุณงาม ความดี
ของคนได้ว่า "ชีวิตของเรามีประ
โยชน์ เราไม่ใช้คนเสียจรรยาอยู่
ในโลก" นักประพันธ์และนักกวี
ก็จะพูดได้ว่า "ฉันโลมใจของคน
ด้วยคำพูดและภาพลักษณ์ของฉัน"
นักการเมืองก็จะพูดได้ว่า "ฉันรับ
ใช้ประเทศของฉันโดยคำพูดและการ
ปฏิบัติของฉัน" ชาวบ้านก็จะพูดได้
ว่า "ฉันทำประโยชน์ให้แก่ประเทศ

ของฉันโดยการรุกราน" และ
สำหรับพวกเรา-ทหารทั้งหลาย พวก
เราเวลาที่คำนึงไม่ค่อยจะได้ทำอะไร
แต่เมื่อเวลาเกิดสงคราม พวกเรา
ก็จะพูดได้เหมือนกันว่า "ฉันรับใช้
ประเทศชาติของฉัน โดยการ บังคับ
ด้วยอาวุธที่ฉันถืออยู่ โดยหัวใจ
ของฉันที่เต็มระทึกอยู่ และโดย
โลหิตทุก ๆ หยาด ของฉัน ที่มีอยู่ใน
ร่างกาย" เหล่านี้เพื่อชนรุ่นหลัง
จะได้ระลึกนึกถึงด้วยชีวิตนิรันดร์ แต่
เราก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่า เขาจะระ
ลึกถึงเราบ้างหรือไม่ ---

แล้วฉันก็ถูกขว้างต่อไป เมื่อมัน
กลิ้งไปทางอื่นแล้ว ไม่ใช่หล่นนอน
ราบเพราะความกลัวตาย แต่เพื่อจะ
รักษาวินัยไม่ให้มัน ล้มลงไปโดยเปล่า
ประโยชน์ในเวลานั้นเท่านั้น เพราะถ้า
เราจะมาตายเสียในขณะที่กำลังจะไป
ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาตินั้น ก็
ดูเหมือนตายเปล่า ประโยชน์ก็
คือตายในขณะที่ยังมีงานทำตัวต่อ
ตัวในสนามเพลาะ เมื่อเรากำลัง
วิ่งไป เมื่อเรากำลังยิงเรา เมื่อกา
ลังหันเลี้ยวเรา หักกัน เมื่อกำลัง
ออเพราะเสียงปืน เมื่อใจของคน
ขณะไม่ใช่ใจของมนุษย์ ความ
เจริญก้าวหน้า อารยะธรรมของ
เราขณะนั้นก็คงจะไปสักวัน หาค้นกัน
ให้สิ้นมือเพ็ดใจไปเท่านั้น คือ
ธรรมของเราเวลานี้คือความ รักษาชาติ
สำหรับตัวเรา เรากำลังจะไปแต่
ก้าวหน้าไปหาความตาย เพื่อจะให้
ชาติของเราก้าวหน้าไปสู่ชัยชนะ และ
ความเจริญ.

วันที่จะล้ม ไม่ได้เลย ในชีวิตนี้
แม่-ฉันกำลังวิ่งไป เพิ่งจะได้ครึ่งทาง
เท่านั้น มันใหญ่เกินไปถึงขั้น บิน
กลิ้งเล็ก ๆ ก้าวกรวด ฉันรู้สึก
ว่าฉันกระสุนปืนใหญ่มาตก ระเบิด ตรง
หน้าหัวฉันไม่ถึง ๓๐ ก้าว จะล้ม
ลงนอนก็ไม่ได้เสียแล้ว มันระเบิด
ขึ้น ตัวฉันก็พุ่งลง เพราะหมดกำ
ลังใจ ขาฉันยาวไม่เท่ากัน ฉัน
เอียงไปทางขวา เพราะข้างนั้นมัน

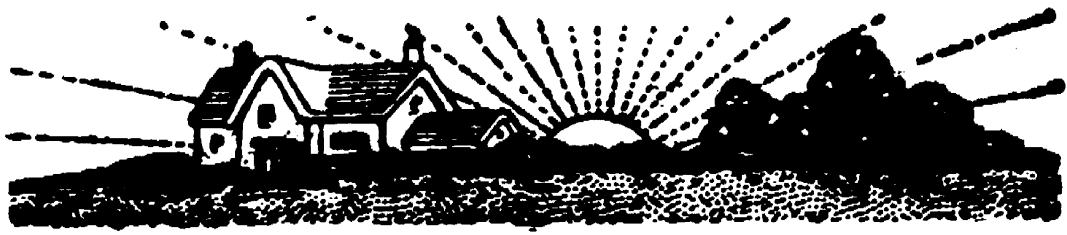
ฉันคิดว่า และฉันก็ล้มพาดลงไป
สั่นกระสุนที่กระเด็นตกเขาฉัน
ขาดหายไปแน่นอน ไม่เห็นทราง
หลุดไปพร้อมกันที่ขอบบึก ฉันคิดว่า
มันคงแตกกระเด็นไปแล้ว เมื่อมอง
ดูขาเห็นมันหวั่นไปยังไม่รู้ สักเจ็บปวด
เหมือนจะขาดไปหมดทั้งตัว เวลาชั่วครู่
ชั่วใดใจที่เล็ดร่อนมารวมกันอยู่ที่หน้า
ฉันก็รู้สึกว่ามันเจ็บแปลบ และเล็ด
ค่อย ๆ ซึมออก มาที่ อกน้อยจน ไหล
หยดลงดินไปมาก ความเจ็บปวด
ทั่วตัวฉันเมื่อเล็ดออกมากนั้น มัน
ออกมาเป็นลม ๆ ขาฉันแข็งตึงจะยืน
ออกก็ไม่ได้ แม้ขยับตัวเพียงเล็กน้อย
ก็ปวดร้าวไปทั่วตัว ความเจ็บ
ปวดมันแผ่ปราดมาจาก แผลจน ถึง
หัวใจ ขณะนั้นฉันคิดว่า ทูร
น่ายเหมือนจะเป็นบ้า ต้องการ
ร้องให้ หัวใจเรา มีกำบังที่ถ้อย
แน่น กรามขบเป็นเส้น ๆ ในที่สุด
ความเจ็บปวดถึงขีดสุด ปาก กัด
พาดทลายจนฟันแทบจะหักหมด ฉัน
คำอวยบใหญ่ขึ้นดัง ๆ แต่มันแล้ว
อยู่แค่ข้างหูเท่านั้น เสียงไม่รู้ว่า
แห้งหายไปไหนจนสิ้น นอนอยู่ตรง
ที่ล้มไปนั้นเอง ได้ยินเสียงฝีเท้า
ของคนหนึ่งผ่านไป เพราะตาผ้า
ฟางไปด้วยน้ำตา น้ำตาของความ
เจ็บปวดร้าวอย่างแสนสาหัส รู้
สึกได้ว่าเสียงฝีเท้าค่อยเบาลง เสียง
มันค่อยจางหายไป ฉันมองเริ่ม หมุน
เวียน เล็ดที่หยดจากแผล ต้อง
หันหน้ามองมันดังเห็นเกิน ฉันนอน
อยู่ตรงนั้น แล้วก็ไม่รู้ สัก อะไร
อีกเลย มันจะวิ่งไป พวกเราจะรบ
จะแทงจะฟันกันก็ไม่ได้ เห็น เหมือนคน
ที่กำลังจะตาย ---

มารู้สึกตัวอีกทีก็เมื่อเข้ามา
นอนอยู่ในโรงพยาบาลแล้ว กำลัง
นอนอยู่ใน รกชั้น ยกหัวขึ้นมอง
ปลายเท้าเห็นเลือดที่ไหลออกแผลกอง
อยู่ แผลฉานไปทั่วตัวรอบ ๆ แผล พอ

พ้นจากส่นามรบเจ็บขึ้นมาอีก รกชั้น
อยู่ในห้องผ่าตัดแล้ว เห็นมืด เห็น
เลื้อยเขว่นอยู่ข้างหน้าเสียแล้ว ฉัน
จะต้องถูกตัดขาเสียแน่แล้ว สักครู่
นายแพทย์เดินเข้ามาใกล้ด้วยบอก ว่า
ต้องตัดขาแค่เข้า เพราะถ้าจะปล่อย
ถ้าจะปล่อยไว้เช่นนั้นอาจจะรักษา ไม่
หาย ถึงหายก็อาจจะอักเสบขึ้นมา
อีกภายหลัง ทั้งกระดูกที่นอนที่เหลื่อ
เพียงครึ่งหนึ่งนั้นก็เป็นพิษร้าย ควร
จะตัดมันทิ้งเสียทีเดียว ถ้าจะทร-
มามด้วยขาดกระดูกที่นอนนั้นไป ก็
ยิ่งดีกว่าทรมาณ ด้วย มีกระดูกเพียง
ครึ่งเดียว แม้จะไม่ยอมก็ ต้องยอม
เพราะเขาพูดแบบบังคับ เล็ดกำ
ลังไหลอยู่เรื่อย จนรู้สึก ว่าอ่อน
เพลียลง ส่วน ความ ปวด ร้าว
นั้นก็ยังขึ้น นายแพทย์เอายาฉลบ
ขบด้ามาแกว่งให้ตรงจน สักครู่
ก็รู้สึก ว่า อารมณ์ ความนึกคิดมัน
ค่อยเลือนจาง ทะลาย ไป เป็นอา กาศ
ขาด ตัวที่เคยหนักก็ ดูเบาเหมือน
ด้าและกำลังลอย สง สง- สงขึ้นทุก
ขณะ ใจหัวใจกายวิญญานจะหลุด
พลัดลอยไปจากร่าง ---

ฉันขึ้นอีกโลกหนึ่ง โลกของความ
ด้วยสติฉัน โลกที่แจ่มใสสว่างสดใส
ที่มีแสงอาทิตย์ส่องสว่าง ผิดกับใน
ส่นามรบที่มีแต่ความมืดมัว หมกหมัว
มืดอมน้ำค้างมั่งก้นหอมมรรยาริน
เหมือนในส่น ฉันนึกไม่ออกว่าเคย
เห็นโลกใหม่นี้ที่ไหน ฉันออกเดิน
ไปตามทางนั้น ทางที่มีอยู่ทางเดียว
เห็น ผู้หญิง สดสวย กำ ลัง กวัก มือ
เรียกฉันให้เข้าไปใกล้ ผู้หญิงคนนั้น
จำได้แน่ นอน ว่า เป็น วิเวียน งาม
เหมือนนางในฝัน ฉันเดินไป หรือ
ว่าตายไปแล้ว แล้ว กระโปรง ของ
วิเวียน ปลิว ไหว เมื่อ ลม พัด รววย
พร้อมกับผมสีทองที่เป็นมันระยับอยู่
กลางแสงแดดอ่อน ๆ รู้แต่เพียงว่า
เวลานั้นฉันยังค้อยอยู่และกำลัง วิ่งไป
หาวิเวียน เราคงจะแซน เกี้ยว ก้อย
กันไปตามทาง ซึ่งข้าง ๆ มีผ้าขาว
ด้ายเล็กไหลหลั่งอยู่ น้ำใส สดอาด

[มีต่อหน้า ๑๒]

--ปัญญา--

อินทรวงศ์รัตน์ ๑๖

- ๑ เกิดพบพิภพนี้ หมายความว่าอะไร
- หลบเลี่ยงแต่เพียงกร ษ มีกรรมอะไรตามมา
- ๑ เกิดแก่และเจ็บตาย หมายความว่าอะไร
- บรรพตจะดำรง- หมายความว่าอะไร
- ๑ เมื่อเราดีเข้าเน หมายความว่าอะไร
- เปปปณณนั้นใน หมายความว่าอะไร
- ๑ หากเรามีใจ หมายความว่าอะไร
- หยาบและเห็นการ หมายความว่าอะไร
- ๑ เราหรือจะดำรง หมายความว่าอะไร
- คนใดดีถึงคน หมายความว่าอะไร
- ๑ ปัญญาแต่เพียง หมายความว่าอะไร
- ถึงฐานะอันเกษม หมายความว่าอะไร
- ๑ แม้มีปัญญาก็ หมายความว่าอะไร
- ให้พ้นวิบัติพาน หมายความว่าอะไร
- ๑ ทั้งรู้กระทำ- หมายความว่าอะไร
- ถึงเปรียบประเทียบกัน หมายความว่าอะไร
- ๑ ทุกสิ่งทุกอย่าง หมายความว่าอะไร
- เทียบขบถปัญญา หมายความว่าอะไร
- ๑ ปัญญาหรือใคร หมายความว่าอะไร
- ชีวิตที่ดีกว่า หมายความว่าอะไร
- ๑ ว่าแต่ปัญญา หมายความว่าอะไร
- โดยเกิดประ- หมายความว่าอะไร
- ๑ มีปัญญา หมายความว่าอะไร
- จึงชอบระบอบ หมายความว่าอะไร
- ๑ ควรเพื่ออะไร หมายความว่าอะไร
- ครองช่วยประ- หมายความว่าอะไร
- ๑ ปัญญาแต่เพียง หมายความว่าอะไร
- ไหนอันจะควร หมายความว่าอะไร
- ๑ รู้ทั้งนี้ หมายความว่าอะไร
- ตามฐานประ- หมายความว่าอะไร
- ๑ คืออัน หมายความว่าอะไร
- อุดมคติอัน- หมายความว่าอะไร
- ๑ ไรแต่จะ หมายความว่าอะไร
- อื่นอีกอัน หมายความว่าอะไร
- ๑ ประ- หมายความว่าอะไร
- แปรผันอัน หมายความว่าอะไร
- ๑ ทุก- หมายความว่าอะไร
- คนใดจะ หมายความว่าอะไร

เรื่องของชีวิต

ขณะที่ข้าพเจ้า นั่ง รับประทานอาหารอยู่ที่บ้านในคืนวันศุกร์เย็น
ข้าง ๗ บ้านเมืองอยู่อย่างสงบไม่คึกคัก ๗ นั้น พอดีกับ ๒ คน
คนหนึ่งอายุปานกลางคน อีกคนยังหนุ่ม นัยน์ตาไม่อยู่ไกล บ้าง
ดั่งในคืนนั้นก็ด้วยยอมมากไปด้วยขอทานทั้งหญิงและชาย และยัง
กวนนั้นยังมีพวกเด็กผู้ชายอายุในราว ๑๑-๑๒ ปี ซึ่งรับหน้าที่เป็นคนรับ
เท้า มีเครื่องมือคือผ้าเก่า ๆ ผืนหนึ่ง โดยรับจ้างรับเพียง ๓ สตางค์
เท่านั้น สตรี ๒ คนที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ยังยืนค้อมรอคอยไม่ยอม คน
อายุปานกลางสวมรองเท้าคน คนตัวสูงสวมรองเท้าแบบชายตัวนั้น คน
ผู้จับเป็นควมเล็กน้อย ข้าพเจ้าคงนึกถึงไอศกรีม ข้าพเจ้าโดยไม่เอา
ใจได้ ผู้ที่เห็นเด็กคนหนึ่งได้เดินเก่า ๆ คำว่าคำว่า ทางเขมรมวย
ประเทืองทั้งตัว และถือคือเครื่องมือประกอบอาชีพ ปรกติเข้าไปทุกเช้า
ตรงหน้าตึกคนแถว แล้วก็เริ่มลงเข้ครองเจ้าแบบใหม่ตัวนั้น คนที่เห็นที่
แค่เห็นที่สตรีสาวจะมีใจสงสาร กลับคิดว่า

“ไปให้พ้น ฉันไม่ต้องการให้มารบกวนเท้าฉัน” เจ้าเด็กนำส่ง
สาวงามหน้าของอย่างวิจิตร ตอนแรกพบ สายตาที่ เขียว กรวด เทน
กรุณาปรานี

“ผมขอทานคุณครับ แล้วผมก็รับรองเท้าให้ด้วย” เจ้า
เด็กอ่อนหวาน

“ฉันไม่ต้องการ ไปให้พ้นนะ เอาผ้าใส่โครกมาเช็ดรองเท้า
ฉันไปเองหมด” สตรีสาวว่า

เจ้าเด็กหน้ามอย ทำเอาข้าพเจ้าใจสั่นเพท กวักมือเรียกมัน
เข้ามาใกล้แล้วถามว่า

“ทำไมแกต้องมารบกวนเท้า?”

“ผมจนครับ แม่เจ็บอยู่ที่บ้าน แล้วก็ถูกคนอื่นด้วย พอดี
ไม่กลับบ้านตั้งแต่ตอนเช้าแล้ว เข้เข้าผมก็ยังไม่ได้รับ” เจ้าเด็กบอก
แล้วลงมือรับรองเท้าให้ข้าพเจ้าทันที ข้าพเจ้าบอกมือแล้วถามอีก

“บ้านแกอยู่ตรงไหน?”

“ห้องแถวข้างปากคลองนี้เองครับ”

“แถวไหนดี หรือเปล่า?”

“ผมเรียนที่โรงเรียน ปรมาบาลวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม แต่ผมพักโรง
เรียนทุกวัน บางวันผมก็มาขอทานบ้าง บางวันผมก็ไปรับจ้าง
จากไปปลิวโรงยี่เกโรงหนึ่ง ได้วันหนึ่งไม่ถึง ๔๐ สตางค์ แล้วก็เอา
ไปซื้อข้าวให้แม่และน้อง แม่ก็เจ็บไม่รู้จักหาย ยากไม่มีจะกิน”

(มีต่อหน้า ๓๔)

- ๑ เป็นไปไม่ได้ที่จะ จะเจตนาดีแต่จะ
- ในบัดนี้ ธรรมะและที่
- ๑ ย่อมมีแต่ ธรรมะและที่
- ผู้เขียนเพราะปัญญา - ธรรมะและที่
- ๑ นับถือและ ธรรมะและที่
- ผู้คนต่าง ธรรมะและที่

ช. บุรุษ

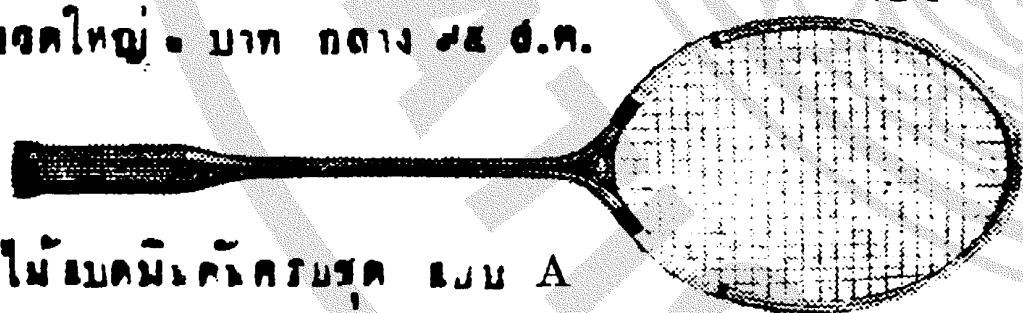
บริษัทการค้า จำกัด ๗๕ ๕.๕.
 บริษัทรับจ้าง จำกัด ๗๕ ๕.๕.
 โออีโอเคการค้า จำกัด ๗๕ ๕.๕.
 เอนกไทย จำกัด ๗๕ ๕.๕.

เครื่องวัดความเร็วลมพัดลม
 เครื่องหมาย ชั่วครู่ก่อน
 มีทุกขนาด ราคา ๓.๕๐
 และ ๕.๕๐ เติมน้ำมัน
 ทุกชนิด คือ ๑๕ ๒๕

ปรีณเชร์ โกรเดอร์

นาย บอดุนนที คคตะเมงงาม
กัณห์ดองเว็ญคีร์ / ชะอย่างวิเศษ
รจกใหญ่ - บาท กตาง ๒๕ ๘.ศ.

ไม้เบญจมาศจักรพรรดิ แบบ A
ไม้ ๖ นิ้ว เนื้อ ๑ นิ้ว สูงขีดหัวเคว ๑ โหล ราคาชุด
ละ ๒๕๐ บาท แบบ B ๑๕๐ บาท ไม้เบญจมาศจีนโม
เดิร์น เอ. รูปางา เช่น ขวัญ ๓๕๐ บ ให้ประดับจิต KNIGHT
กรมเช่น ๑๔๙ ๕๕๐ ไม้ TOP FLIGHT ทางใบนิธ
๓๐๐ บ. ไม้ โชคเงินแดง หัว กิ่งกระดังงาพิเศษ ๕๐ บ. ไม้
ผัดหัวเข่า ถิ่น นามิอ ดดราชอิ. ละ ๗๕๐๐๐ เนื้ออย่างดี ๒๕๐.
เพื่อส่งมอบพร้อมราคาทำถนัด รับรวมเช่นทอง ต.ต.ง.

**ชายฉกรรจ์
คราวนี้
ถึงจะช้ำช้ำ
คำนิท
ทะทานใจได้
ดงราชรถ ดง
๗๕ ๙๐.**

ฝ่ายซ้ายเต็มดั่งเดิม ของบริษัท
ที่มีชื่ออยู่ในอเมริกา มีกรม
บุคคล แบ่งเป็นชั้นอยู่ภายนอก
ผู้ ๑๐๐๐๐๐๐๐ ๐๕ ๕๐.

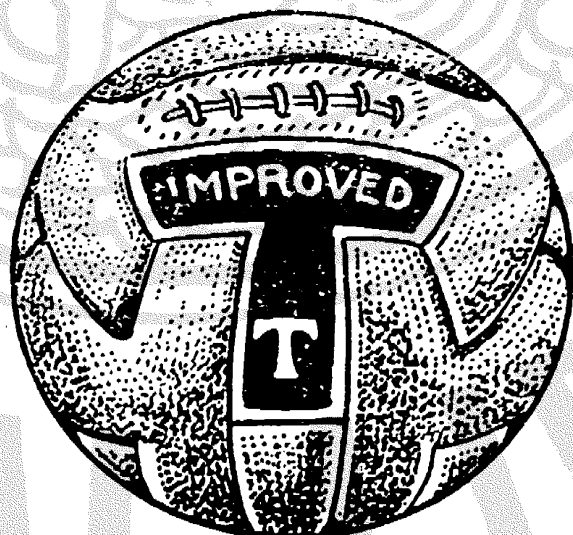
อภิสิทธิ์
 เกษม หนะ คณ
 ตรี ได้ ยง ติ
 เปรม ภา ตรี
 ไพบูลย์ หะ ติ
 กฤษณ์ ตรี
 ติ ติ ติ
 ไพบูลย์ ภา ติ

๑. นวัตกรรม
 ๒. การคิดค้น
 ๓. การพัฒนา
 ๔. การปรับปรุง
 ๕. การขยาย
 ๖. การเพิ่ม
 ๗. การลด
 ๘. การคง
 ๙. การเปลี่ยน
 ๑๐. การรวม

ฟูคอบอด มัธราชมา
 ถาถอง ข อษังค
 อษังค มาอษังค
 บอด ฟูคอบอด
 บอดอษังค บอด
 เตม ฟูคอบอด
 T IMPROVE ขาง
 ไทพรัม ๘.๕. T

พิเศษ๗.๕๐ บ. T รวมค่า๗.๕๐ บ. โดมิบีก๔.๕๐
-๗.๕๐ บ. ๖๖.๐๐ ! ฟาบอดด์เบอร์ ๕ มี ๓ ก้อน
ภายใน เชื้อรักษา ที่ต้องเชื้อดองพริ้ม ๓.๗๕ บ.
ฟาบอดด์เบอร์ Thomlinson มีในคือ๑๕๗๐

ถนนหลังวังบูรพา

เชื่อมถนนหาหุรัถน์

เมืองดอย

จิตร จิตยโสธร

[ต่อจากเสาร์ก่อน]

บทที่ ๑๖

จดหมายของ เพียร และบุญเกิด ซึ่งมีได้ตอบกันระหว่างบิดาเฒ่า.

๔๓๓ หลังวัดพิชัยญาติ

วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. - ๗๕

เกิดที่รัก

ถึงเวลาแล้วที่ฉันจะคุยให้ จูใจ เวลาฉันมาอยู่บ้านญาติ และ จะพักอยู่เรื่อย ไปจนกระทั่ง โรงเรียน เปิด.

มาพักอยู่ คราวนั้นพ่อมี โอกาส ที่จะเปิดหูเปิดตา บ้านพัก ของ ฉัน อยู่ ใกล้ ๆ กับสะพานพระพุทธยอดฟ้า ญาติผู้ใหญ่ พาออกมาเดินเล่นหลาย ครั้ง ญาติของฉันผู้หนึ่ง ลูกพี่หญิง อยู่ ต้องคน ฉันจึง พอดีจะมีเพื่อน ไปไหนมาไหนและไม่เหงาอยู่บ้าน.

สำหรับคนบ้านนอกอย่างฉัน นับ ว่าตื่นพอเมื่อเห็นสะพานครั้งแรก มี เสาสูงตระหง่านทั้งสองฝาก ทาง ด้านพระนครมีพระรูป พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ปรากฏ โดก ว่า พระองค์ จริง ๆ ประมาณ สอง สาม เท่า ทรงเครื่องกษัตริย์โบราณ ฉันผ่าน คราวไร้นึกต้องไหว้ ไม่ใช่เพราะ ทำตามอย่างเขา ฉันเคารพด้วยความรู้สึกในใจ และอดที่จะนึกถึง เกิดไม่ได้ ฉันพลอยอธิษฐานให้ เกิดของฉันได้ประสพความ สำเร็จไป ด้วยทุกครั้ง เขาว่าสะพานนั้นจะ ยกขึ้นได้เพื่อให้เรือผ่านเข้าออก แต่ ฉันยังไม่เห็นสักครั้ง ฉันไปถึง สะพานไม่พอเหมาะ กับสะพาน เบ็ดเตล็ดที่ ได้เห็นแต่ใน รูป ขณะ ที่สะพาน กำลัง เปิด.

เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ปรากฏว่า บอกลบุญเกิดว่า กรุงเทพฯ นั้นสนุก

สนาม ฉันรู้สึกคุ้นเคยอยากไป ที่ โนนมาที่นี้ แต่เดี๋ยวนี้ ฉัน รู้สึกว่า กรุงเทพฯ ใหญ่ เกิน ไป สำหรับ ฉัน กรุงเทพฯ ไม่เหมาะกับฉันเลย ถ้า ฉันว่ากรุงเทพฯ ไม่สนุก หลาย คน จะว่าฉันบ้า และแทบทุกคนที่ได้ ยืน ฉันว่าจะต้องคำนี้ เพราะฉะนั้นทาง ที่ดีที่จะว่ากรุงเทพฯ ไม่เหมาะสำหรับ ฉันก็คือฉันขอจายเช่า และไปเก็บ หักรับกรุงเทพฯ ตั้งแต่ฉันมาอยู่ ไปดำรงกรุงเทพฯ จนบัดนี้พบความ จริงน้อยที่สุด ขอนแหนดที่ทำให้ ฉันคิดถึงบ้าน มากที่สุด ชีวิตของ พวกบ้านเราเป็นชีวิตของความจำเป้น ใช้ชีวิตของความฟุ่มเฟือย แต่ชาว บ้านเรารู้ความจริง.

กรุงเทพฯ ไม่สนุก ทุก ครั้ง ไป คอกเกิด และจริงอย่าง ที่เราคาด อยู่ อีก อย่าง หนึ่ง คือ กรุงเทพฯ ดันถูกสำหรับคนมีเงิน.

ตอบจดหมาย ของ ฉัน ฉบับนี้ เร็ว ๆ หน่อย บอก ให้ฉัน รู้ ด้วย ว่า เกิดจะได้ไปกรุงเทพฯ ใหม่ ฉัน ร้อนใจที่จะฟังข่าวจากเกิด เหลือเกิน.

จากคนรักของเกิด

เพียร.

บ้านโนน

วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๗๕

เพียรที่รัก

พอได้รับจดหมายเพียร ฉันก็ รับตอบจะได้ สัมกับความรักของ เพียร

เพียรเล่าให้ฉันฟังถึงความสนุก สนามของกรุงเทพฯ และลงท้ายด้วย การคิดถึงบ้านเดิม ฉันเชื่อว่าเพียร พุด ออก มาอย่าง จริงใจ เพราะ เพียรเป็นคนมีเหตุผล พุดถึงกรุงเทพฯ ฉันอ่อนใจ เพราะฉันไม่ได้มา

กรุงเทพฯ ตลอดฉันเคยเห็นกรุงเทพฯ แต่ความฝัน แต่พอฉันขึ้นมา ฉันก็รู้ว่าฉันฝันเห็นกรุงเทพฯ นั้นเป็นฝันร้าย.

เหตุการณ์ ทั้งนี้ไม่ใช่ อะไรอื่น นอกจากเรื่อง โชคชะตาของฉันนั่นเอง สอดได้ฉันทำได้ ค่ะมาหมดทุก วัน แต่พอถึงวันสุดท้ายมีคนแอบมาที่ หัว ฉันขณะที่ฉันจะ ไป เอา เป็ดอก เลี้ยง จากบ้านมาพร้อมมาให้แม่ ดูเถอะ! เวลาฉันจะเคราะห์ร้ายขึ้นมา แต่ อย่างไรก็ฉันนับว่าเป็นเคราะห์ดี ของ ฉันอยู่บ้าง ที่มันแอบได้ ไม่ได้พอ เหมาะ คงถูกแต่เข่นชาซึ่งฉันใช้บังคับ และพลาดไปถูกท้ายทอย วันสุดท้ายที่ฉันต้องฉันทำอะไรไม่ได้เลย มี อาการปวดหัวเข้าแทรก พอดกบ่าย ฉันก็งีบหลับ ต้องนอนเจ็บอยู่ หลายวัน ผลการสอบได้ของฉัน เลยไม่สม กับ ความตั้งใจ ฉันเสียใจไม่น้อยเพราะ ฉันหวังไว้มาก กรุงเทพฯ กับฉัน ต้องห่างกันไปอีกพักหนึ่ง ฉันเรียน ต่ออีกไม่ได้ เพียร ก็รู้แล้วว่า เป็นเพราะอะไร พ่อจะให้ฉันเข้า ทำงาน.

เรื่องปลง ฉันจะเล่าความจริง ให้เพียรฟัง อันที่จริงปลงเป็นคน ด้วย แต่ฉันไม่เคยนึกอะไรไปมาก กว่าเพื่อนบ้านและเอ็นดูอย่างน้องสาว เรื่องที่ฉันถูกค้นคว้าเนื่องมาจากปลง นั้นเอง คือมีคนมาขอปลง แต่ปลง ไม่ชอบ และปลงสนิทสนมกับฉัน เจ้านางหงษ์ขึ้นมา ประกอบกับ การเป็นคนเกร มั่นจึงแอบตัดหัว ฉัน เศรษฐกิจเพียรไม่เชื่อประไพ หาไม่ปลงก็คงทำให้ฉันมีเคราะห์ร้าย ถึงสองครั้ง.

การพลาด ของฉัน ครั้งนี้ ทำให้ ทางชีวิตภายหน้าของฉันมีคดงไปมาก ซึ่งตรงกันข้ามกับเพียร นับวันแต่

จะสะสมความดีเข้าตัว เพียรไป เกิด เพียรได้ก็ ฉันก็ตั้งใจ เพียร เคยว่าไม่ใช่หรือ เมื่อเพียรรู้ฉัน ก็สู้ และเพียรทุกขฉันทุกข ผล การสอบได้ของเพียร ฉันนึก ว่าคง ดี ตามเคย บางทีเพียรคงตั้งใจที่จะ ถามฉันมากเกินไป จนลืมบอกผล การสอบได้ของเพียรเอง.

ฉันอยากฟังเรื่องของกรุงเทพฯ อีก เพียรคงหาโอกาสคุยให้ฉัน ฟังอีกบ้าง.

รักเสมอ

บุญเกิด

๔๓๓ หลังวัดพิชัยญาติ.

วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕

เกิดที่รัก

ฉันอ่านจดหมายของเกิด ฉบับนี้ ที่แล้วฉันต้องร้องไห้ ตั้งแต่ฉัน แอบ อ่านอยู่คนเดียวในห้องนอน จึงไม่ มีใครเขามาเห็นฉัน ร้องไห้ ทำไม เกิดของฉันจึงมีแต่เคราะห์ร้าย ฉัน เชื่ออย่างแน่นนอนที่เดียวว่า มีเคราะห์ ร้าย แล้ว ก็ ต้อง เพราะเหตุนี้ ต่อ ไป เพราะเหตุนี้ จะต้อง เป็น ของ เกิด บ้าง ฉันเสียใจกับเกิด และเสียใจกับความ ตั้งใจช่วยของฉันไม่เป็นผล ตั้งใจ ใหม่เกิดเกิด ฉันจะตั้งใจให้เกิดใหม่ อีกเหมือนกัน คราวเคยบอกฉัน และ ฉันรู้สึกแก้ตัวฉันเองว่า ตั้งใจที่ไหน มีช่องทางที่นั้น.

ฉันสงสัยเหลือเกิน อะไรนะที่ บันดาลให้เป็นไปได้เช่นนั้น ความ มานะพยายามของเกิดมีเลิศล้ำ แต่ ความมานะพยายามไม่ทำให้เกิดดีขึ้น กว่าเดิม เกิดไม่น่าจะน้อยใจในตัว เอง เพราะในตัวของฉันบุญเกิด มี ความเปราะบาง ฉันไม่ค่อยมั่นใจ [มีต่อหน้า ๑๖]

เมืองคอน

[ต่อจากหน้า ๑๕]

โชค วาสนานั่นเอง ที่พาให้ไป ใครจะเป็นผู้บันทึกโชคและวาสนาฉันน้อยใจแทนที่ช่างไม่ให้ความยุติธรรมแก่เกิด ของฉันบ้างเลย ฉันเชื่อว่า เกิดของฉัน ไม่ทอดยคนเราจำเป็นต้องก้าวหน้า ชีวิตและความ เปื่อย ของเราก้าวหน้า เรื่อยไป แล้วเราจะปล่อย ให้ความคิด ความอ่าน ของเรา หยุดชะงัก อยู่ หรือ ความคิดความอ่าน ของเรา จำเป็นจะต้องก้าวหน้าไปเหมือนกัน ให้สัมพันธ์กับความก้าวหน้าของชีวิต แต่ความคิดความอ่านจะไปภายหลังได้ ก็ต้องอาศัย ความพยายาม ความมานะ และความอดทนชักจูงไป ฉันถึงว่าเกิดไม่ควรจะทอดย ล้วนเราจะไปทางไหนนั้น แล้วแต่โชควาสนาจะเป็นผู้ชี้ทาง.

ฉันต้องหยุดพูดเรื่องนี้ กับเกิด เพราะ ฉันอยากจะได้ เรื่องและเพราะตัวฉัน และ บุญเกิด เรื่องที่ฉันพูดได้ ไม่รู้ จากเมื่อ จดหมายฉบับหนึ่งที่ฉันได้มา ฉันบ่นหาหาความดีเรื่อยไป ล้วนเกิดหยุดชะงัก การหยุดชะงักของเกิดครั้งนั้น มิได้มุ่งหมายถึงการหยุดชะงักไป และตลอดจน กระทั่ง ความ รัก ของเกิดด้วยมิใช่หรือ? เราด้วยกัน ใจเราคงร่วมกันอยู่ ถึงฉันจะอยู่ที่ไหนๆก็ตาม ฉันจะพูด ด้วยปากดังกร๊อบครั้ง พัน ครั้งไม่ เท่า กับใจ ของฉันที่ปรารถนาจะว่าฉันรักเกิด ฉันพอใจแล้วที่เกิดของฉันมีสมบัติทุกอย่าง คือ ความเพียรและความมานะติดตัว สมบัติเหล่านี้เป็นสมบัติภายใน ซึ่งหาได้ยากกว่าสมบัติภายนอก และ เป็น สมบัติ ที่มีค่า มาก ที่สุดในโลก แล้วจะไม่ให้ฉันภูมิใจสำหรับบุญเกิดได้อย่างไร.

จริงอย่างเกิดว่ามา ฉันตั้งใจจะถามเกิดเกินไป จงบอกผล การตอบของฉันเอง ที่ ได้ ที่

๑. ในชั้นจิตว่าไม่เลวนักไม่ใช่หรือ?

เกิดจะให้ฉันเล่าเรื่องกรุงเทพ ฉันไม่รู้ว่าเล่าอะไร เพราะฉันมิได้ ไปเที่ยวที่ไหนนัก รถยนต์วิ่งด้วย ในกรุงเทพ มีมาก ถนนหนทางถ้าจะถึงความเรียบร้อย ความสะดวกของเราจะเทียบได้ แต่ที่อุดรเราเสียเปรียบ ตรง ที่ไม่ได้ ถาด ยาง คั่นหน้าฉันจะไป ดูหนังพูด เป็น ครั้งแรก แล้วจะเล่าให้ ฟังอีก.

คิดถึงเกิดเสมอ

รักแท้ เพียร.

บ้านโนน

วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. - ๗๔ เพียรที่รัก

จดหมายของ เพียรยัง กับยา ทิพย์ ฉันอ่านดังกลาย หน ยังไม่ รู้ จาก เมื่อเป็นยาทิพย์ ที่มีค่ามาก ที่สุด สำหรับฉัน เพราะใช้น้ำตาของ เพียรเป็น น้ำกระสาย น้ำตาออกมา ด้วย ใจ ที่บริสุทธิ์ ยานานาน เป็นยา ที่มีคุณวิเศษด้วยความจริงใจ.

ฉันไม่เคยทอดย เพราะเป็นการกระทำเพื่อตัวฉันเองและเพียรด้วย เพียรว่าฉันไม่ควาสนา ผิดไปลงกระมัง ฉันได้เพียรเป็นคนรักทั้งคน จะจัดว่าไม่เป็นวาสนาส่วนหนึ่งของฉันหรือ? ฉันมีวาสนาที่พบความรักอันแท้จริง พบความยั่งยืน พบความแน่นอน ซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ยาก เพียรรักเคยบอกฉัน ว่า ตั้งแต่ ไป อยู่ กรุงเทพพบความจริงน้อยที่สุด ฉันจะรักเพียรคนเดียว ของ ฉัน คนเดียวจนตาย.

ฉันมีเรื่องอะไรจะเล่าให้ฟัง คือ ปลงเข้ามิใช่ชายอยู่ คนหนึ่งชื่อราญ ชันแรกทีฉันเห็นเขา ฉันออกไม่พอใจ ราญ เป็นคนมีรูปร่าง ค่อนข้าง เศร้า ใบหน้ากระเดียดไปทางกลมหน้าผากดำ แวดค่อนข้างคม ผมหนา ริมฝีปากก็ค่อนข้างจะหนา แต่เพียงเท่านี้เพียรก็พอจะเดาถึงรูปร่างเขาได้ว่าเป็นอย่างไร ราญไม่มีส่วนสวยงามเหมือนปลงเลย ใครเห็นก็ไม่มีความเห็นว่า เป็นพี่ชายของปลง ราญชอบ

พูดหัวเราะ และพูดน้อย ชอบทำให้ฉันไม่พอใจราญในตอนแรกเห็น แต่ครั้นต่อมาฉันเข้า ฉันจึงรู้ว่าในชั้นแรกฉันเข้าใจราญง่ายเกินไป ราญเป็น คน ที่มี ใจ ตรง กัน ข้าม กับ รูป ตลอดเวลาที่ฉันจับทั้งพี่น้องคือ ราญ และปลงช่วยเป็นธุระ ประคับประคองกับฉัน ด้รูปชั่วตัวดำภายในถ้าเกิด คนเราดูแต่ตัวไม่ได้ก็อกนะเพียร คนจะเป็นคนก็ด้วยใจไม่ใช่รูปร่าง ฉันเกลียดคนที่ถือความหยิ่ง แล้วก็เที่ยวแต่เหยียดผู้อื่นจนเข้ากระดูกดำ แต่คนจนอย่างฉันยังพูดมากมันก็ วกเข้าหาตัว.

ฉันจะหาความดีเข้า ตัวฉัน เรื่อยไป หากไม่ใช้ระดม เอาไว้เหยียดคน และอีก ประการ หนึ่ง สำหรับความรักของฉัน.

ฉันเป็นของเพียรคนเดียว

รักไม่วาย

บุญเกิด

บทที่ ๑๒

ความยั่งยืนไม่มีในโลก ทุกสิ่งทุกอย่างต้องดับ แล้วเวลาซึ่งไม่คอยใครก็เรียกของความเจริญวัยมาสู่ ในที่สุดก็นำความเศร้าคร่ำครวญของการถึงที่สุดมาให้.

บุญเกิดกำลังเป็นหนุ่ม เต็มตัว ส่วนพ่อและแม่นั้น วันแต่ จะชรา ลง นายจันผมเพียงจะ เริ่มออก ประ ปราย และแม่เฒ่าผมออกจนได้เห็นชัด เนื้อหนังกำลังจะเหี่ยวยาน ทั้งพ่อและแม่ ทำการ ทำงานไม่ได้ อย่างเช่นเคย ยิ่งหย่อนลงมาบ้าง แต่กระนั้นนายจันไม่เคยเว้นไปไร และแม่เฒ่าผมก็ถือการทอดผ้าอยู่เป็นนิจเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว หรือจะพูดให้ชัดก็พอ พ่อแม่สับสนเหนื่อยหน่ายหาเงินมาเลี้ยงลูก เกือบถูกลูกให้ ดันไปเท่าที่สามารภ จะทำได้ มาบัดนี้บุญเกิด รู้ ดี ว่า เขา เป็น ผู้ใหญ่พอที่จะเลี้ยงตัวเอง และเลี้ยงพ่อแม่ด้วยแล้ว ไม่ใช่เป็นการไร้หนี้ หากแต่เป็นหน้าที่ โดย ตรง ของเขา ที่

จะต้องปฏิบัติ โลกสรรเสริญความกตัญญูกตเวที.

เมื่อครั้งยังเด็กยังน้อย บุญเกิดถือความ พื่อใจ ของตัวเอง เป็นใหญ่ ความตลกสนุกสนาน เกิดขึ้น จากความไร้เดียงสา และความเศร้า หมายถึงน้ำตา เมื่อโตขึ้น การเป็นผู้เจริญวัยบังคับ ให้บุญเกิด ต้องรับผิดชอบ ในตัวเอง ความคิดอ่านมีมากขึ้น การที่เป็น ผู้ใหญ่ ชัน ทำให้บุญเกิด ได้พบ ความซื่อตรง ความหลงกลวง และสภาพอันแท้จริงของมนุษย์ โลกนี้ เป็นโลก ของความ เปลี่ยนแปลง แท้ๆ.

ราญเคยสัญญากับพ่อไว้ว่า จะช่วยเหลือ ให้บุญเกิด ได้ เข้า ทำงาน และสมปรารถนา ชันค้น บุญเกิดได้รับเงินเดือน ๆ ละยี่สิบบาท แม้จะเป็นเงินจำนวนเล็กน้อย แต่ก็เป็นจำนวนเงิน ที่เขาหา มาได้ ด้วย น้ำพักน้ำแรงของเขาเอง เดือนแรกที่ ได้รับเงินเดือน บุญเกิดรู้สึกดีใจไม่น้อย สำหรับเพียร บุญเกิดไม่เคยลืม และนึกถึงทุกครั้งทำให้บุญเกิดต้องเศร้า ชีวิตของบุญเกิดต้องเป็นไปเช่นนี้ เป็นที่แน่ใจหรือว่า ภายหน้าที่จะมาถึง ชีวิตของบุญเกิด และของเพียรจะไปร่วมกัน.

เวลานั้นผ่านไป ในระยะที่แน่นอน แต่หากปรากฏเป็นซ้ำสำหรับผู้ที่เร่งเวลา และปรากฏเป็นเร็วสำหรับผู้ที่หน่วงเวลา พ่อต้องเข้ามาอีกกับ บุญเกิด รู้ ดี ว่าเวลา ช่างคับไปซ้ำ เพราะบุญเกิดตั้งใจจะคอยเพียร จนเกินไปสิ้นขั้น เพียรก็เสร็จ การ ศึกษา ที่ กรุง เทพ ๑ กลับ ชน มาเป็นคร กลับ ชนมาบ้าน เดิมมาหาเรือนเก่า และรักที่ดำรงอยู่แบบมี.

บุญเกิดจำได้จนขึ้นใจว่า ฉันเป็นวันที่เพียรจะกลับมาถึง พ่อตกบ่ขายบุญเกิดก็ไปชวนราญที่บ้านว่าจะไปเดินเล่นที่ตลาด บุญเกิดนึกว่าเพื่อเป็นโอกาสพอเหมาะ บุญเกิดอาจจะพบเพียร เวลานั้นปลง กำลังทำครัว พ่อรู้ว่าบุญเกิดไปที่บ้าน [มีต่อหน้า ๑๓]

ช้อกกล้วยไม้

เริ่มลงวันที่ ๑๕/๓/๗๘

[ต่อจากวันก่อน]

บทที่ ๑๕

ข่าวของการ ที่ คุณหญิง วิเศษ ไปเยี่ยมอะไรที่บ้านได้ พร่ำหลาย ออกไปไม่นานนั้นโดยเร็ว ในวันรุ่งขึ้นนั่นเอง เมื่อ ได้รับ อนุญาตให้ลงมาข้างล่างได้เป็นครั้งแรก อรุณ ก็ไปต้อนรับผู้ที่มาเยี่ยมเป็นกลุ่มใหญ่ทีเดียว.

คุณหญิงพินพบกับ ทวี หลานชายของท่านซึ่งทำหน้าที่ราวกับ องครักษ์ เป็นผู้ ที่มาถึงก่อน ถัดไปก็คุณแปลก กับน้องสาว และเพื่อน บ้าน ใกล้ เคียง อีก ๒-๓ คน.

“ฉันนะดูๆ ไปก็ยังมีคนใจไม่ไว้ระกำ น่ะแต่เธอมีวัยเพิ่งได้วะเธอมาเยี่ยมนี้แหละ” คุณหญิง เอ่ย “แต่พ่อทวดเขาก็ได้วะมาถามข่าวแล้วไปรายงานฉันทุกวัน เธอ! คุณพระเอกของเรอนะ มาเยี่ยม บ้าง หรือเปล่าอ้อไร?”

“เคย แค่ให้คนไร มาถาม ข่าวค่ะ” หญิงสาวตอบ

คุณหญิงกัมศัระน้อยๆ ทำท่าครอง “ก็เพราะพระเอกที่แปลก มีโอกาสช่วยนางเอกพ้นจากการ จมน้ำมาได้ถึง ๒ ครั้งอย่างประจวบ เหมาะจริง ๆ ราวกับนัด” พูดแล้วก็ถกเดินไปที่โต๊ะกลางห้องและหยิบแก้วน้ำขึ้นดื่ม นิ่งลงบนเก้าอี้ยาวอีก ตัวหนึ่งหันไปคุยกับคนแปลกและน้องสาวทั้งแขกอื่น ๆ ที่มาเยี่ยมราวกับว่าเป็นเจ้าของบ้านเอง.

ขณะนั้นทวดซึ่งนั่งคอยโอกาสอยู่นาน ก็ลุกไปนั่งลง บนเก้าอี้ ตัว ที่คุณหญิงถูกไปนั่งใกล้ๆ กับอ้อไร.

“ผมรู้สึกชอบใจคุณ วิเศษ อย่าง เหลือเกิน” เขาพูดเบาๆ เป็นการสนทนา.

การสนทนา.

“งั้นหรือคะ?” อ้อไรตอบอย่างไม่เคียงซา “ชอบใจด้วยเรื่องอะไรกันไม่ทราบ..”

“เรื่องที่ เขาช่วยชีวิตคุณแทนผมนะซี่ ผมนะ เวลานี้ไม่มีโอกาสจะไปถึงช่วยคุณทันเป็นแน่ และผมก็ไม่อยากเห็นของผม สิ้นหายไปกับตาเช่นนั้นเป็นแน่แท้..”

หญิงสาวจึงดูเขาตาเขม็ง.

“ถ้า คุณ จะ หมายถึง ดิฉัน” หล่อนพูดอย่างไวตัว “โปรดเข้าใจเสียให้แน่ชัดว่าดิฉันไม่ใช่ของคุณ..”

นัยน์ตาอันดำงามของชายหนุ่มเหลือบชำเลืองดูทิวใบหน้าของหล่อนด้วยความพอใจ สันหน้าที่เขาในขณะตอบอย่าง ร้อน รน นั้น แจ่มใส รื่นเริงเหมือนเด็ก ๆ ตามเคย.

“แต่ ค่อยไปในวันหนึ่ง ข้าง หน้าคุณจะต้องเป็น...เพราะฉะนั้น” น้าเลี้ยงของเขาแผ่วเบาจริงจัง แต่ดูหนักแน่น และเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น

หมาย “ผมจึงชอบใจชีวิตเขามากในการที่ช่วยคุณไว้แทนผมเช่นนั้น..”

“คุณทวดคะ โปรดอย่าอวดชีวิตการพูดเล่นเช่นนั้นน้อยเลย” หล่อนพูดอย่างเบือหน่าย “ดิฉันไม่เห็นชอบงานชนิดเดียว ที่คุณพูดดกเล่นแบบนั้น..”

สันหน้าที่ชายหนุ่มสงบลงยิ่งเป็นปกติอยู่ตามเดิม.

“ผมไม่ได้เจตนาจะพูด เล่น ให้เห็นขัน หรือตลกคะนองอะไรเลยพูดด้วยความจริงใจทุกอย่าง..”

“ถ้าเช่นนั้นในชีวิตของคุณก็ยังไม่เคยคาดหมายหรือเข้าใจ อะไร ผิด

มากเท่าครึ่ง..”

“คาดหมายผิดๆ” นัยน์ตาซึ่งเต็มไปด้วยปัญหาของเขาเพ่งดูหล่อนอย่างไว้เคียงดำเหมือนเด็ก ๆ “ในข้อไหนไม่ทราบครับ..”

“ในข้อที่คุณพูดมาเมื่อตะกี้คะ” นัยน์ตาของทวดเขม็งอย่างเต็มไป ด้วยเล่ห์กล.

“ผมพูดอะไรต่ออะไรมามากเหลือเกิน” เขาบอก “จะโปรดบอกให้ชัดสักหน่อยได้ ไหมครับ ว่าข้อที่คุณว่าผมพูด เมื่อตะ กี่ นะ ข้อไหนแน่?”

“คุณ ทราบ ดี ที่ เคย ว่า ดิฉัน หมายความว่าอะไร” อ้อไรพูดด้วยเสียงโกรธ “คุณ--คุณทราบ ว่า ดิฉัน หมายถึง ถึง ประโยค ที่คุณ พูด ถึง ‘ของคุณ’” เสียงหล่อนหัวเราะและแห้งแล้ง.

“อ้อ.. ผมตั้งใจจริงตามนั้นทุกอย่างทีเดียว”

ตกลมาถึงตอนนั้นในห้องนั้นเหลือแต่หล่อนกับเขาแต่ลำพังเท่านั้น ส่วนคนอื่นๆ ตามวิทยายออกไปดูใกล้ๆ อยู่อุไรเพราะได้ตามคำขอร้อง ของ คุณ หญิง พินพี และไถลออกไปจากช่องหน้าต่างที่เปิดอยู่ ใกล้ๆ ชอนชาวและพินพี ไถลขึ้น ๆ ลงเสียง อ้อ อัง มา เมื่อเห็นคนแปลกหน้าหลายคน บุกรุก เข้าไปในบริเวณที่อยู่ของมัน.

ทวดเขม็ง มือไปแตะ ที่ แขน ของหญิงสาวอย่างเบาๆ เหมือนไม่ได้ตั้งใจ ก็หันหน้าเข้าไปใกล้หล่อน กระซิบด้วยเสียงซึ่งเกือบเป็นหัวเราะว่า “ผมตั้งใจจริงตามนั้นทุกอย่าง คุณอ้อไร ผมได้ตั้งใจแน่วแน่มากแล้ว นับแต่แรกเข้าไป พบ คุณ หล่อน อยู่บน เพลญวนวันนั้น..”

“แม่ชิงค์”

หญิงสาว ผะ ถอยจาก เขานิดหน่อย สันหน้าที่ตลกใจ ความใกล้ชิดของดวงหน้าซึ่งเต็มไปด้วย ความเสน่ห์ที่ปรากฏ ผุด ผ่น ขึ้น มาทันตัวขณะนั้น ทำให้หล่อนรู้สึกคุ้นเคย รู้สึกว่านัยน์ตาอันดำงามของเขาดูราวประหนึ่งจะเผาทะลุเข้าไปในจิตใจของหล่อน.

“อย่าคะ--อย่า หลอกดิฉันนักเถยทวด” อ้อไรพูดเร็ว พยายามหาคำพูดที่จะตกลงกับปัญหาที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าอันบัดนี้อย่างตมมมมมมที่ลึกลับที่เธอจะยอมได้ “คุณเองเกือบจะเรียกว่าไม่รู้ จักดิฉันได้สัก กี่วัน รุ่งอีกกันแต่ผิวเท่านั้นเอง..”

“ชอบใจ, แต่ผมทราบดีว่าผมต้องการอะไร ผมทราบดีว่า คุณเป็นผู้ หญิงที่สมควรการแต่งงานด้วยอย่างเพียงพอ--” เขาโบกมือห้ามเมื่อเห็นกิริยาท่าทาง ของ หล่อนทำท่าจะตอบ “คุณไม่ต้องลำบากยากใจในการหาข้อแก้ตัว หรือปฏิเสธ ผมเพราะผม เวลานี้ จะยังไม่ ขอ ร้อง ให้คุณแต่งงานกับผมก่อน..”

อ้อไรรู้สึกหายใจโล่งขึ้นทันที. “นั่นเป็น การถูก ต้อง ดี ที่ เคียงค่ะ,” หล่อนพูดพยายามบังคับ สติอารมณ์ ให้เยือกเย็นเหมือน เห็นเป็นของธรรมดา “ก็อย่างที่ ดิฉันได้บอกคุณแล้วนี่เอง ว่าคุณยังไม่รู้จักดิฉันดีพอเลย ใครจะทราบ--ดิฉัน--ดิฉันอาจเป็นคนที่มีอุปนิสัยสยใจ คอ และ ความ ประ พณี ร้าย กาจอย่างที่คุณหรือใครไม่เคยคาดหมายก็ได้--”

[ยังมีต่อ]

ประณีตมาตลอด
มีชื่อเสียงและเป็น-
ที่นิยมทั่วโลกมากกว่า
๒๐๐ ปีไปนานแล้วล้าคึกที่
สุดของประเทศปัจจุ-
บันตลอดมาแต่-
ครั้งสมัยศักดินาบรรพ

ดังนั้นการครองชีพในสมัยนี้ถ้าชนชั้นจะไม่ได้พำนักเลยสักเล่มเดียว

ความต้องการเพื่อความเจริญรุ่ง
เรืองของชาติของ มนุษย์แล้ว
ถ้าเช่นนั้นอารยธรรมของมนุษย์
สมัยนี้ ก็คงเป็นไปตามรูปแบบ
เอง แต่ความเปลี่ยนแปลง
ตามแบบแผนของอารยธรรมนี้
คงมีอยู่ และแปลกประหลาด
กว่าอารยธรรมสมัย ที่ล่วงแล้ว
มานานมาก แต่ก่อนฐานการ
ดำรงชีพของ มนุษย์ ไม่ ผิด เคือง
และไม่มีเครื่อง ทอดถอน จิตต์ประ
(มีต่อหน้า ๓๒)

จะได้พบร่างเดียวกันเหมือน เมื่อครั้ง
 ค่อยหรือพอรองจืด และตอน
 หนึ่งได้รู้ ทัก นามาร้อยคำรดา มี
 นันพร้อมกันกับกล่าวว้า ระงั
 นาท่าน ถกรถอันไว้ท่าไม เรื่อง
 * นันจะคิดพ้องกับนายรอง ท่าน
 และ รดา นันเป็นเรื่องราวของ
 พุดได้ น่ายเดี่ยวรองท่าน ผู้ใหญ่
 เรื่องหนึ่งซึ่งยก วนเป็นตัวอย่าง.
 อย่างไรก็ตาม วิธ ยม รม
 ก็ แด่วิธปฏิบัติคน รองผู้ใหญ่
 กับเด็กคนเล็กต่างนัย เป็น

วิธีที่ง่ายและน่าระบือนักให้ได้ผล
ยิ่งขึ้น ก็คือการดื่มได้แบบ
กฎของชีวิตอย่างง่ายๆ นั่น ก็
เพราะอะไรหรือหลง ดื่มกันเสีย
นั่นเอง ถ้า เราได้ปฏิบัติกันจน
เป็นนิสัยแล้ว มันก็จะ
จะทำให้เราคิดบวกของความทุกข์
หรือความวุ่นวาย, ความน่าท้อ
ใจลงไปได้มาก และเรามี
ความสุขใน วงชีวิต และ วงการ
งานได้พอ ชาติเดียว

อ่านต้นนางคำตา เริ่มเวลา ๑๐.๓๐น. ฉาย "คดกษะการคน"

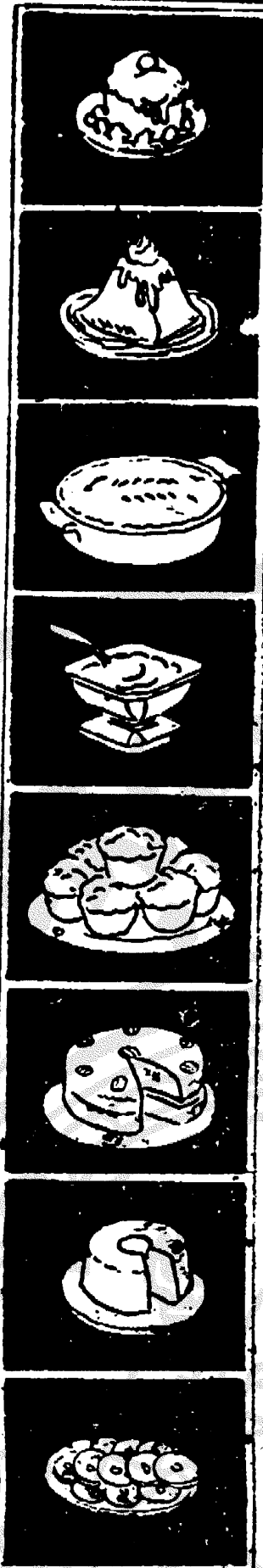
อาหารกลางวัน

คนที่ทำกาของท่าน

อาหาร อย่าง ดี ทำด้วย
ความสะอาด พร้อม
ด้วยภาชนะ และ คน ใจ
ไม่เลื่องลืมที่ทำการ
ทำ มีอาหารว่าง ๑.
ข้าวเหนียวร้อน ๆ
หวาน ๆ อันเชยมีชื่อ
ของสุภาพสตรีไทย ผู้
เคยทำครัวเลี้ยงคนไทย
ในพระตำหนักอันงาม มา
แล้ว ราคาเหมาะสม
๖ คนขึ้นไปโต๊ะ ๑
บาท คอคน เชิญภาพ
และของได้ ที่

ผู้เขียน

ได้ สักกะพระอาจารย์

บริษัทเรือไฟไทยจำกัด

ตั้งขึ้นโดยได้รับพระบรมราชานุญาต

มีเรือเดินทั้งในและนอกประเทศ

สำหรับรับ โดยสารและขนส่งสินค้า

สาขารุงเทพฯ แวะคลองคดถึงสิงคโปร์ ออกทุกวันเสาร์

เรือ จอห์น เรือสุราษฎร์ เรือระนอง

สาขารุงเทพฯ แวะคลองคดถึงบ้านคอก ออกทุกวันพุธ

เรือ ชริศ

สาขารุงเทพฯ แวะคลองคดถึงเมืองปากพนัง ออกทุกวันศุกร์

เรือ ปรดพนั

สาขารุงเทพฯ แวะคลองคดถึงจันทบุรีและตราด ออกทุกวันพุธ

เรือ วิจิตร

สาขารุงเทพฯ แวะตามฝั่งจันทบุรีถึงท่าภูเขาประเทศ

ออกทุกวันเสาร์ เรือ นิภา

เส้นทางขนส่งสินค้าที่สะดวกและประหยัด ทั้งเมื่อใดเวลาให้

ผู้ประสงค์จะเดินทางเพื่อขนถ่าย หรือกิจการขนาดเล็กอื่น ๆ ได้

โปรดถามรายละเอียดที่

ห้างอีสเอเชียติก

ประกาศ

กรมรถไฟให้ ลิขสิทธิ์แก่ผู้โดยสารลงพักกลางทาง

ผู้โดยสารซึ่งถือตั๋วโดยสารรถไฟในระยะทางตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรหรือกว่า ขึ้นไป อนุญาตให้
หยุดลงที่สถานีระหว่างทางได้ โดยมีกำหนดพักอยู่ได้ ๒ ชั่วโมงในระยะทาง ๒๐๐ กิโลเมตรด้วย

ผู้โดยสารที่จะขอรับความผ่อนผันในข้อนี้ ต้องให้นายสถานี ณ สถานีที่ลงพักแล้ว แจ้งตัวเสีย
ก่อนทุกครั้ง มิฉะนั้นจะเสียตัวนั้นเดินทางต่อไปอีกไม่ได้

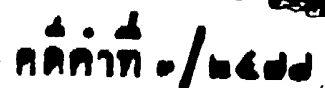
ข้อความละเอียดโปรดถามที่นายสถานี หรือ

แผนกโฆษณาการ กรมรถไฟ

โทรศัพท์รถไฟ ๕๔๗

20. 10/1/55

o R. ind/4/nd

ประชาชาติสำหรับประชาชน
 ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

4. 11. 1944

ad 107 & 108

ส่งชื่อได้ที่โรงพิมพ์ศิริอักษร สี่แยกแมนชั่น พระนคร ๒

1. ประชาชาติสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

รูปนิกิตย โกล

รับเหมาทำสารหล่อรังทุกชนิด มีช่างผู้ชำนาญประจำ
อยู่เสมอ รับปรึกษาและออกแบบให้มีความพอใจของข้าพ
เจ้าท่าน **อิฐบางบัวทอง** เคมีเคียวในสยาม ยังมีเครื่อง
หล่อรังเช่นอิฐ หิน กรวด กรวย เสา เสรฐระเบียงต่างๆ
จำหน่ายโดยราคาย่อมเยา ๑๐๐ บาทโดยราคาทุกชนิด เพราะ
มีเคหะสำหรับเราเอง

นอกจากนี้ยังมีเครื่องหล่อรังจำหน่ายเช่นน้ำหอม 'ดีแบร์โต'
กลิ่นต่างๆ กับเพนเซนต์จำหน่ายสีต่างๆอย่างดี จำหน่ายที่
โรงเรียน กาโม กาเหล็ด รอง **ห้างกริฟฟิ** ซึ่งเพนเซนต์
จำหน่ายสีที่ใหญ่ที่สุดของสยาม ซึ่งเหล่านี้ยังมีเพนเซนต์ต่างๆ
เช่นสีกันแดด สีกันน้ำ สีไฟ เสรฐกันแดด

โปรดติดต่อ **รูปนิกิตย โกล** ซึ่งเพนเซนต์
ไทย ถนนสีลมเลขที่ ๑๐๐ ถนนกรุงเกษม ทางเดิน พระนคร
โทรศัพท์เลขที่ ๔๕๕

ชินโนล่า

เปนนอด

แห่งชาจักรของเท ที่หลาย

มีจำหน่ายทั่วไป

โซรา * * *

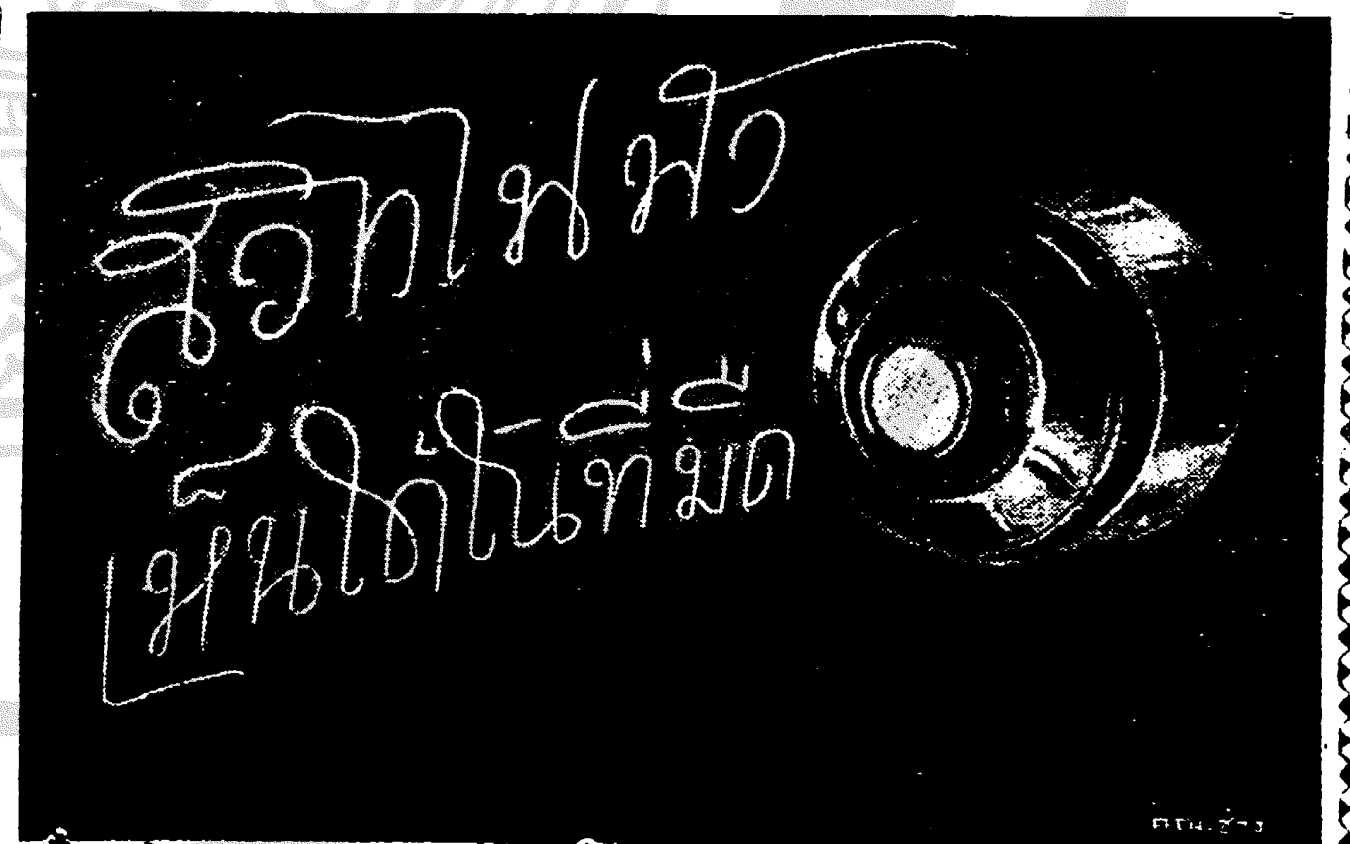
น้ำมันใส่ผม ที่มีสรรพคุณ ดีแท้
เหมาะสำหรับที่จะใช้บำรุงราก
ผม คัดกรองผมให้เป็นลอนคลื่น
และเป็นเงางาม * * * เสมอ ไม่
ทำให้ผมแข็งกระด้างกลิ่นหอม
เย็น ราคาเขาว มีจำหน่ายทั่ว
ไป และที่

รุ่งเรืองพาณิชย์ บางลำภู

คลังแห่งเครื่องสำอาง ห้างวัง กางเกงแพรว ๗๓

สร้างบ้านให้มั่นคง

ไว้จำหน่ายแล้วหลายชนิด ราคาย่อมเยาสมควรค่า

ห้างเหเดมน์ เอเวอร์ส
ตรงข้ามศาลาเฉลิมกรุง

“วาทศิลป์”

หรือ

ทำอย่างไรจึงจะพูดได้คล่องแคล่ว
แลไพเราะ

(โดยนายอำพัน คณทววรรณ เนติบัณฑิต
เล่มละ ๑.๒๕ บาท จองล่วงหน้าก่อนวันที่ ๑๐ สิงหาคม
ที่นาขกวอ แซ่ตัน ๒๖๖๐ นครราชสีมา ถนนพร
รวม ๔ ได้ลดเหลือเล่มละ ๐ บาท)

ผู้ที่จะได้รับรางวัลตามประกาศนี้ ๓ การผู้ ที่ ของ ๑ บาทขึ้นไป อย่าลืม ๆ ๆ

วิ่งไปซื้อทำงาน ๆ เสียก่อน

ประวัติศาสตร์ ชนชาติต่าง ๆ

ผู้ใฝ่ใจในความเป็นอยู่ของโลก
ควรหาอ่าน จะทำให้ท่านรู้จักชน
บางชาติซึ่งท่านไม่รู้อีกก่อน เป็น
ความรู้รอบตัวอย่างดี มีประโยชน์
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ราคาเล่มละ ๒๕
สตางค์เท่านั้น มีจำหน่าย ตามร้าน
ขายแบบเรียนทั่วไป ต่างจังหวัดตั้ง
ได้ที่ร้าน โกวิทหาการ หน้าวัดชนะ
สงคราม พระนคร

๑. ๓๘/๕/๗๗

ตู้ไปรษณีย์ที่ ๙๔

ด้วยตามที่ท่านมีจดหมายไปถึง
นาย เอส.ที. บุคตะมะ ให้ท่านนาย โชค
ระการของท่านนั้น ได้ส่งคุ้มนิดเป็น
๕๘ จำนวนมาก ทั้งเพราะตัวเครื่อง
ไขว้กันแน่นในแง่ความ ฉะนั้นขอ
โปรดทราบ ว่า จดหมายถึงนาย
เอส.ที. บุคตะมะ คือตู้ที่ ๙๔ กับขอ
เรียนว่า ถ้าท่านประสงค์ได้รับ
คำทำนายตอบโดยเร็วแล้ว โปรด
รับส่ง เพราะมีผู้ ได้ส่งไปให้ข้าพ
เจ้าทำนายมาจนทุกวันนี้ ระเบียบ
การทำนายข้าพเจ้า ถือ ถ้าคืบ ตัวเลข
น้อยหลังเป็นเกณฑ์.

ประกาศ

ข้าพเจ้าผู้มีนามว่า ขำขันธ์ ได้ลงนามให้ของข้าพ
เจ้าซึ่งมีอยู่ในห้างรุ่งเรืองให้แก่ทางเจดีย์ และนาง
เจดีย์ได้ชำระเงินให้ต่อข้าพเจ้า คือน้ำ ปรมาณ ๑๐๐
ธนา, ๑๐๐ธนา และทนายความ ความสัญญาว่าข้าพ
เจ้าวันที่ ๒๒.๔.๗๗ แล้วแต่จะ ข้าพเจ้าไม่เกี่ยวข้อง
กับเจ้าหนี้, หรือลูกหนี้ของนางขำขันธ์อีกต่อไป

นางมิ่งเฮง

นางมิ่งอิน

นายเปี่ยมเจียง

นายเปี่ยมฮง

เด็กชายเปี่ยมเฮง แซ่ฮ้อ

ห้างเทพนครพาณิชย์

-คือ-

คลัง

ยางรถจักรยานทุกชนิด ทุกขนาด
หากไหนไม่ได้ ที่ห้างเทพนครพาณิชย์
ต้องมีให้ท่าน

-เดิม-

เครื่องอัดหนังเล่มแรก ๒๐

ปกหนัง จดหมายฉบับนี้มีพร้อม

ราคาชุด

ย่อมเยา

โทรศัทพ์ ๕๑๕๗

ชายทั้ง ๒ คน
มา เรือง ธรรมพร
นักวิจัย คือ จักร
ธรรมพร ผู้ซึ่งได้
พบของจริง อย่างดี
คือ ธนบัตรอเมริกัน
ราคา ๑๐ เหรียญ ใน
ซองหนังได้โรด
เสร็จเรียบร้อยแล้ว

(อุทลามา)

ถ้าท่านมีจดหมายมาถึง จ้างเจดีย์ ถ้าพบธนบัตร
อเมริกันราคา ๑๐ เหรียญ โปรดนำใบซองที่เจอแล้ว
มาขึ้นทุกฉบับจริง เป็นพยานอย่างดีเลิศ รักษา
ไว้ของเรามีให้คงอยู่ตลอดรอดคง โดยเร็ว ทำให้ท่านรีบ
ส่งค่าเช่ามีดนัก มีรายทั่วไป รายส่งในจำเพ่งที่
จีนจีน จีนจีน จีนจีน

รุ่งเรืองพาณิชย์ บางลำภู พระนคร
จงเรียกแต่ไว้ที่โรด (อุทลามา)
ต้องการเอเยนต์ทุกจังหวัด

ทองเย็น

หลังศาลาเฉลิมกรุง

เครื่องแบบใหม่ "KADUS SPECIAL 1935" มา
ถึงแล้ว จะทำให้ท่านทำงานดีกว่าเดิมนั้น เจริญที่
"ทองเย็น" ซึ่งท่านเคยวางใจในฝีมือแล้ว

พจนานุกรม

ภาคสอง

สันทัด

ยาขอบ

[ต่อจากวันที่ ๒๓/๘/๗๗]

ราชิดาพระเจ้าแปรจึงว่า
เมื่อนเวลาข้าพเจ้าได้เข้าแดน
ของอุษเน่แต่ก่อน จริงแล้ว
ไม่อาจปฏิเสธซึ่งความ วิชา
อันหมกหมกอยู่ภายใน แต่
ครั้นต่อมาถึง ที่นี้ สดับ ไม่ตรี
มาแต่พื้นางพระเจ้า ตะเบง สะ
เวตเนื่องๆ ความรู้สึกแต่ก่อน
ก็ถดถอยลงไป ณันท์เศร้า
โทมนัสครั้งหนึ่ง กล่าวกันว่า
จะได้เกิดโดยวิชา นานา ไม่
แล้ว หากยินพิทานว่าพรรณ
ดงวาทหญิงอื่น ทั้งที่ท่าแห่ง
พิทาน โดมข้าพเจ้าจับใจ ก็
หักห้ามอย่าให้เสียตายวัน อัน

ว่าจะเห็นไปเดือนหนึ่ง กว่าจะ
จะถึง โอภาสบุเรงนองข้ามไป
สู่แปรเสียมิได้ ข้าพเจ้าจึง
เกิดไม่เป็นอันดบายเพราะเหตุ
ระทดถึงตัวดอก หรือจะว่า
ข้าพเจ้าวิชา ก็ ไซว่า วิชา
หญิง เนื้อแท้ วิชาตรงตัว
บุเรงนองท่านเอง ข้าพเจ้า
ทบทวน นาม วันทา ท่าน เดือน
หนึ่ง แต่ฝ่ายพิทานนั้นมิมี
อันคู่เคียงอยู่ แลหรือจะจำ
วันคืนได้เสมอข้าพเจ้า จึงซึ่ง
มาเคียงข้าง ทางกอด ข้าพเจ้า
บัดนี้ ย่อมพา ให้ ออก แห่ง
กำสรดสดก เมื่อคิดได้ ถึง
วันคอย ว่าจะเป็นเครื่อง ดวง

ตา ความจริงในอกเป้นตั้ง
ข้าพเจ้า ควร ต้อง โทษ ฐาน
ประทุษจริต วิชาผู้อื่น หรือ
โรงพิจารณาเกิด จะเด็ดก
ว่าข้าพเจ้า ไม่รู้ ความนัยแจ่ม
ชัดแต่ต้น น้อยใจของท่านจะ
คิดไม่สมควรนั้น ครั้นบัดนี้
แจ้ง โทษ ตัว แล้ว ไม่รู้จะ ทำ
สิ่งอื่น ต่าง โทษ นอกกว่า
จะเฝ้าจับกุมมา จนกว่าแม่ จะ
เกิดเอ็นดู ตะละแม่ผละออก
ด้วยกริยาอัน แล้วว่ายาม
โกรธท่าน เบียดอกให้ เห็น ดัน
เชิงแล้ว ข้าพเจ้าไม่กล้าอยู่
ใกล้ เจริญ จา ถึง ใด ด้วย อีก
เพราะ เกรง ความ หิน หุนน

โกรธว่าวิชานางแก้วประจำ
ใจท่านบุเรงนอง เจ้าหนุ่ม
ก็ว่าข้าพเจ้าโกรธสิ่งนี้ว่าโดย
ที่แท้แล้ว ก็โดยยกของแม่
ดีเกินจะมี จิตต์ ผก ฝัก ฝัก ใน การ
ข้าง ข้า พยา หา ไซ้ โกรธ
เพราะความรัก ทำให้ มิได้ มัว
เมื่อยานึกเหตุอื่น แล้ว เก็บมา
น้อยใจเลย หากข้าพเจ้า
รู้ ซึ่ง ถึงที่ ให้ เพราะเหตุ
หวนวนทวนคอยแล้ว แล
หรือจะปัน หน้า โกรธ ได้ ดง
คย จะเด็ดกถั่วเอาโลมให้
ราชิดาพระเจ้าแปรระบิด คดา
หมอง แลนัดหมายการเบี่ยง
หน้าไว้แน่นอย่าแล้ว ยั่วหยอก

หาช่องซ่อนซ่อนทนอีกชั่ว ครู่
พอเวลาใกล้รุ่ง ก็เคาะทวาร
เดือนพระเจ้า ของอยู่ ให้ วัพระ
องค์ ตะละแม่ผละนาง ไซ้อ
ต่างฝ่ายต่างตามออกมาดังคุ
สม แห่ง ตัว ถึง บรร โด เรือน
แต่ตะละแม่นั้นอารมณ์ รื่นไกล
กับนาง ไซ้อแล้ว จึงมิได้
แจ่มใสไว้หัวหรือรัก เหมือน
คนโปรดของพระเจ้ามิ่ง ครา
ครั้นเจ้าหนุ่มจะก้าวตาม พระ
เจ้าอยู่ ห่วงจากบรรโตรีเรือน
แต่ ตะละแม่ก็ขมขื่นไว้กระ
ซิบสั่งพลองคนยืน แล้วว่า
ข้าพเจ้าให้ช่วยอนในเนื้อ ความ
[ยังมีต่อ]

เจ้าลาวชาวยุบัน

[ต่อจากหน้า ๓]

รองอธิบดีขึ้นยืนมาก เ็นริการของ
ท่านวิเศษคนใด ซึ่งเป็นพระกุด ใหญ่โค
เก่าแก่ที่สุดในอยุธยา และอีก
คนหนึ่ง เ็นริการด้วยทนายทรวง
มหาเศรษฐีลาวยุบันเป็นคน.
ที่เป็นดังนี้ จึง เป็นเหตุคนอื่น
หนึ่งก็ช่วยให้พิศุจน์ได้ว่า เงินไม่
ไรดังสำคัญ สำหรับหญิงยุบัน แต่
เกียรติยศและความเปนเจ้าเปน ใหญ่
รองเจ้าอธิบดีขึ้น นั้นต่างหากที่เธอ
ปรารถนาในการประกาศรับเลือกเจ้า
สาวครั้งปรากฏว่าหญิง สาวผู้สมัครเรา
รับเลือกนับจำนวนพัน แต่เธอก็ได้พัน
ดงไปจนเหลือเพียง๓๐๐คนเศษ แต่ใน

ท้ายที่สุด ก็มีหญิงสาวเพียง๓คนเท่า
นั้นที่คณะกรรมการเห็นร่วมกันว่าสม
ควรจะได้ไปเป็นเจ้าหญิงผู้มีเกียรติ
แห่งราชอาณาจักรลาวยุบันนี้.
แต่ปัญหาอันน่าข้องใจ มีอยู่ว่า
เมื่อคณะกรรมการได้ลงมติเลือกเจ้า
สาวได้รวม ๖ คน และจัดการ
ถ่ายภาพทำประวัติเรียบร้อยแล้ว
ราชอารยะแล้ว หากพระองค์ ไม่
เป็นที่พอพระทัย จะทรงเลือกตาม
จิตของพระองค์เลือกเอา แต่บาง คน
แล้ว เจ้าสาวที่ไม่เป็นที่พอพระทัย
ก็จะต้อง โทมนัส ได้การุ ปรนอย่าน่า
สงสารทีเดียว.
การที่หญิงยุบันจะรู้แน่นอนว่า
ใครจะเป็นผู้ ได้รับเลือกไปเป็นราชยา
เจ้าอารยะในอยุธยา อยู่ที่ว่า

การดำรงชีพมนุษย์

[ต่อจากหน้า ๓๐]

แข่งขันกัน เราต้องพยายามหาความดี
ที่สุดแห่งการแข่งขัน เราได้รับคำ
แห่งสูงสุดเพียงแต่ หนึ่ง ถ้าเรา
สมัครจะเป็น นัก กีฬา ที่เล่น กีฬา การ
งานแต่เพียงอย่างเดียว เราก็อาจ
จะมีโอกาสชนะได้ง่ายถ้ามีพลังที่เล่น
กีฬาอย่างเรา จำ นวน น้อย เพราะเหตุ
แห่งภูมิเป็นที่ตั้ง แต่ถ้าเราสมัคร
คิดเล่นกีฬารบของเจ้าอารยะซึ่งกำลัง
เดินทางไปกรุงโตเกียวแล้ว.
ในเรื่องที่เกี่ยวกับเจ้าลาวชาวยุบัน
ยุบัน จะปรากฏในหน้าหลังต่อไป
พิมพ์ประชาชาติฉบับนี้ประจำวันอังคาร
ที่จะถึงนี้อีกวารหนึ่ง โดยละเอียด

เล่นกีฬาหลายอย่าง เราจะ มีโอกาส
ได้ชัยชนะไปทุกคราวหรือ? เรา
ย่อมต้องปรารถนาในการแข่งขันบ้างเป็น
ธรรมดา เราไม่ประสงค์สิ่งที่ชนะ
เสมอไป แต่เราคงมีความอดทนและ
พอใจเล่นได้ อีกกับ โอกาสที่เราจะ
เรามีความสามารถและฝีมือไม่ถึง เรา
ก็ยอมแพ้และถอยหลังต่อ การ แข่ง บ้าง
อย่างถูกผู้ชายที่มีชวรมะ เพราะ
ฉะนั้น การ แข่งขัน ซึ่งเจือไปด้วย คีต
ชวรมะหรือว่า ซาตินมนุษย์เราเห็นเป็น
การแข่งกันที่ขมขื่นจริง ถ้าการ แข่ง
กันใดเราถ่วงมือหรือว่ามนุษย์ยอมแพ้
การแข่งกันนั้นนักคิดขบคิด ผู้แข่ง
กันทุกคนหาไม่เจตนาต่อกันไม่ มี
แต่จะคอยทำร้ายต่างซึ่งกันและกัน นี้
แหละคือผลแห่งการเลื่อม สู่ ไม่แข่ง
เลยเลยจะดีกว่า.

SCOTTISH INSURANCE CORPORATION LTD.

บริษัท สก็อตติช อินชัวร์นซ์ คอพอเรชั่น จำกัด

บัญชีงบดุลเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

หนี้สิน		สินทรัพย์	
เงินทุนของผู้ถือหุ้น		รับจำนวน	ปอนด์
หุ้นที่ได้รับอนุญาตแล้ว ๑๐๐,๐๐๐ หุ้นๆละ ๕ ปอนด์		เงินให้กู้	๓๐,๕๓๔. ๔. ๓.
เงินเงิน ๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์		เงินฝากลงทุนหาประโยชน์	๔๒,๘๕๐. ๓๗. ๔.
หุ้นที่ถือแล้ว ๓๐,๐๐๐ หุ้นๆละ ๕ ปอนด์ ได้ชำระ		ทรัพย์สิน	๓,๓๖๗,๖๓๓. ๕. ๕.
เงินครบจำนวนหุ้นแล้วเป็นเงิน	ปอนด์ ๓๕๐,๐๐๐. ๐. ๐	ค่าประกันที่ค้างอยู่	๒๓,๓๘๓. ๖. ๖.
เงินสำรอง	๓,๓๒๓,๖๕๔. ๓๓. ๒	ยอดเงินที่บริษัทและตัวแทนเป็นลูกหนี้	๓,๗๖๓. ๓๒. ๓๐.
บัญชีกำไรและขาดทุน	๒๒,๘๐๒. ๕. ๗.	ดอกเบี้ยที่ค้างอยู่ (หักค่าภาษี)	๑๓๓,๓๓๒. ๓๗. ๐.
ค่าเรียกร้องที่ยอมรับหรือที่บอกมาแล้ว		ดอกเบี้ยที่หาได้แต่ยังไม่ถึงกำหนด (หักค่าภาษี)	๓๖๐, ๓๓. ๒.
แต่ยังไม่ได้รับเงิน	๒๔,๓๔๒. ๗. ๓.	เงินสดที่ฝากไว้ที่ในบัญชีเงินฝาก	๓๐,๕๓๔. ๓๔. ๓.
ยอดเงินค้างซึ่งจะต้องชำระให้แก่บริษัทอื่นๆ		และที่มีในมือ	๒๓,๓๘๗. ๕. ๖.
และตัวแทน	๔๓,๗๒๓. ๓๕. ๓.		
เงินสำหรับปันผลในปี ค.ศ. ๑๙๓๔	๓๐,๔๖๒. ๓๐. ๐.		
ค่านายหน้าและบัญชีเมล็ดเคล็ดซึ่งค้างอยู่	๒๒,๐๕๐. ๓๗. ๐.		
ปอนด์	๓,๕๘๒,๘๓๖. ๓๓. ๐.	ปอนด์	๓,๕๘๒,๘๓๖. ๓๓. ๐.

บริษัท ดี. คูเปอริยอนส์ตัน แอนด์ กัมปะนี

เอเจนต์ในประเทศไทย

THE YANGTZE INSURANCE ASSOCIATION, LTD.

บริษัท แยงซีอินชัวร์นซ์ แอสโซซิเอชั่น จำกัด

บัญชีงบดุลเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

หนี้สิน		สินทรัพย์	
เงินทุนที่ได้รับอนุญาตแล้ว	เหรียญเมกซิกัน		เหรียญเมกซิกัน
จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ เหรียญ		เงินสดในธนาคารต่างๆ	๓,๓๓๒,๓๓๒. ๖๖
เป็นเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ		เงินลงทุนหาผลประโยชน์	๓,๓๗๒,๗๔๕. ๕๕
หุ้นที่ถือแล้ว ๑๕๐,๐๐๐ หุ้น		ลูกหนี้ต่างๆ	๘๘๕,๕๖๔. ๕๓
ราคาหุ้นละ ๑๐ เหรียญซึ่งชำระเต็มจำนวนแล้ว		รับจำนวน	๔๐๐,๐๐๔. ๐๐
เป็นเงิน	๓,๕๐๐,๐๐๐. ๐๐	ทรัพย์สิน	๓,๓๗๒,๗๔๕. ๕๕
เงินสำรอง	๘,๔๔๔,๒๐๔. ๗๓		
บัญชีกำไรและขาดทุน	๓,๓๕๐,๓๗๓. ๖๕		
เจ้าหนี้ต่างๆ	๔๓๒,๐๔๕. ๐๗		
เงินสำรองไว้สำหรับปันผล			
และเงินบำเหน็จค่าเบี้ยมีส่วน	๖๕๒,๔๗๓. ๒๐		
เหรียญเมกซิกัน	๓,๕๔๗,๘๗๖. ๖๗	เหรียญเมกซิกัน	๓,๕๔๗,๘๗๖. ๖๗

บริษัท ดี. คูเปอริยอนส์ตัน แอนด์ กัมปะนี

เอเจนต์ในประเทศไทย

การครองชีพ

[ต่อจากหน้ากลาง]

สามมากเท่ากัน เพราะยังดำรง
ดำรงชีพ ตามสภาพของธรรมชาติ
ได้มากอยู่ แต่บัดนี้การดำรงชีพ
ตามธรรมชาติได้ทรุดโทรมลงเพราะ
มนุษย์มีมากขึ้นและแผ่กระจายไปทั่ว
ทั้งอยู่แทบทุกส่วนของโลก การดำรง
ชีพตามแผนอารยธรรมจึงเกิดขึ้น
แทน และดูเหมือนจะเป็นสิ่งเดียว
ที่มนุษย์จะอาศัยดำรงชีพได้ใน
ต่อไป เพราะฉะนั้นทั้งทางกายและจิต
ใจของมนุษย์ ย่อมจะหมุนให้ทัน
กับความหมุนของการครองชีพตาม
แผนอารยธรรมนี้ ใครหมุนเร็ว
ไปหน้า ใครหมุนช้าก็อยู่หลัง นี่
คือกฎของการครองชีพในสมัยอารย
ธรรมทุกวันนี้.

ทำไมเล่า? สภาพการครองชีพ
ของมนุษย์จึงเป็นดังที่กล่าวมา ทั้ง
นี้ถ้าตามประวัติศาสตร์สมัยใกล้ๆ
เราว่า-มาตรฐานของการอยู่กินและ

จดหมายจากฉนามร

[ต่อจากหน้า ๑๒]

เหมือนกระแຈ เดียงน้ำไหลเหมือน
เดียงกระชับกระชากกันเบาๆ ในพุ่ม
ไม้ เราผ่านสิ่งเหล่านี้มาไม่นานก็
ถึงบึงละเมอ เรานั่งเคียงกันบนชิง
ที่กว้างไกลโยนตัวไปมา พ้ออา

เครื่องอุปโภคและบริโภคสูงชัน มี
การแข่งขันในเชิงค้าและโภคกิจ แล้ว
ก็เกิดความคับขันในทางโภคกิจ มี
การแข่งขันความเจริญในการดำเนิน
งานของประเทศให้ก้าวหน้าทัดเทียม
กัน แล้วก็เกิดความยุ่งยากในทาง
การเมือง ทำให้ประชาชนพลเมือง
ของแต่ละประเทศจะระงับรักสามัคคี
ได้ เพราะเมื่อส่วนใหญ่ถูกกระ
เทือน ส่วนย่อยก็ถูกเค้นจนคลายไป
ตาม และความเป็นอยู่ในการครอง
ชีพของแต่ละคนก็ต้องดิ้นไหวไปด้วย
ฉะนั้นเงื่อนไขในการครองชีพในปัจจุ
บันสมัยนี้ จึงควรมีให้ว่า ถ้าชน
ชาวยุโรปได้ปราศเลยสักเล่มเดียว.

ปากจะพูดกับวิเวียนก็รู้สึกแปลกที่ชา
ตรงเผด ดังนั้นถ้ามีอะไรมาติดตรง
ต้นขาสูงแค่นี้ คงจะเป็นเชือกรัด
กันโลหิตออกเป็นแท้ ไม่นานไรอาย
ก็ถึงยาสดมภ์โยมอีก ความปวด
แปลบที่แปลกสูญหายไป เจตสิก
หวดมาถึงโลกใหม่อีก.

เรา-วิเวียน กับฉัน นั่งอยู่บน
ชิงช้า พุดกับวิเวียนว่า อีกไม่นาน
เราก็จะได้แต่งงานกันอยู่แล้ว และ
เราคงเป็นสุขยิ่งกว่าที่เป็นมาแล้ว วิ
เวียนยิ้มแต่ไม่ตอบอย่างใด ลมพัด
ผ่านไปตามกิ่งไม้ ใบไม้ดีเหลือ
แก่นในฤดูใบไม้ร่วงปลิวเฉลไปตาม
สายลม นกเล็ก ๆ ได้จิกแมลงและ
สิ่งเล็กๆ ร้องว่าเร้ว เร้ว เร้วดังว่า
มีกมัสแดงเหลืองบินไปจับตามดอก
ไม้ เมื่อเราลงจากชิงช้าแล้ว ก็
มานั่งพักเหนื่อยกันอยู่ใต้ต้นไม้ ศรั
ษะฉันพาดอยู่ กับตักของวิเวียน ตา
จับอยู่ที่ใบหน้าของวิเวียน ผมฉันตา
จмурมีปากทั้งสามนั้น คางที่เล็ก
กระจุ่มกระจุ่มน้ำเอ็นดู นั้น ออก

หัวนี้ไหวในใจว่า จะไม่ได้เห็นหน้า
กันอีกแล้ว มีอุปาทานอะไรอย่าง
หนึ่งเกิดขึ้นในความคิดนึกว่า ฉันจะ
ต้องห่างไกล ครั้งที่ฉันนอนอยู่
บนตักเขาเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว ฉัน
จะต้องจากเขาไป ชั่วชีวิต-ชั่วโลก
สลาย ก็จริง ๆ ที่เคยวาทะ-แม้
ฉันก็ได้จากเขาไปแล้ว จากวิเวียน
มาและบางทีอาจจะไม่ได้กลับไม่เห็น
เขาอีกก็เป็นได้ แต่ฉันไม่พบเวทนา
นั้น ก็เพราะกลัววิเวียนจะเสียใจ และ
เวลานั้น เรากำลังเป็นสุข ไม่ควร
ให้ทุกข์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มัน
เป็นความรู้สึกที่ฉันสังหรณ์ ฉันเอง
และบัดนี้ก็จริงแล้ว จริงเกือบทุก
อย่าง เจตสิกผละจากโลกแห่งความ
ฝันอีกครั้ง ได้ยืนเคียงคนพुरु
ษกับฉัน เดียงภาชนะกระทบกระ
ทั้งกัน และเดียง ๆ ไปบนวัตถุ
แข็ง ๆ อย่างหนึ่ง เดียงเดียงอยู่นาน
อยากจะร้องถามออกไปว่า นี่เขา
เดียงไม่ หรือเดียงอะไรนักก็ พุดกับ
[มีต่อหน้า ๓๔]

ยาตรีนิสิงเห

ประลาทความงามและสดชื่นให้แก่มารดาและบุตร
ตัดกังวลที่จะหาชุดอยู่ไฟ กระเป่าน้ำร้อน
หรือกระเป่าไฟฟ้า

นับแต่วันแรกคลอด รับประทานยาตรีนิสิงเห
จะทำให้มดลูกแห้งเร็ว (เข้าอู่) ขับน้ำคาว
ปลาและล้างเลือดร้าย บำรุงผิวพรรณให้สดชื่น
บำรุงนํ้านมให้บริสุทธิ เด็กจะแข็งแรงน่าเลี้ยง
น่าเอ็นดู

ห้างขายยาบุญมี สามแยก

พระนคร โทรศัทพ์ ๓๔๖

เมืองคอน

[ต่อจากหน้า ๑๖]

ก็ออกมาจากครัว ราษฎรรับคำว่าจะไปกับบุญเกิดจึงเข้าไป แต่งตัวและขณะปลงไม้มีโอกาสดูเห็นพี่ชาย

“เฮ้! นี่เกิดไม่พบพี่ชายหรือ?”

ปลงถาม ไบน้าขี้มั่ว แต่บุญเกิดสังเกตเห็นว่าซัดผิปกติ.

“ถนัดแต่พบ พี่ชาย คน เดียวหรือ? ปลงถึงถามฉนั้นอย่างนั้น.”

ปลงจับคุดด้วยหางตา รู้ว่าบุญเกิดตั้งใจจะพูดขมมากกว่า จะว่าเป็นซัดด้วยความขี้ใจ.

“เกิดพบได้ทุกคน แต่ทว่าเกิดตั้งใจจะมาพบพี่ชายคนเดียว”

บุญเกิดหัวเราะ.

“ถ้าปลงหมอดูชะก็ ทายผิดมันๆเสีย”

ปลงพูดพึมพำ คล้าย จะพูดกับตัวเอง.

“เขาทายไม่ผิดทุกอย่างไปดอก”

บุญเกิดได้ยินไม่ชัดว่า ปลง พูดอะไร ประกอบกับคิดใจ อยากจะรู้ถึงเหตุผล ที่ทำให้ปลงหน้าซัดกว่าเคย จึงเปลี่ยนเรื่องไปว่า

“ขอโทษนะปลง ฉนั้นเป็นอะไรไปนะหน้าซัด”

ปลงกล่าวได้ คำเดียวว่า “เปล่า” ราษฎรเปิดประตูห้องออกมา ราษฎรทางกองแพรวขาวได้เลื่อนนอกขาว.

“เมื่อไหร่ไรกันเสียงปลงให้ ฉนั้น”

ราษฎรพูดทำให้บุญเกิดหัวเราะและทำให้ปลงค้อนทงราษฎรและบุญเกิด.

“พี่ชายก็ พูดยังไม่ฉนั้นก็ หว่าฉนั้น ใครละคนช่างขี้ฉะฉะ” จำต้องไปทางบุญเกิด แล้วพูดต่อไปว่า

“พี่จะไปไหน?”

“บุญเกิดเขามาชวนไปเดินเล่นตลาด” ปลงมองบุญเกิดแล้วพูดขยี้ยังไม่ค่อยใจ “ดีแต่เที่ยว”

พร้อมกัน ราษฎรกับบุญเกิดออกเดิน ราษฎรลงบันไดไปแล้ว ขณะที่บุญเกิดจะลงหันมาหาปลง ซึ่ง ยัง ไม่กลับเข้าครัว.

“คนเรานี้หาปลง ต้องมีอะไรคืออย่างหนึ่ง”

ปลงยิ้ม “จะไปอยู่แต่ยังอดไม่ได้”

บุญเกิดลงเรือน ปลงมองตามจนดับหลัง และขณะนั้น แวดตาอันแจ่มใส ว่าง ของ ปลง เมื่อ สัก ครู่ เปลี่ยนมาเป็นเศร้า แฝงเอาความอ่อนระหอยไว้ ใจของปลง ไม่มีใครหยั่งรู้ ความทุกข์ ความระทมอัดแน่นอยู่ในใจ เจ้าประคุณไม่มีใครเขาจะรับรู้ ทั้งปลงเองก็ไม่สมัครใจที่จะให้ มีผู้รู้มรรู้ นอกจาก บุญเกิด.

บุญเกิดและราษฎรจะต้อง ผ่าน ไปทางถนนเจ้า เมือง เดียว เข้าสู่ถนนหลวงจึงจะถึงตลาด ระยะแรก ขึ้น ถนน เจ้า เมือง ตรง หน้าเรือน จำ เก้า ถนน คัด ตรงไปในระยะไกล ไปด้วยหินแดงดูสะอาด ประกอบกับเปลวแดดบ่ายอาทิตย์คล้อยลงต่ำจึงดูร่มรื่น และมีแสงแดดพาดพ่องลง มา เป็นทางยาวลมโชยอยู่เสมอ.

ความปลอดโปร่ง ของ อากาศ ความสวยงามของ สิ่ง ที่ อยู่ ฉะนั้นหน้าจะเพราะตาทำให้บุญเกิด รู้ ดี ว่าใจเขามีความสุข อุดรเพ่งจะเป็นเมืองใหญ่มาไม่กี่ปี แต่อุดรมีความสงบ ความสุขอันเกิดจากความสงบเป็นความสุขที่จริง และในขณะที่มีความสุข บุญเกิดอดคิดถึงพี่ชายไม่ได้ แต่พอพี่ชายเข้ามาสู่ ความคิดบุญเกิดก็แทบไม่รู้อีกว่ากำลังเดินมา กับใคร ใจลอยจะทำใหมองเหมือนตรงไปข้างหน้า ราษฎรเห็นบุญเกิดเจียนผิปกติ จึงหันมาว่า.

“คิดถึงอะไรเกิด” ราษฎรถามเบาๆ ถึงกระนั้นบุญเกิดก็ตั้ง.

หันมายิ้มโดยไม่ตั้งใจ “เปล่า”

ราษฎรรู้ว่าบุญเกิดไม่ได้พูดความจริง

“ฉนั้นไม่เชื่อ” เจียนกับไปอีกสักครู่ ราษฎรพูดอีก

[ยังมีต่อ]

ประชาชาติสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านประชาชาติ

อาการรับ
อย่างรีบใจ
หลังจากทำงาน
ประจำวัน เด็ด.
เมื่อการงาน
ในวันหนึ่ง ๆ ได้
ทำเสร็จแล้ว
เราจะรู้สึกเหนื่อย
เหมือนเมื่อใด
มาก.
รับประทาน
โบวริลสักหนึ่ง
ถ้วย จะทำให้
กำลังความแข็งแรง
กลับคืนมา
อย่างสมบูรณ์

จงใช้ โบวริล
เพื่อความสมบูรณ์
ของร่างกาย
BOVRIL

ท่านเคยสูบบุหรี่ ฟ้าสขังไซ้ แล้วหรือ?

บุหรี่ยี่ห้อฟ้าสขังไซ้
ได้ทำขึ้นเป็น
พิเศษในกรุงลอน
ดอน อังกฤษ
บริษัทคาราเวอ
จำกัด อังกฤษ
ซึ่งเป็นบริษัท
ที่ทำบุหรี่ยี่ห้อ
ที่ใหญ่ที่สุด
ต้องกับความต้องการของ
ผู้สูบในประเทศสยาม

ฟ้าสขังไซ้
PASSING SHOW
CIGARETTES
MAGNUMS

เล่นยา
บริสุทธิ์
รส
กลมกล่อม
๑๐ มวนต่อ ๑๐ สตางค์.

เมืองคอน

[ต่อจากหน้า ๖๖]

ก็ออกมาจากครัว ราชูรับคำว่า จะไปกับบุญเกิดจึงเข้าไป แ่่งตัวและ ษณะปดงไม่โอภาสเห็นพี่ชาย

“เฮ้! นี่เกิดไม่พบพี่ชายหรือ?”

ปดงถาม ใบหนวยมแย้ม แต่ บุญเกิดสังเกตเห็นว่าขัดผิดปกติ.

“ฉันได้แต่พบ พี่ชายคนเดียว หรือ? ปดงถึงถามฉันอย่างนั้น.”

ปดงจับคุด้วยหางตา ราชูบุญ เกิดตั้งใจจะพูดอย่างมากกว่าจะวาเป็น ชาติด้วยความน้อยใจ.

“เกิดพบได้ทุกคน แต่ทว่าเกิด ะใจจะมาพบพี่ชายคนเดียว”

บุญเกิดหัวเราะ.

“ถ้าปดงหมอดูล่ะก็ ทายผิด ันๆเสีย”

ปดงพูดพึมพำ คล้าย จะ พูด กับ ตัวเอง.

“เขาทายไม่ผิดทุกอย่างไปดอก”

บุญเกิดได้ยินไม่ชัดว่า ปดง พูด ะไร ประกอบกับคิดใจอยากจะ ู ึงเหตุผล ที่ทำให้ปดงหน้าขัดควา ะคย จึงเปลี่ยนเรื่องไปว่า

“ขอโทษนะปดง ฉันเป็นอะไร ไปนะหน้าขัด”

ปดงกล่าวได้คำเดียวว่า “เปล่า” ราชูเปิดประตูห้องออกมา ราชูมุ่ง ราชูเองแพรวขาวได้เลื่อนนอกขาว.

“เมื่อไหร่ไรกันเลี้ยงปดงให้ฉัน”

ราชูพูดทำให้บุญเกิดหัวเราะและ ำทำให้ปดงคั่นทั้งราชูและบุญเกิด.

“พี่ชายก็ พูดยังไม่ฉันก็ ทว่า ัน ใครละคนช่างยั่วนะซี” จำต้อง ีไปทางบุญเกิด แล้วพูดต่อไปว่า

“พี่จะไปไหน?”

“บุญเกิดเขามาชวนไปเดิน เ่น ะลาด” ปดงมองบุญเกิดแล้วพูด ะยังไม่ต้องใจ “ดีแต่เดียว”

พร้อมกัน ราชูกับบุญเกิดออก ะดิน ราชูลงบันไดไปแล้ว ขณะที่ ุบุญเกิดจะลงหันมาหาปดง ซึ่ง ยัง ไม่ ะกลับเข้าครัว.

“คนเราน่าปดง ต้องมีอะไร ะอย่างหนึ่ง”

ปดงยิ้ม “จะไปอยู่แต่ยังอด ะไม่ได้”

บุญเกิดลงเรือน ปดงมองตาม ะจนดับหลัง และขณะนั้น แวดตาอัน ะแจ่มใส ะวัง ของ ปดง เมื่อ สัก ะครู ะเปลี่ยนมาเป็นเศร้า แ่งเอาความ ะอ่อนระโหยไว้ ะใจของปดงไม่มี ะใครหยั่งรู้ ความทุกข์ ความระทม ะอัดแน่นอยู่ในใจ ะเจ้าประคุณไม่มี ะใครเขาจะรับรู้ ทั้งปดงเองก็ไม่ ะมีใครใจที่จะให้ ะมีผู้ร่วมรู้ นอก ะจาก บุญเกิด.

บุญ เกิดและราชูจะต้อง ผ่าน ีไป ะทางถนนเจ้า เมือง ะเดียวเขา ะดู ะถนนหลวงจึงจะถึงตลาด ะระยะ ะแรก ะชน ะถนน เจ้า เมือง ะตรง หน้า ะเรือน จำ ะเก่า ะถนน ะตัด ะตรง ะไปในระยะไกล ะไปด้วยหินแดงดู ะระอาด ะประกอบกับเป่าเวลาดำย ะอาทิตย์คล้อยลงต่ำจึงดูร่ม ะรื่น และมี ะแสงแดดพาดพุ่งลง มา ะเป็นทางยาว ะลมโชยอยู่ ะเสมอ.

ความปดง ะไปรัง ของ ะอากาศ ะความสวยงามของ ะสิ่ง ะที่อยู่ ะเฉพาะ ะหน้าเฉพาะตาทำให้บุญเกิด ะรู้สึก ว่า ะใจเขามืดความ ะสุข ะอดรเพ็งจะเป็น ะเมืองใหญ่มาไม่กี่ปี ะแต่อดรมีความ ะสงบ ะความ ะสุขอันเกิดจากความ ะสงบ ะเป็นความ ะสุขที่จริง ะและในขณะที่ ะมีความ ะสุข ะบุญเกิดอดคิดถึงเพียร ะไม่ได้ ะแต่พอเพียรเข้ามาสู่ ะความคิด ะบุญเกิดก็แทบไม่ ะรู้ ะสึกว่ากำลังเดินมา ะกับใคร ะใจลอยและทำให้มอง ะเหม่อ ะตรงไปข้างหน้า ะราชูเห็นบุญเกิด ะเงยบิผิดปกติ ะจึงหันมาดู.

“คิดถึงอะไรเกิด” ะราชูถาม ะเบาๆ ะถึงกระนั้นบุญเกิด ะดัง.

“หันมายิ้มโดยไม่ตั้งใจ “เปล่า” ะราชูรู้ ะว่าบุญเกิดไม่ได้พูดความ ะจริง

“ฉันไม่เชื่อ” ะเงยบิกันไปอีกสักครู ะราชูก็ ะพูดอีก

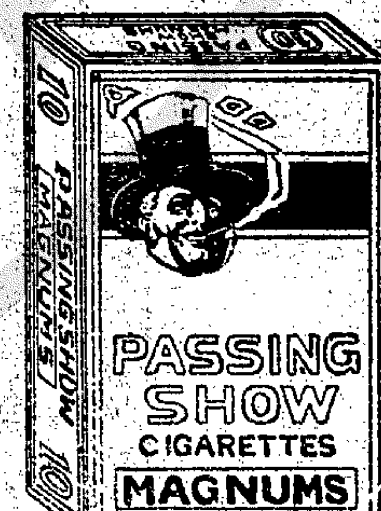
[ยังมีต่อ]

ประชาธิปไตยสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านประชาธิปไตย

จงใช้ โบวริล
เพื่อความสมบูรณ์
ของท่าน
BOVRIL

ท่านเคยสูบบุหรี่ ฆ่าตัวชีวิตแล้วหรือ?

บุหรี่ยี่ห้อนี้
ได้ทำขึ้นเป็น
พิเศษในวงการสูบ
ก่อน โดย
บริษัทคาเวอรา
จำกัด อังกฤษ
ซึ่งเป็นบริษัท
ที่ทำบุหรี่ยี่ห้อนี้

ที่ใหญ่ที่สุด
ต้องกับความต้องการของ
ผู้สูบในประเทศสยาม

เล่นยา
บริสุทธิ์

แมกซ์ มอวี่ไฮล์

รส
กลมกล่อม

๑๐ มวนต่อ ๑๐ สตางค์

เรื่องของชีวิต

[ต่อจากหน้า ๓๓]

เจ้าเด็กนอกเตียงเครือ ทำหน้าเหมือนจะร้องไห้ ร่ำไห้แต่เห็นตัวคร่ำครวญนั้นมองข้าพเจ้าอย่างเหยียดหยามที่ข้าพเจ้าเรียกเจ้าเด็กไปพูดด้วย เรือมองดูร่องเท้าคล้ายดั่งอดีตอยู่ในผ้าเก่าๆผืนรองเจ้าเด็กจนๆ ขึ้นเหนือเตียง แล้วก็ดัดหน้าเดินตามตัวคร่ำครวญลงคนไป ข้าพเจ้าหันไปรับเยาะความปราศจากความกรุณาปราณีของเธอเสียครั้งหนึ่ง แล้วพูดกับเจ้าเด็กนั้นว่า

“แกไม่ต้องร้องร่ำไห้ให้ฉันหรอก เธอฉันให้แก”

เจ้าเด็กยกมือไหว้ท่วมหัว แล้วรีบไป มองข้าพเจ้าด้วยสายตา รอยใจแล้วพูดว่า

“ผมจะเข้าไปซื้อข้าวให้แม่กับน้องเดี๋ยวนี้แหละครับ วันนี้คงได้เข้ายังไม่ได้อะไรเลย”

นี่แหละชีวิตของคน และชีวิตของคนก็ปราศจากความเมตตา กรุณา ข้าพเจ้าคิดว่า ตัวคร่ำครวญนั้น เมื่อกลับไปถึงบ้านคงจะใช้น้ำมันกะยอสดดั่งรองเท้าอีก ๓๐ ครั้งเห็นจะได้. “สวัสดี”

จดหมายจากสนามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๒]

เจ็บที่ขา เจ็บและขาไปทั่ว รู้สึก แต่ว่าริมฝีปากฉันเผยขึ้น แต่เสียงมันไม่หลุดออกไปได้ แม้แต่เดียว เขากำถั่งเดี่ยวกระดกขาฉันอยู่ ฉันบิตตัวเพราะเจ็บมากจน ครู่เดียวก็ได้อีกถื่นยา และส่งลงไปอีก.

ล้มหมด ล้มทุกสิ่ง ล้ม ความเจ็บปวดและเสียงปืนใหญ่ ปืนกล ลั่นได้ ยืนเดียว วิเวียน พุด ชน ช้าง หูว่า เกือบถึงเวลาแต่งงานแล้ว เราคงเป็นสุขกันมาก แต่อีกหน่อยเราคงไม่ได้เห็นเที่ยวเล่นอย่างเคย เพราะ

[มีต่อหน้า ๓๕]

อีตเตอร์กับผู้หญิง

[ต่อจากหน้า ๕]

ใช่เดอมันก็ ครงหน้าเด็กน้อยมีกะเพงเคี้ยวๆ รวงอยู่ ข้าพเจ้าจึงบอกให้ขึ้นไปนั่งดูบนกำแพง จะได้เห็นรอบวงแหวนเงิน สดกว่า ที่จะยืนเบียดคนอยู่คั่นนี้ แต่เขากลับพูดว่า “เมื่อมองผมถึงให้ระวังทางเองใหม่ เพราะมันจะป่วน” พูดแล้วค่อยมาเขาก็ควักเอาผ้าเช็ดหน้าผืนหนึ่งออกมาจากกระเป๋าพับพกพาพวงนั้นเสียก่อนแล้วจึงนั่งดูข้าพเจ้าประหลาดใจไม่หาย ในการกระทำของเด็ก เพราะทางเองมีค่าควร ๒ มาร์กเท่านั้น.

หญิงชาวเยอรมันทุกๆ ไป ไม่เห็นเงินไรจ่ายมากนัก กล่าวได้ว่าจนทีเดียว อาหารประจำวันเป็นอาหารธรรมดา แต่ปราณีตมากในการกระทำ เดือว่าที่อุดมก็เหมือนกัน เป็นแบบที่เรียบร้อยสอาดสอาด แต่ส่วนมากเป็นของเหลวๆ รากากา ในเยอรมนีภาคใต้ ได้ ฟรอกคัมผู้หญิงไว้ไม่ปรากฏว่าเปลี่ยนแปลง ความสมัยเลยไรกันอย่างไร ไร กัน อย่าง นั้น อาจพูดได้ว่า หญิงเยอรมันไม่คิดเสียใหม่ส่วนเสียด้วยซ้ำ แต่เสียว่าที่เด็กส่วนมากด้วย ด้านเป็นผ้าดี ๆ สดสวยสด มีค่ามากกว่าที่บิดามารดาได้สวมกัน เด็กๆไม่สวมหมวกที่ขาปดอยู่เปลือย สวมเครื่องแต่งหน้า ถัก บน ถัก ทำม้นหน้า าดแต่นั้นออกมาไม่ด ทั้งนั่งถ่วงกันเพื่อไม่ให้เบียดอะไร นมด ส่วนหนึ่ง สำหรับการอะไรเศรษฐกิจ หญิงชาวเยอรมัน ก็นิยมไว้รองเท้าชนิด ‘รองเท้าอัสตอร์’ นี้. เช่น ด้วยกัน.

หากจะกล่าวถึงไปถึงใบไม้ นของของชาวเยอรมันทั่วๆ ไปแล้ว ยืนยันได้ว่า สอาดหมดจนแม้แต่บ้านข้างหลังเล็ก ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็นหยดใบเมลงนปรากฏอยู่เลย.

อีตเตอร์ก็ ตั้ง วิถีการงานความเพียรของ เยอรมันระวาง หน้าหนาวอยู่มาก เพราะ ในเยอรมนีไม่มีวันด้ว และข้าพเจ้าไม่เคยพบกระในเยอรมนีเลยแม้แค่ตัวเดียว.

บุหรืตรา

“การรัก”

(นวนิยาย)

รัชชาติ

ห.ที่ติมิได้

ของละ

ราคา

๑๐

๑๐

มาน

สตางค์

ซองเปล่า ๗๐ ซอง แลกกระป๋องหัว

ได้ ๑ ใบ

บริษัทยาสูบอังกฤษอเมริกัน (สยาม) จำกัด

ผู้จำหน่าย

เรื่องของชีวิต

[ต่อจากหน้า ๓๓]

เจ้าเด็กชกเตียงเครือ ทำหน้าเหมือนจะร้องไห้ ราวเจ้าแต่เห็นตัวคร่ำครวญ นอนมองข้าพเจ้าอย่างเหยียดหยามที่ข้าพเจ้าเรียกเจ้าเด็กไปพูดคุย เรณ้องครองเท้าคล้ายตบตบเตียงในผ้าเก่าๆบนรองเจ้าเด็กจนๆ นอนเหยียดเกิน แล้วก็กลับหันหน้าเดินตามสัตว์ร้ายปนๆ ลงคนไป ราวเจ้ามันไปเยี่ยมเยียนความปราศจากความกรุณาปรานีของเธอด้วยครั้งหนึ่ง แล้วพูดกับเจ้าแต่นานว่า

“แกไม่ต้องร้องรอนงให้ฉันหรอก เธอฉันให้แก”

เจ้าเด็กยกมือไหว้ท่วมหัว แล้วรับไป มองข้าพเจ้าด้วยสายตา รอยใจแล้วพูดว่า

“ผมจะเอาไปซื้อข้าวให้แม่กับน้องเดี๋ยวนี้แหละครับ วันหนึ่งแค่นี้ยังไม่ได้อะไรเลย”

นี่แหละชีวิตของคนจน และชีวิตของคนที่ยากลำบากจากความ เมตตา กรุณา ราวเจ้าคิดว่า สัตว์ร้ายคนนั้น เมื่อกลับไปถึงบ้านคงจะใช้น้ำมันกะยอสดดั่งรองเท้าสัก ๓๐ ครั้งเห็นจะได้ “สรวก”

จดหมายจากสนามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๒]

เจ็บที่ขา เจ็บและขาไปทั่ว วังลึก แต่ตัวริมฝีปากฉันเผยร้อน แต่เสียงมันไม่หลุดออกไปได้ แน่ทีเดียว เขากำลังเดี่ยยกระดกขาน้อย ฉันบิตตัวเพราะเจ็บมากจน ครีเดียวก็ได้อีกฉันยา และสดบดลงไปอีก

ดื่มหมด ดื่มทุกสิ่ง ดื่ม ความเจ็บปวดและเสียงปืนใหญ่ บินกลัดขึ้นได้ ยืนเสียง วิเวียน พุด ชน ช้าง หูว่า เกือบถึงเวลาแต่งงานแล้ว เราคงเป็นสุขกันมาก แต่อีกหน่อยเราคงไม่ได้เดินเที่ยวเล่นอย่างเคย เพราะ

[มีต่อหน้า ๓๕]

อีตเลอรักับผู้หญิง

[ต่อจากหน้า ๓]

ใช่เดอมรัก ครองหน้าเด็กน้อยมีทั้งแพงเคียว รวงอยู่ ราวเจ้าจึงบอกให้ขึ้นไปนั่งบนเก้าอี้แพง จะได้เห็นรอบหน้าเห็นชัดเจนกว่า ที่จะยืนเบียดคนคอกันนั้น แต่เขากลับพูดว่า “เมื่อก่อนผมตั้งให้รวงกางเกงใหม่ เพราะมันจะปอน” พุดแล้วต่อมาเขาก็ควักเอาผ้าเช็ดหน้าสีขาวผืนหนึ่งออกมาจากกระเป๋าปอนกางเกงนั้นเสียก่อนได้ จึงนั่งลง ราวเจ้าประหลาดใจไม่หาย ในการกระทำของเด็ก เพราะกางเกงมีค่าควรระ ๒ มาร์กเท่านั้น

หญิงชาวเยอรมันทั่วๆ ไป ไม่มีเงินใช้จ่ายมากนัก กล่าวได้ว่าจนทีเดียว อาหารประจำวันเป็นอาหารธรรมดา แต่ปรานีมากในการกระทำ เลี้ยงมาที่งอมก่เหมือนกัน เป็นแบบที่เรียบร้อยสะอาดสอาด แต่ส่วนมากเป็นของเล็กๆ ราคาถูก ในเยอรมนีภาคใต้ ส. ฝรั่งคือผู้หญิงใช้ไม่ปรากฏว่า เบียดเบียน บดขยี้กันเสียเลยใช้กันอย่างไร ใช้กันอย่างนั้น อาจพูดได้ว่า หญิงเยอรมันไม่คิดเสียใหม่ส่วนเสียด้วยซ้ำ แต่ส. ฝรั่งที่เล็กส่วนมากด้วย ด้านเป็นผ้าที่ดูดีด้วยดี มีค่ามากกว่าที่บิดามารดาได้สมกัน เด็กๆไม่ยอมหมกหมกที่ราปด้อยเบียดเบียน สดมครองตัวหนัก ถัก บนตัวเท่านั้นข้างข้างด้านออกมาผัด ทิ้งนักด่ากันว่าเพื่อไม่ให้เบียดเบียน ผลส่วนหนึ่งสำหรับการศึกษา หญิงชาวเยอรมัน ก็นิยมโรงเรียนที่ระบิต ‘โรงเรียนอัสตัสภาพ’ นั้นเช่นเดียวกัน

หากจะกล่าวต่อไปถึงบ้าน หรือของชาวเยอรมันทั่วไปแล้ว ชี้ให้เห็นได้ว่า สดมหมกหมกแต่บ้านข้างหลัง ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็นหยกโยเมตมมปรากฏอยู่เลย

อีตเลอรัก็ ถึง จิตตวิจรรย์ความเพนอยู่ของเยอรมันระวาง หน้าหนาวอยู่มาก เพราะ นเยอรมันไม่มีร้อนสักดี และข้าพเจ้าไม่เคยพบกระในเยอรมันเลยแม้แค่ตัวเดียว

บุหรืตรา

“การรัก”

(นวนิยาย)

รัชชาติ

ท. เทตมิได้

ของละ

๑๐

มวน

ราคา

๑๐

สตางค์

ซองเปล่า ๗๐ ของแลกกระเป่าหิ้ว

ได้ ๑ ใบ

บริษัทฯ สบอังกฤชอเมริกัน (สยาม) จำกัด

ผู้จำหน่าย

จดหมายจากส่นามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๔]

เราจะต้องเลี้ยงดูของเรา ความ
สุขในครอบครัว ความสุขในบ้าน
หลังน้อยที่จะค้มฝนค้มหิมะ และ
ค้มแสงแดดได้อย่างดี รู้สึกว่าศีรษะ
ยังพาดอยู่ บนตักเดียวกันนั้น มัน ทำ
ไม่เราจะต้องแต่งงานกันด้วยเล่า ไม่
ได้ เป็น ประเพณี ของ โลก คล้าย กับ
ประกาศให้ ใคร ๆ รู้ว่า ผู้หญิงคน
นี้เป็นของกันแล้ว หนุ่มแก่ไหน ๆ
จะมายุ่งเหยิงด้วย ไม่ได้ เป็น อันขาด
ได้ ยืนเคียง ระวัง จาก วิหาร นั้น ถึง
วาทนา แต่พระโปรดเกิด มัน
ไม่ใช่ ระวัง วิหาร ที่ มี เสียง ร่ำ เร่ง
เลย มันกลายเป็นระฆังของความ
ตาย ของคนหนึ่งที่ตายแล้ว มันเป็น
ถาวรวัตถุ ๆ เทียว-แม่ ในขณะนี้
เรานึกถึงการแต่งงานและได้ ยืนเคียง
ความเศร้ากึ่งวาของระฆังมรณะตั้ง
อยู่ในความวิเวกของเวลาเย็น--
นัยน์ตาค่อยตมชนซ้ำ ๆ ความ

เจ็บปวดก็กลับมาซ้ำอีกครั้ง อ่อน
เพลีย และ เล็ดต ออกไป เมื่อ ถูก บาด
เจ็บใหม่ ๆ มาก ฉันกำลังนอนอยู่
บนเตียงแล้ว ระงอกหน้าซมมอง ใจ
หาย เมื่อเห็น ขาวขาวขาด ไปแค่หัวเข่า
และมีผ้าขาวพันไว้รอบ ๆ และมีรอย
แดง ๆ ของ โลหิต ที่ แหกซึม ออก มา
ความเจ็บปวดทำให้ฉันนอน ไม่หลับ
นางพยาบาลเอายามาให้ ฉันดื่มทุกชั่ว
โมง และบอกให้สงบใจไว้ จะสงบ
อย่างไรได้เล่า-แม่ ในเมื่อมันเจ็บ
แทบใจจะขาด บอกไม่ถูก ฉันคิด
ว่า คงจะต้องไปแต่งงานกันในโลก
หน้าเสียแน่แล้ว การหายของแผล
ทั้ง ฉัน และใคร ๆ เชื่อกัน ไป เช่นนั้น
เอง เพราะ ต้อง หวัง ในชีวิต ของ
เรา แต่มันทรมาณเหลือเกิน ได้
ยิน นาย แพทย์ บอก ว่า มี เชื้อ บาดทะ
ยักอยู่ในแผลนั้น และการ ตัด ขา
เพื่อตัดเชื้อทิ้งนั้น ดูเหมือนซ้ำเกินไป
เสีย ร้ายอาจะ ช้ำ ขาบ เข้าไปใน ลำย
โลหิตเสียก่อนก็ได้.

เมื่อ นาง พยาบาล เอายามา ให้

ฉันถามว่า แผลฉันเป็นอย่างไรม้าง
หัดนอนบอกว่าไม่เป็นไร อีกสัก ๒

[มีต่อหน้า ๓๖]

การค้าพรที่น่าสนใจ

แพรดอกเนื้อสองชั้นรุ่นใหม่ เราสั่งมาเหมาะกับการ
เปลี่ยนแปลงของสมัย ตกมาถึงแล้วจำนวนมากจะขาย
ให้ท่านด้วยราคาถูกลงอย่างพอใจ

ทุกภาพขายราคาเดียวกันทั้งหมด

ภาพชุดกาล

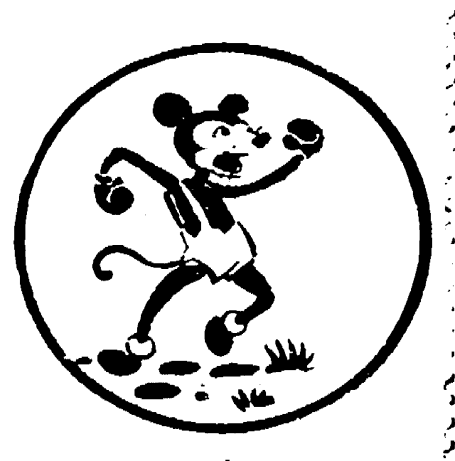
ภาพนกยูง

ภาพชนช้าง

ภาพมัจฉา

ภาพมิกกี้เมาส์

ภาพพญานาค

ขนาดกลาง ๔.๐๐ บาท ขนาดใหญ่ ๔.๓๕ บาท

ตามภาพและราคาที่ปรากฏอยู่นี้ เราเชื่อว่าท่านจะพลาดไม่ได้เลย

(ต่างจังหวัดส่งทางพ.ท.จ.)

สว.พิศาลา

บางลำภู โทรศัทพ์ ๕-๕

จดหมายจากส่นามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๔]

เราจะต้องเลี้ยงดูของเรา ความ
สุขในครอบครัว ความสุขในบ้าน
หลังน้อยที่จะคุ้มกัน หิมะ และ
คุ้มแดดแดดได้อย่างดี รู้สึกว่าหิมะ
ยังพาดอยู่บนตักวิเวียนน์ มินิม ทำ
ไม่เราจะต้องแต่งงานกันด้วยเดา ไม่
ได้เป็น ประเพณี ของโลก คด้าย กับ
ประกาศให้ ใคร ๆ รู้ว่า ผู้หญิงคน
นี้เป็นของฉันแล้ว หนึ่งแก่ไหน ๆ
จะมายังเหยงด้วย ไม่ได้ เป็น อันขาด
ได้ ยินเสียง ระฆัง จาก วิหาร นั้น ถึง
อาพมา แต่พระโปรตเกิด มัน
ไม่ใช่ ระฆัง วิหาร ที่ มีเสียง ว่า เริง
เตย มันกลายเป็นระฆังของความ
ตาย ของคนหนึ่งที่ตายแล้ว มันเป็น
ถางร้ายชัด ๆ เทียว-แม่ ในขณะ
ที่เวลานี้ถึงการทำงานและได้ ยินเสียง
ความเศร้าถึงอาพของระฆังมรณะดัง
อยู่ในความวิเวกของเวลาเย็น--
นัยนาค่อยลืมชนชา ๆ ความ

เจ็บปวดก็กลับมาดูอีกครั้ง อ่อน
เพลย์ และ เลือด ออกไป เมื่อ ถูก บาด
เจ็บใหม่ ๆ มาก ฉันกำลังนอนอยู่
บนเตียงแล้ว ชะโงกหน้าขึ้นมอง ใจ
หาย เมื่อเห็น ขาวขาขาด ไปแค่หัวเข่า
และมีผ้าขาวพันไว้รอบ และมียอย
แดง ๆ ของ โลหิต ที่ แหกซึม ออก มา
ความเจ็บปวดทำให้ฉันนอน ไม่หลับ
นางพยาบาลเอายามาให้ฉันดื่มทุกชั่วโมง
และบอกให้สงบใจไว้ จะสงบ
อย่างไรได้เล่า-แม่ ในเมื่อมันเจ็บ
แทบใจจะขาด บอกไม่ถูก ฉันคิด
ว่า คงจะต้องไปแต่งงานกันในโลก
หน้าเดี๋ยวนี้แล้ว การหายของแผล
ทั้ง ฉัน และใคร ๆ เชื่อกัน ไป เช่นนั้น
เอง เพราะ ต้อง หวัง ในชีวิต ของ
เรา แต่มันทรมาณเหลือเกิน ได้
ยิน นาย แพทย์ บอก ว่า มี เชื้อ บาดทะ
ยักอยู่ในแผลนั้น และการ คัดธา
เพื่อตัดเชื้อมันนั้น ดูเหมือนซ้ำกันไป
ซ้ำเรื่อยอาจะ ซ้ำซ้ำ เข้าไปใน ลำ
โลหิตเสียก่อนก็ได้.

เมื่อ นาง พยาบาล เอายามาให้

ฉันถามว่า แผลนั้นเป็นอย่างไรบ้าง
หัดนอนบอกว่าไม่เป็นไร อีกสัก ๒

[มีต่อหน้า ๓๖]

การ จำ แพรที่ น่าสนใจ

แพรดอกเนื้อลองชนร์ นุ่มใหม่ เราสั่งมาเหมาะกับการ
เปลี่ยนแปลงของสมัย ตกมาถึงแล้วจำนวนมากจะขาย
ให้ท่านด้วยราคาถูกลงอย่างละเอียด

ทุกภาพขายราคาเดียวกันทั้งหมด

ภาพชุดตาล

ภาพนกยูง

ภาพชนช้าง

ภาพมัจฉา

ภาพมิกกีเมาส์

ภาพพญานาค

ขนาดกลาง ๔.๐๐ บาท ขนาดใหญ่ ๔.๓๕ บาท

ตามภาพและราคาที่ปรากฏอยู่นี้ เราเชื่อว่าท่านจะพลาดไม่ได้เลย

(ต่างจังหวัดส่งทางพ.ท.๖.)

สุขพิศาลา

บางลำภู โทรศัทพ์ ๕-๕

รายการสินค้าข้าว

[ต่อจากหน้า ๔]

เมืองต่าง ๆ ในประเทศญวนเอง ใน
ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๗
ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๗
มีปริมาณ ๑,๒๗๐,๔๑๘ เมตริกตัน
ส่วนในระยะเวลาเดียวกัน เมื่อปีที่แล้วมา
ได้ถึง ออกไป เพียง ๙๐๕,๐๐๔ เมตริก
ตัน.

เมืองต่าง ๆ ที่ซื้อข้าวญวน ปรากฏ
ดังต่อไปนี้:-

สหรัฐอเมริกาคือเกิดเมตริกตัน ๑ มก
ร. ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๒๓.
๖๔๓ เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑๓,๑๐๔ เมตริกตัน
ฮ่องกง ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๓,๕๘๓,๓๓๖ เมตริกตัน ๑ มกราคม
๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๒๖,๒๐๐
เมตริกตัน จีน ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔๓๔,๕๒๕ เมตริก
ตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๓,๓๘๕ เมตริกตัน เมือง
จีนในเขตดินแดนตะวันออก ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๕๘,๖๒๓
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ - ฝรั่งเศส ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑,๘๓๑,๘
๑๓ เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔๖๐,๘๓๓ เมตริก
ตัน เมืองจีนของฝรั่งเศส ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๕๖,๖๘๑
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๕๑,๒๗๔ เมตริกตัน
ยุโรป ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๕๘,๗๓๕ เมตริกตัน ๑ มกราคม

จดหมายจากสนามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๖]

ข้าพชียกย่องอย่างยิ่งว่า ในคำ
โหมโรงของนางพยาบาลได้ ดี ห่อหุ้ม
ว่าอีก ๒ อาทิตย์จะค่อยยังชั่ว ฉะนั้น
คิดว่าอีก ๒ อาทิตย์ ฉะนั้นไปค่อยยัง
ชั่วอยู่ในปรโลก และที่ห่อหุ้มร้อง
เพลงให้ฉันทันนั้น ห่อหุ้มบอกเป็น
เพลงไพเราะในงานรื่นเริง แต่ที่ฉันทัน
ฟังนั้น ดูเหมือนจะเป็นเพลงสวด
ถึงวิญญาณของ คนตายมากกว่า.
อย่างไรก็ดี ฉันทันก็หวังว่าฉันทัน
จะหาย เพราะเขาเตรียมเอาไม้มัน
มาให้ฉันทันแล้ว แต่ฉันทันมันใหญ่
มาก มันร้อนอบอ้าวอย่างไรพิสดาร มัน
ยิ่งปวดมากจนทนทุกข์ ทกว่าจะเขียน
จดหมายนี้แล้ว ฉันทัน จะต้อง ปวดมาก
ขึ้น มันปวดแสบปวดร้อน เหมือน
น้ำร้อนกำลังเดือดรดลงเขา ฉันทันคิด
ว่าหยุดได้เพียงนี้ก่อนนะ-แม่.

จากลูกรัก
วาสเซอร์มัน

๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๒๖,๕๕๘
เมตริกตัน แอฟริกาใต้ ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔,๓๘๕
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑๐,๗๓๕ เมตริกตัน
ญวนกลางและญวนใต้ ๑ มกราคม ๒๔๗๗
ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑๔,๖๘๖ เมตริก
ตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๓๔,๕๕๘ เมตริกตัน เมือง
อื่นๆ ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๘๘,๘๘๒ เมตริกตัน ๑ มกราคม
๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔๔,๔๘๕
เมตริกตัน.

บ๊องกันคลองงส์เฮ

[ต่อจากหน้า ๓]

ความทางรถไฟกลับเนื่องจาก ก่อตัว ว่า
อาจจะเกิดการกระทบกระทั่งกับ ชาว
อิตาเลียน ขึ้นได้ ในระหว่าง เกิด สง
คราม การ ค่อยๆ กัน อย่าง รุนแรง
ได้ เกิดขึ้นเมื่อประมาณ สิบห้าปีเศษๆ
มาในระหว่าง ทหารรักษาการณ์ ทางรถไฟ
ชาวอิตาเลียนขึ้นกับตำรวจอิตาเลียน
ที่ใกล้ๆ สถานีฟิเรตา คัส เวลานี้
ทางการได้ จัดการบ๊องกัน ในระหว่าง
ตำรวจอิตาเลียนขึ้นกับตำรวจอิตาเลียน
อย่างแข็งแรง โดยสร้างรั้ว ปั่นกลด และ
ทางหนทางได้ไว้ ซึ่งสามารถต้านทาน
การโจมตีจากทางอากาศได้เป็นอย่างดี
ด้วย.

ชาวจากกรุงโรมว่า ตามที่
ชาวอิตาเลียนในต่างประเทศว่าในกรณี
ที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับ นายพลโค่น กง
คัสท์ทอกคอง และอิตาเลียนใจ จะ
คิดความล้มเหลวทางทหารกับอิตาเลียน
เสียทีเดียว ทางกรุงโรมปฏิเสธ
เพราะเห็นว่าอุบัติเหตุขึ้น ไม่มีการ
เมืองพันพวย คอย เลย ฟัดโค่น
ประ สพ เหตุ เชื้อชาติจาก การ ถ่า
สัตว์ต่างหาก อัครราชทูตอิตาเลียนได้
ไปได้ส่วน ยัง ที่เกิด เหตุ ด้วยตนเอง
แล้ว.

ชาวจากกรุงลอนดอนว่า การ
ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อ วัน พฤหัสบดี
ที่ (๒๒) ไม่มีการแถลงการณ์ออกมา
เลย แต่ชาวจากทาง ที่เชื่อได้ว่า
คณะรัฐมนตรีได้ตกลงกันดังต่อไปนี้
คือ ๓. รัฐบาลอังกฤษ ยืนยันตาม
ที่ได้แถลงไว้เมื่อประชุม ณ กรุงปารีส

และจะดำเนินการร่วมมือกับ รัฐบาล
ฝรั่งเศส จนกว่าจะถึงการประชุมสัน
นิบาตประชาชาติ วันที่ ๔ กันยายน
เพื่อหาวิธีตกลงกับ รัฐบาล อิตาลี
โดยทาง ทศ ๒. ตามที่ ได้ มีคำ
สั่ง ห้าม ไว้เมื่อ เดือน กรกฎาคม ศก
นี้ให้จำหน่ายอาวุธยุทธภัณฑ์แก่คู่พิ
พาททั้งสองฝ่ายนั้นให้ คงเป็นไปตาม
เดิมจนถึงวันที่ ๔ กันยายน ๓. คณะ
รัฐมนตรีมีความ เห็น พร้อมกัน เป็น
เอกฉันท์ว่า รัฐบาล อังกฤษ
จะยึดมั่นอยู่ใน นโยบายสันนิบาตประ
ชาชาติตามที่ ได้ ดำเนินมาตลอด ระยะ
เวลาโดย ไม่ เปลี่ยนแปลง ใน
วงการเมืองของอังกฤษเชื่อว่าในระ
หว่าง ๒-๓ วัน ข้าง หน้า เหตุการณ์
ทางด้านอังกฤษจะไม่ มี อะไร เปลี่ยน
แปลงและคณะรัฐมนตรีอังกฤษ ก็ จะ
ไม่มีการประชุมกันอีก.

ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี
ซึ่งกินเวลานานถึง ๕ ชั่วโมงนั้น
นายแม็กโดแนลด์ ได้แถลง แก่ ผู้แทน
หนังสือพิมพ์ว่า "เรา ทำใจ ของเร
ด้วยความสงบและได้ ใคร่ ครวญ ถึง
สิ่งที่เราจะต้องทำด้วยความเยือกเย็น"
เข้าใจว่าท่านบอดด์ จะกลับไปเชช
เชอร์เบิร์กเพื่อตากอากาศต่อไป ส่วน
รัฐมนตรี อื่น ๆ ก็ ได้ แยกย้าย กัน ไป
ตากอากาศเช่นเดียวกัน.

หลวงสนธิรักษสัตว์

กระทรวง กลาโหม ได้มี คำสั่ง
ให้ พ.ท. หลวงสนธิรักษสัตว์ ประ
จักษ์กรมแพทย์สภากาชาดทหารไป ประ
จำ บ.ก. กรมพลธิการทหารบก ตั้ง
แต่วันนี้.

ยาธาตุตธาม้า

รสโอชา กินง่าย-รักษาราคาให้เป็นปกติ

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕

เจ้าของ: หม่อมพริ้ง วรธรรม บรรณาธิการ: นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ บรรณาธิการผู้ช่วย: นายมาลัย ชูพินิจ
ผู้พิมพ์โฆษณา: นายบุญทองเลขาคุณ สำนักงานและที่พิมพ์: โรงพิมพ์ "ประชาชาติ" ถนนหลานหลวง โทรศัพท์ ๐๖๕๕

รายการสินค้าข้าว

[ต่อจากหน้า ๔]

เมืองต่าง ๆ ในประเทศญวนเอง ใน
ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๗
ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๘
มีปริมาณ ๑,๒๗๐,๔๑๘ เมตริกตัน
ส่วนในระยะเวลาเดียวกัน เมื่อปีที่แล้วมา
ได้ถึง ออกไป เพียง ๘๐๕,๐๐๔ เมตริก
ตัน.

เมืองต่าง ๆ ที่ขอข้าวญวน ปรา
กฏดังต่อไปนี้:-

เสตรต์เล็ดเคิลเมนต์ ๑ มก
ร. ๒๔๒๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๒๓,
๖๔๓ เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑๓,๑๐๔ เมตริกตัน
ฮ่องกง ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๘ ๓๕๘,๓๓๖ เมตริกตัน ๑ มกราคม
๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๒๖๒,๖๐๐
เมตริกตัน จีน ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๔๓๔,๕๒๕ เมตริก
ตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๑,๑๘๕ เมตริกตัน เมือง
ซันในฮอตันดาในตะวันออก ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๕๘,๖๒๓
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ - ฝรั่งเศส ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๑๘๑,๘
๑๓ เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง
๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔๖๐,๘๑๓ เมตริก
ตัน เมืองซันของฝรั่งเศส ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๕๖,๖๘๓
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๕๑,๒๗๔ เมตริกตัน
ยุโรป ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๘ ๕๘,๗๓๕ เมตริกตัน ๑ มกราคม

จดหมายจากลัณนามรบ

[ต่อจากหน้า ๓๖]

อาทิตย์ก็คงค่อยยังชั่ว ฉันรู้ในคำ
โถมใจของนางพยาบาลได้ดี หด่อน
ว่าอีก ๒ อาทิตย์จะค่อยยังชั่ว ฉัน
คิดว่าอีก ๒ อาทิตย์ ฉันคงไปค่อยยัง
ชั่วอยู่ในปรโลก และที่หดหู่ร้อง
เพลงให้ฉันฟังนั้น หด่อนบอกเป็น
เพลงเพราะในงานวันเร้ง แต่ที่ฉัน
ฟังฉันนั้น ดูเหมือนจะเป็นเพลงลวด
ดังวิญญาณของ คนตายมากกว่า.

อย่างไรก็ดี ฉันก็ยังหวังว่าฉัน
จะหาย เพราะเขาเตรียมเอาไม้นั้น
มาให้ฉันแล้ว แต่ฉันนั้นมันใหญ่
มาก มันร้อนอบอ้าวอย่างไรพิสดาร มัน
ยังปวดมากจนทุกที กว่าจะเขย
จดหมายนี้เสร็จ ฉัน จะต้อง ปวดมาก
ขึ้น มันปวดแสบปวดร้อน เหมือน
น้ำร้อนกำลังเดือดรดอกเขา ฉันคิด
ว่าหายได้เพียงนี้ก่อนนะ-แม่.

จากลักริก
วาสเซอร์มันน์

๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๒๖,๕๕๘
เมตริกตัน แอฟริกาใต้ ๑ มกราคม
๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๔,๓๘๕
เมตริกตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑
กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๑๐,๗๑๕ เมตริกตัน
ญวนกลางและญวนใต้ ๑ มกราคม ๒๔๗๗
ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ๑๔,๖๘๖ เมตริก
ตัน ๑ มกราคม ๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๗ ๓๔,๒๕๘ เมตริกตัน เมือง
อื่นๆ ๑ มกราคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม
๒๔๗๘ ๘๘,๘๘๒ เมตริกตัน ๑ มกราคม
๒๔๗๖ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๗ ๔๔,๔๘๕
เมตริกตัน.

ป้องกันคลองล่อเซ

[ต่อจากหน้า ๓]

ตามทางรถไฟใกล้เมืองจาก กัดว ว่า
อาจจะเกิดการกระทบกระทั่งกับ ชาว
อิตาเลียน ขึ้น ได้ ใน ระหว่าง เกิด สง
คราม การ คัดล่ กัน อย่าง รุนแรง
ได้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปลายปีที่เศษๆ
มานี้ระหว่างทหารรักษาการณ์ ทางรถไฟ
ชาวอิตาเลียนกับตำรวจอิตาเลียน
ที่ใกล้ๆ สถานีเพเรดา คัส เวลา
ทางการได้จัดการป้องกันใน ระหว่าง
ที่เรื้อรากับ โสมาดิเตนซ์ของฝรั่งเศส
อย่างแข็งแรง โดยสร้างรั้ว บันกุด และ
ทางหนทางไว้ ซึ่งสามารถต้านทาน
การโจมตีจากทางอากาศได้เป็นอย่างดี
ด้วย.

ชาวจากกรุงโรมมา ตามที่
ชาวอิตาเลียนในทาง ประเทศว่าใน กรณี
ที่เกิดขึ้นกับ นายพล โคน์ กง
คูลท์กอดแจม และอิตาเลียนใจจะ
คิดความล้มพินทางทุกกับอิตาเลียน
เสียทีเดียว ทางกรุงโรมปฏิเสธ
เพราะเห็นว่าอิตาเลียนนั้น ไม่มีการ
เมืองพันพัวด้วย ด้วย เลย พัด โคน์
ประ ดพ เหตุ เอ็กซิตินท์ จาก การ ถ่า
ดัดตัวทางหาก อัครราชทูตอิตาเลียน
ไปได้ส่วน ยัง ที่เกิด เหตุ ด้วย ตน เอง
แล้ว.

ชาวจากกรุงลอนดอนบอกว่า การ
ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวัน พฤหัส
บดี (ที่ ๒๒) ไม่มีการแถลงการณ์ออกมา
เลย แต่ข่าวจากทาง ที่เชื่อได้ว่า
คณะรัฐมนตรีได้ตกลงกันดังต่อไปนี้
คือ ๑. รัฐบาลอังกฤษยืนยันตาม
ที่ได้แถลงไว้เมื่อประชุม ณ กรุงปารีส

และจะดำเนินการร่วมมือ กับ รัฐบาล
ฝรั่งเศส จนกว่าจะถึงการประชุมสัน
นิบาต ประชาชาติ วันที่ ๔ กันยายน
เพื่อหารือตกลง กับ รัฐบาลอิตาเลียน
โดยทาง ทศ ๒. ตามที่ได้ มีคว
ดัง ห้าม ไว้ เมื่อ เดือน กรกฎาคม ศก
นี้ให้จำหน่ายอาวุธยุทโธปกรณ์แก่พิ
พาททั้งสองฝ่ายนั้น ให้ คงเป็นไปตาม
เดิมจนถึงวันที่ ๔ กันยายน ๓. คณะ
รัฐมนตรีมีความ เห็น พร้อมกัน เป็น
เอกจิตเอกฉันท์ ว่า รัฐบาล อังกฤษ
จะยึดมั่นอยู่ในนโยบายสันนิบาตประ
ชาชาติตามที่ได้ ดำเนินมาตลอด ระยะ
เวลาโดยไม่ เปลี่ยน แปลง ใน
วงการเมืองของอังกฤษ เชื่อ ว่าใน วั
หว่าง ๒-๓ วัน ข้าง หน้า เหตุการณ์
ทางด้านอังกฤษจะไม่ มี อะไร เปลี่ยน
แปลงและคณะรัฐมนตรีอังกฤษ ก็ จะ
ไม่มีการประชุมกันอีก.

ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี
ครั้งนั้นเวลานั้นถึง ๕ ชั่วโมงนั้น
นายแม็กโดแนลด์ ได้แถลง แก่ ผู้แทน
หนังสือพิมพ์ว่า "เราทำใจของเรา
ด้วยความสงบและได้ ใคร่ครวญถึง
สิ่งที่เราจะต้องทำด้วยความเยือกเย็น"
เข้าใจว่าท่านมอดด์จะกลับไปเฮซ
เลซ์แบงส์เพื่อตากอากาศต่อไป ส่วน
รัฐมนตรีอื่นๆ ก็ได้แยกย้าย กัน ไป
ตากอากาศเช่นเดียวกัน.

หลวงสนธิรักษสัตว์

กระทรวง กลาโหม ได้ มี คำสั่ง
ให้ พ.ท. หลวงสนธิรักษสัตว์ ประ
จักษ์กรมแพทย์สัตวบาลทหารไป ประ
จำ บ.ก. กรมพลธิการทหารบก ตั้ง
แต่วันนี้.

ยาธาตุ ตราหมา

รสโอชา กินง่าย-รักษาสัตว์ให้เป็นปกติ

๓ บุณยรัตนะ ๕

เจ้าของ: หม่อมพริ้ง วรธรรม บรรณาธิการ: นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ บรรณาธิการผู้ช่วย: นายมาลัย ชูพินิจ
ตีพิมพ์โฆษณา: นายบุญทองเลาะกุล สำนักงานและพิมพ์: โรงพิมพ์ "ประชาชาติ" ถนนหลานหลวง โทรศัพท์ ๑๕๕๕